

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
15. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*

*

*

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 91 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je su u sali prisutna 92 narodna poslanika, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa, želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika o radu Narodne skupštine Republike Srbije?

Reč ima narodni poslanik Dijana Vukomanović.

Izvolite.

DIJANA VUKOMANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, danas je Svetski dan porodice. U našem narodu postoji jedna poslovice koja kaže da je žena stub porodice, zato će moje poslaničko pitanje na današnji dan biti upućeno ministarstvu koje bi trebalo da štiti radnička prava žena, jer, da bi žene bile stub porodice, one moraju da imaju pravo da dostojanstveno rade i pošteno zarađuju.

Dakle, moje poslaničko pitanje je upućeno ministru za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, gospodinu Zoranu Đorđeviću, a tiče se informacija koje su objavili razni mediji, dakle, to je već opštepoznata činjenica, mada

Ministarstvo izgleda ćuti, i ono se tiče firme „Kajzen“ u Smederevu, gde većina rade žene, radnice. Od 300 zaposlenih radnika tamo je 280 žena, koje su zbog neisplaćene plate i zbog neplaćenog prekovremenog rada u poslednjih šest meseci stupile u štrajk. Nakon toga je usledilo isplaćivanje tog prekovremenog rada i zaostale plate.

Međutim, isto tako je usledilo i disciplinovanje radnica. Sedam radnika je do sada dobilo otkaz u formi sporazumnog raskida ugovora o radu, tri radnice su zastrašene pristale na sporazumni otkaz, međutim četvero radnika ne pristaje.

U međuvremenu je došlo i do spontanog sindikalnog organizovanja. Više od polovine radnica je prišlo sindikatu „Sloga“. Međutim, izgleda da je to upravo upalilo alarm kod poslodavca i da se dešava ono što se i dešava širom Srbije, a to je da se radnici disciplinuju, zastrašuju i kažnjavaju zato što traže svoja radnička prava, dostojanstvene uslove rada i zato što stupaju u štrajk.

Budući da Ministarstvo i sam ministar Đorđević jeste najavio usvajanje novog zakona o štrajku, pokrenuta je i javna rasprava, doduše ne u punom intenzitetu. Podsećam da Zakon o štrajku potiče u Srbiji još iz 1996. godine, a dosta toga se promenilo na tržištu rada i tržištu radne snage, tako da je moje pitanje upućeno ministru – da li je informisan, budući da se ne oglašava u ovom konkretnom slučaju o informacijama koje sam iznela, da li će da podstakne inspekciju rada da obavi, da tako kažem, uviđaj, da razgovara sa radnicama? Radnice su otišle na razgovor sa gradonačelnicom Smedereva, ali nije Smederevo toliko daleko od Beograda da se Ministarstvo ne bi obavestilo i sigurna sam da ima informacije.

Da li će ministar apelovati da se poštuje odredba člana 14. iz Zakona o štrajku, koja kaže da radnici zbog organizovanja ili učešća u štrajku ne mogu da bivaju otpušteno sa posla? Dakle, ja molim informaciju o ovom slučaju.

Drugo pitanje koje upućujem gospodinu ministru Đorđeviću tiče se nečuvenog slučaja radnice Danke Simić, koja je zbog toga što je njen suprug učestvovao u sindikalnom organizovanju takođe zbog neisplaćenih zarada, premeštena sa mesta laboranta najpre na posao čistačice, a zatim i pomoćne radnice u kamenolomu. Dakle, mi govorimo i ovo, vidim da moje kolege iz vladajuće koalicije nemaju strpljenja niti da saslušaju ovih pet minuta o položaju radnika u Srbiji, a možete misliti kako izgleda i desetočasovni i dvanaestočasovni i četrnaestočasovni prekovremeni rad radnika u Srbiji, a vi nemate strpljenja ni da saslušate pet minuta, uz dužno uvažavanje ovih informacija za koje je bitno da se čuju u Skupštini Srbije.

Dakle, da li će ministar Đorđević podržati nalaze Poverenice za ravnopravnost koja je ustanovila prekršaje Zakona o zabrani diskriminacije ove pomenute Danke Simić u Ravnaji u Malom Zvorniku i da li će saradivati sa njom i da li će saradivati sa poslovođstvom i vlasnicima ove firme da bi se radna i ljudska prava ove žene uvažila? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Vukomanović.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Izvolite.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Uvaženi potpredsedniče, dame i gospodo, moje pitanje je usmereno predsednici Vlade Republike Srbije.

Naime, kao i svi dobronamerni ljudi u Srbiji, a mi spadamo u takve ljude, barem u Poslaničkoj grupi Slobodni poslanici, iako smo ustanovili kada smo čitali jedan obiman ekspozice da se ne slažemo u mnogim stvarima u oblasti ekonomske politike, tačka pet nam je privukla pažnju i rekli smo – ovo zaista nisu loše ideje.

Glava pet se bavi digitalizacijom. Mi smo to i detaljnije pročitali i u četvrtom delu glave pet imamo jednu oblast koja se zove „Digitalno poslovanje“. Tu se na nedvosmislen način, kao prioriteta naše države, tokom barem ove postojeće Vlade, navode najrazličitije oblasti digitalnog poslovanja, analizira se njihov potencijal u privatnom sektoru, inovativni potencijal, potencijal porasta produktivnosti, kako to utiče na poslovno okruženje.

U toj oblasti ja, kao i uostalom moje kolege, nismo mogli da se ne saglasimo da su to jako dobra razmišljanja i ako bi im se dodalo još malo mesa, da bi to stvarno bilo dobro.

Šta je tu problem? Nedavno smo imali jedan, tako da kažem, štrajk jedne određene profesije u Beogradu i jedna od ministarski u Vladi, konkretno ministarka koja je zadužena za građevinarstvo, saobraćaj, infrastrukturu, rekla je – ako oni koji štrajkuju ne žele inovativnu firmu kao konkurenta na tržištu, njih biti neće i nema razloga da se brinete. Meni je to malo kontradiktorno i nikako mi ne ide da povežem sa ekspozicijom koji ima jedan dobar deo, taj peti deo.

Na koji način se mi onda odnosimo prema inovatorima, i to inovatorima u Republici Srbiji, srpskim firmama koje su inovirale inovaciju, prodale u zemljama regiona; kakvu im poruku šaljemo?

Svi znamo da su inovacije preduslov rasta produktivnosti, otvaranja novih radnih mesta, investicija. Imajući u vidu izveštaj Evropske banke za obnovu i razvoj, koji kaže da Srbija nije ni blizu potrebnog nivoa investicija da bismo mogli imati stope rasta od četiri do pet procenata u kontinuitetu i da je najveći problem ne nedostatak stranih investicija nego domaćih, kakvu mi poruku šaljemo time što kažemo domaća inovativna firma ne mora da postoji zato što je nešto inovirala, ali se tradicionalnim granama to ne dopada?

Takođe, kada imamo sukob modernog i tradicionalnog u privredi, da li ćemo takve sukobe rešavati na primer tako što ćemo ukinuti elektronsku poštu, pre deset godina, da su ljudi iz Pošte štrajkovali, hvala bogu pa nisu, znali su šta je napredak, ili ćemo pokušati da damo stimulans da se tradicionalne industrije modernizuju?

Hvala vam na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege poslanici, poštovani građani Republike Srbije, ovih dana smo svedoci da su se na poljoprivrednim dobrima i imanjima poljoprivrednika širom Srbije dogodile jako velike štete od posledica grada.

Kao po ko zna koji put i u prethodnim godinama, i u ovoj godini se poljoprivrednici suočavaju sa time da država nema efikasan sistem za odbranu poljoprivrednih dobara, oranica, voća, povrća i bilo čega drugog u Republici Srbiji od grada.

Dakle, ja vas podsećam da od poljoprivrede u Srbiji danas živi preko milion i po ljudi i da su mala poljoprivredna porodična gazdinstva danas najveći poslodavac u Republici Srbiji, a da sa druge strane država to ne prepoznaje i najmanja davanja iz budžeta upravo se odnose na oblast poljoprivrede i ona su ispod 5%, koliko je predviđeno Zakonom o budžetu. Zbog toga danas naši poljoprivrednici i osećaju na svojoj koži rezultate te politike kada je u pitanju oblast zaštite od grada, jer niti imamo dovoljno strelaca, niti imamo dovoljno raketa, niti imamo efikasnu zaštitu od grada. Dok je sistem zaštite od grada u zemljama EU efikasan sa preko 60% uspešnosti, u Srbiji je ispod 20% efikasnost zaštite našeg sistema odbrane od grada.

Dakle, možemo reći da su poljoprivrednici ostavljeni da se mole Bogu da ne padne grad, jer država ne može da reaguje. Dakle, niti imamo u budžetu dovoljno opredeljenih sredstava za rakete, niti imamo dovoljno strelaca.

Postavljam pitanje premijerki Vlade Republike Srbije, ministru poljoprivrede i direktoru Republičkog hidrometeorološkog zavoda – koliko imamo strelaca u ovom trenutku u Republici Srbiji koji su potpisali ugovore o privremenim i povremenim poslovima za obavljanje tih poslova, koliko aktivnih protivgradnih stanica? Koliko je onih koje nisu aktivne zato što nema strelaca? Koliko je strelaca raskinulo ugovore zato što ste predvideli da oni treba da rade za 4.000 dinara mesečno 24-časovno dežurstvo, sedam dana u nedelji i tako šest meseci?

Zakonom o radu je definisano da ugovori o privremenim i povremenim poslovima ne mogu trajati duže od 120 dana. Vi ovde kršite zakon koji ste sami usvojili i vezujete ugovore na šest meseci sa protivgradnim strelcima i dajete im zaradu 4.000 dinara mesečno, a onda terate lokalne samouprave u Srbiji da krše zakon i da one dodatno finansiraju strelce iz budžeta jedinica lokalnih samouprava, što takođe nije u skladu sa zakonom. Dakle, nemamo apsolutno efikasan, ni blizu efikasnog sistema zaštite od grada u Republici Srbiji.

Takođe, Zakonom o odbrani od grada definisano je da naknada protivgradnim strelcima može biti maksimalno 20% od prosečne zarade u Republici Srbiji. Ako je ona 400 evra, dakle, 80 evra može biti maksimum, a oni ne primaju ni taj maksimum, nego primaju 4.000 dinara ili 35 evra mesečno za taj posao koji treba da obavljaju. Zato sada treba da se pitamo mi kako je to grad

ubio maline u Valjevu, u Ivanjici, u Požegi, kako ubija širom Šumadije, širom Vojvodine voćnjake. Kažemo – kako se to dešava? Dešava se zato što ljudi neće da rade za 4.000 dinara i zato što nemamo dovoljno raketa nego to moraju da kupuju opštine u Srbiji.

Ja sam jedan od predsednika opštine koji je dobio prekršajnu prijavu od državnog revizora zato što sam iz lokalnog budžeta kupio sto protivgradnih raketa, jer su mi rekli – vi nemate pravo to da kupujete, jer je to u nadležnosti Republike Srbije.

Postavljam pitanje takođe premijerki, dakle, do 1. aprila tekuće godine Vlada mora da dobije izveštaj o pripremljenosti odbrane od grada i da 15.04. počne nova sezona. Pitanje je – da li je Vlada usvojila izveštaje koje je Republički hidrometeorološki zavod podneo, ako je podneo do 1. aprila tekuće godine, i da li je usvojen plan odbrane od grada u 2018. godini? Ako nije, ja zaista postavljam pitanje – da li su za premijerku važnije gej slikovnice nego poljoprivrednici i poljoprivreda u Republici Srbiji?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Aleksiću.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pre svega želim kolegama narodnim poslanicima, građanima Srbije i svim Srbima širom sveta da čestitam svetski Dan porodice. Želim da u Srbiji svaki dan bude praznik porodice, a da Srbija postane prijatelj porodice.

Još jedan naš veliki današnji praznik jeste jubilej 170 godina od stvaranja Srpske Vojvodine. Na današnji dan pre 170 godina održana je Majska skupština na kojoj su Srbi iz Ugarske proglasili Srpsku Vojvodinu. Sedamdeset godina nakon toga još jedan jubilej – 100 godina od prisajedinjenja matici Srbiji.

Dakle, ova godina 2018. srpskom narodu i građanima Srbije donosi velike jubileje, a danas evo, obeležavamo 170 godina stvaranja Srpske Vojvodine.

U tom smislu, ja bih pozdravila sve aktivnosti koje Vlada Srbije i naše pokrajine Vojvodine preduzimaju u tom smislu, ali imam pitanje upravo za vlade Srbije i AP Vojvodine, za ministarstva, državna i pokrajinska, Ministarstvo prosvete i Ministarstvo kulture – da li i kada će u nastavni program biti uvršteno podrobnije proučavanje stvaranja Srpske Vojvodine i prisajedinjenja matici Srbiji, jer svi smo mi svedoci da se danas u javnosti malo zna o tome.

Ne slažem se da su Majska skupština i Srpska Vojvodina samo praznik Vojvodine. To je praznik svih državljana Srbije i svi mi smo kroz naše obrazovanje veoma šturo dobijali informacije o tome. U redu je da imamo filmove, serije, da to obeležavamo prigodnim svečanostima, ali to prosto generacije moraju da proučavaju kako bismo na dostojan način pamtili svoju istoriju. Ja se slažem da to jeste prošlost, ali je veoma važna za razumevanje sadašnjosti i za odlučno reagovanje u ovom veoma osetljivom političkom trenutku.

Kada građani Srbije steknu svest o tome šta smo mi dobili pre 170 godina stvaranjem Srpske Vojvodine i pre sto godina prisajedinjenjem sa Srbijom i koliko je jedinstvo Srba tada bilo važno za očuvanje našeg nacionalnog identiteta, sigurna sam da će u ovom trenutku svi građani Srbije da shvate koliko nam je sada jedinstvo potrebno kako bismo sprečili otcepljenje naše južne pokrajine, kako bismo sprečili potpisivanje obavezujućeg pravnog sporazuma, sprečili da se krivica za eventualnu izdaju i eventualno potpisivanje pravnoobavezujućeg sporazuma sa kvazidržavom Kosovo, a pod pritiskom EU, prebaci na narod, ne znam, nekim lažnim referendumom ili nekom drugom vrstom pritiska.

Dakle, mi znamo da u ovom trenutku jedine osobe koje mogu biti odgovorne za izdaju Kosova i Metohije jesu potpisnici Briselskog sporazuma, sadašnji ministar spoljnih poslova Ivica Dačić i sadašnji predsednik države Srbije, kao i premijer Srbije Ana Brnabić.

Ja ću se vratiti na današnji jubilej, Majsku skupštinu i proglašavanje Srpske Vojvodine, kao i na taj kontinuitet prisajedinjenja sa Srbijom, gde je svim narodima koji nisu Srbi ili nisu Sloveni garantovano svako pravo da sačuvaju svoje nacionalno biće na način na koji oni to žele. To je tada pre 100 godina njima bilo obećanje, a danas, na današnji dan se podsećamo da je to obećanje njima u potpunosti ispunjeno.

Završiću rečima vojvode Stevana Šupljikca, koje je izgovorio na samrti, čekajući u pomoć 3.000 Srba iz drugih krajeva: „Neka vidi Evropa, neka ceo svet vidi kako brat bratu u pomoć ide“. Dakle, na taj način i mi danas treba da se ophodimo i prema Srbima u Crnoj Gori i prema Srbima u okupiranom Kosovu i Metohiji i svuda gde ih ima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nataša Mičić.

Izvolite.

NATAŠA MIČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, toliko su brojna pitanja u ovoj zemlji koja traže odgovore, da je nama narodnim poslanicima zapravo dovoljno da se upoznamo i sa utvrđenim dnevnim redom tekuće sednice i da na taj način otvorimo neka pitanja.

U vezi sa prvom tačkom dnevnog reda, postavljam pitanje predsedniku Republike, koje se odnosi na posebne uslove za izgradnju stanova za bezbednosne službe po kojima bi oni mogli da kupuju stanove po 500 evra po kvadratu – zašto bi bile samo bezbednosne snage povlašćene? Ne mislim da bi trebalo da budu diskvalifikovane, znam da su i oni u teškoj situaciji, ali zašto bi samo oni bili povlašćeni, naročito uzimajući u obzir da svakodnevno s pravom lamentiramo kako mladi iz ove zemlje odlaze. Pa zar to ne bi bila jedna od podsticajnih mera da se i njima omogući da mogu da kupe stanove po toj povlašćenoj ceni?

Postavljam ovo pitanje predsedniku Republike zato što je u svojstvu predsednika Vlade, početkom maja 2014. godine, objavio i svi dnevni listovi su na naslovnim stranama preneli njegovo obećanje kako će se graditi stanovi od po 380 evra po kvadratu i pitanje glasi – na osnovu čega, na osnovu kojih činjenica je on dao takvo obećanje i kako se to danas izjalovilo, da se odnosi samo na bezbednosne snage a i na veću cenu?

Dalje, recimo, tačke 4. i 5. koje se odnose na zakon o drumskom saobraćaju, postavljam pitanje ministarki za infrastrukturu. Naime, u vezi sa izgradnjom deonice Obrenovac – Ljig ministarka je obećala da će ta deonica biti završena u novembru prošle godine i evo, sad je već sredina maja, još uvek nije završena. Pominje se neka mogućnost da će biti završena do kraja godine, ali tražim od ministarke objašnjenje zbog čega se toliko kasni i kako je mogla da da tako nerealno obećanje.

Brojna su ta nerealna obećanja koja se na neki način zapravo svode na onu staru izreku – obećanja ludim radovanja, ali kruna svega i ovog dnevnog reda jeste tačka 21, prema kojoj predsednica Skupštine predlaže odluku o obrazovanju komisije koja bi utvrdila posledice NATO bombardovanja po zdravlje i životnu okolinu, s posebnim osvrtom na upotrebu projektila sa osiromašenim uranijumom. Razumem ja da su građani zabrinuti, da postoji strah i, naravno, slažem se sa predsednicom da je potrebno da oni dobiju istinu o tim podacima, da smo dužni da im dostavimo istinu. Međutim, to apsolutno nije posao političara. To je isključivo i jedino posao nauke i naučnika – nuklearnih fizičara, hemičara, eventualno radiologa ili epidemiologa. Zar se na ovaj način ne suspenduje rad Instituta za nuklearnu nauku „Vinča“, koji pritom zapošljava 311 doktora nauka i 220 doktoranada, znači preko 500 naučnika, kao i Agencije za zaštitu od jonizujućih zračenja i nuklearnu sigurnost, za koju ne znam koliko ima zaposlenih, ali je predsednica Upravnog odbora upravo predsednica Skupštine?

Zato postavljam pitanje Institutu „Vinča“ i Agenciji za zaštitu od jonizujućeg zračenja – da li i uolikoj meri je uticalo na zdravlje NATO bombardovanje 1999. godine, jer oni su dužni da nam daju taj odgovor? Drugo, već 32 godine mi nemamo nikakve podatke kakve su posledice černobilske katastrofe i pitanje je – da li je i uolikoj meri na zdravlje naših ljudi uticala černobiljska katastrofa? I treće pitanje na koje zahtevam odgovor od Instituta i Agencije jeste – da li su bile veće posledice černobilske katastrofe, i dan-danas da li jesu, od NATO bombardovanja?

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolegice.)

Samo još jedna rečenica.

Opasno je da se vlast meša i u slobodu tržišta, u medije, u pravosuđe, ali najopasnije od svega je kada vlast pokušava da dovede nauku u pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Mičić.

Reč ima narodni poslanik Branislav Mihajlović.

Izvolite.

BRANISLAV MIHAJLOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani Srbije, upućujem pitanje ministru unutrašnjih poslova, gospodinu Nebojši Stefanoviću. Dana 10. maja ove godine uhapšena je grupa bivših i sadašnjih radnika pogona Zlatare koja posluje u sklopu RTB Bor, kao i sadašnji i bivši radnici firme za obezbeđenje sa optužbom da su u periodu od 2014. do 2017. godine kontinuiranim delovanjem protivpravno otuđili određenu količinu zlata koja je bila u pojedinim tehnološkim fazama u procesu njegove proizvodnje u anodnom mulju, neafinisanom i afinisanom zlatu. To su činjenice koje je u svom saopštenju izdao MUP Srbije, dana 11. maja ove godine.

Još mnogo ranije postojala je sumnja kod radnika RTB Bor i građana Bora da pojedini zaposleni u pogonu Zlatare krađu zlato i enormno se bogate. Treba se setiti da su u okolini Bora nedavno otkrivene ilegalne topionice zlata, zatim da je jedan radnik pogona Zlatare, koji je stekao određene nekretnine u kratkom vremenskom periodu, premešten na drugo radno mesto itd. U zadnjem periodu kroz Bor su se širile priče i javljala se sumnja da su pojedini radnici pogona Zlatare stekli veliki novac, ali se od strane odgovornih lica ništa nije preduzelo kao mera predostrožnosti.

Da nedostaje zlato u procesu njegove prerade tokom poslednje tri godine ukazivano je na sastancima organa upravljanja Topionice i rafinacije u čijem je delu i pogon Zlatara, odnosno u periodu od 2015. do 2017. godine. Jasno i nedvosmisleno se na tim sastancima ukazivalo da u bilansu proizvodnje zlata nedostaju određene količine istog. Takođe, mediji su prošle godine pisali o sumnjivom nedostatku zlata u RTB Bor.

Na sumnje koje su iznete na sastancima organa upravljanja Topionice i rafinacije, kao i na tekstove u medijima, menadžment RTB Bor nije reagovao. Radnici koji su u tom periodu ukazivali na nelogičnosti u tehnološkom lancu proizvodnje zlata i njegovom nedostatku su u kratkom vremenskom periodu premešteni na druga, uglavnom gora i manje plaćena radna mesta koja nisu imala dodirnih tačaka sa samom proizvodnjom zlata.

Pored toga što je bilo evidentno da u bilansima zlato nedostaje, menadžment RTB Bor nije preduzeo nikakve radnje da se to spreči, niti da se dođe do činjenice kolike su se količine zlata otuđile. Time je menadžment RTB Bor svojim nedelovanjem naneo veliku štetu RTB Bor čije interese po zakonu treba da štiti.

Posebno treba napomenuti da se bilansiranje zlata vrši za svaku tehnološku fazu prerade i da nije moguće otuđivati zlato u dužem vremenskom periodu, a da se to ne primeti.

Takođe, značajno je napomenuti da se iz bilansa proizvodnje zlata, odnosno odnosa količine zlata koja uđe u proces prerade i dobijene količine finalnog zlata u polugama može uočiti da nedostaju značajne količine istog. Javlja se sumnja da te količine nisu mogle da se otuđe na način na koji su uradili uhapšeni radnici.

Postavlja se pitanje – šta je sa ostalom količinom zlata koja nedostaje? Da li ovo hapšenje, koje je trebalo i ranije da se desi, nije samo maska da se prikrije neka veća pljačka koja se odigrala pod pokroviteljstvom menadžmenta RTB Bor?

Tražimo da nam MUP Republike Srbije dostavi informaciju i svoje mišljenje o ovom slučaju i izjasni se o sumnji da je menadžment RTB Bor, na čelu sa Blagojem Spaskovskim, znao od ranije za pljačku zlata, a nije reagovao i da li je i on učestvovao u tome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mihajloviću.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, poslednjih dana građani i javnost u Prijepolju digli su se na noge, o čemu izveštavaju brojni mediji, zbog nepravde koju trpi njihov sugrađanin, vrhunski sportski radnik, gospodin Adis Micanović.

Naime, ovaj odbojkaški trener sa internacionalnom karijerom, već osam godina štrajkuje glađu, osam dana izvinjavam se, pogođen posledicama da trpi zbog toga što je progovorio o kriminalu i korupciji određenih struktura u vlasti grada Prijepolja.

Odbojkaški klub koji ovaj čovek vodi je visokouspešan i proglašavan dvaput za najbolji kolektiv sportski u Prijepolju 2015. i 2017. godine. Pobednik je „MOS igara“, 2015. godine u Rogatici, 2017. godine u Pljevljima. Klub ima formirane sve selekcije, starosne, grupe, potpuno sve je obezbedio. Klub broji više od 100 učlanjenih devojaka, s obzirom na to da je to ženski odbojkaški klub.

U prošloj godini ovom klubu je dodeljeno nešto više od milion dinara za godišnji budžet. Ove godine, međutim, njemu je predviđeno 50.000 dinara. Zbog čega, gospodo? Zbog toga što je ovaj čestiti čovek prijavio krađu funkcionera, nekih funkcionera vladajuće koalicije u Prijepolju. Micanović je prijavio Tužilaštvu dva lokalna političara koja su mu tražila da četvrtinu iznosa ovog budžeta, odnosno 250.000 dinara uplati na račun njima bliskih osoba. Na račun ženine tetke jednog od funkcionera, na račun ženine tetke gospodina Samira Tandira, visokog funkcionera stranke Pravde i pomirenja.

Poreska uprava je, gospodo, podnela prijavu protiv tetkine firme, preko koje se krao i prao budžetski novac. Dalje se navodi da je krajem prošle godine izvršeno više malverzacija kojima je opštinski budžet oštećen za više od sedam miliona dinara poslujući sa ovom firmom. Postoji i više prijava dostavljenih lokalnom tužilaštvu o brojnim sličnim proneverama.

Gospodo, u Prijepolju je fakturisano da novogodišnji paketići koji koštaju 800 dinara, koštaju 3.000 dinara. Samo novogodišnja čestitka u opštini Prijepolje košta 50.000 dinara. Svaka kafana, svaki restoran ima halal sertifikat u toj opštini, koji je platila opština Prijepolje, što je nečuveno itd.

Postoji osnovana sumnja u postojanje organizovanih kriminalnih radnji u ovoj opštini pa stoga pitam ministarku pravde – da li je nadležno tužilaštvo

preduzelo radnje po ovim tužbama, kojih ima na desetine i ako nije, apelujem da se što pre postupi u skladu sa zakonom i sa očuvanjem Republike Srbije i njenog integriteta u tom gradu.

Istovremeno predlažem da se kompletno moje pitanje prosledi predsedniku Republike, gospodinu Aleksandru Vučiću, koji godinama insistira na nultoj toleranciji protiv korupcije. Gospodo, SDP je apsolutno privržena bezuslovnoj borbi protiv korupcije i kriminala i staćemo uvek iza ovakvih pojedinaca koji se bore protiv ove pošasti koja razara naše društvo.

Kako ne podržati nekog ko i posle osam dana gladovanja i nekoliko meseci pritiska i golgote koju podnosi i njegova porodica i on sam, gde se preti njegovoj mladoj deci koja su jako uspešni studenti, kako ne podržati jednog čoveka koji kaže – neću da se pomirim da živim u državi u kojoj budeš kažnjen ako prijaviš kriminal. Zar to nije moto svih nas ovde, zar svi mi ne podržavamo ovakav stav? Zar svi mi ne zagovaramo ovakav stav? Zar se svi mi ne borimo za časniju i napredniju državu Srbiju?

Stoga želim da ovog čoveka, s obzirom na to da sutra počinje sveti Ramazan, sveti mesec islamski, pozovem da sačuva svoje zdravlje koje je po izveštaju lekara ugroženo, da prekine post, da ovde postoji država, da će ova država reagovati i da smo mi primili njegovu poruku.

Želim istovremeno da svim građanima islamske veroispovesti čestitam budući praznik posta, Ramazan, uz poruku da ga u berićetu isposte i da očuvaju velike imperativne ove vere, borbu za pravdu, dobročinstvo i dobrosusedske odnose sa svojim drugim sugrađanima koji žive u ovoj državi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Bačevac.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Prvo pitanje je za ministra zdravlja – kolike su razmere lajmske bolesti u Beogradu i Srbiji, bolesti koju izazivaju krpelji? Koliki je procenat onih koji su ujedeni zaraženim krpeljima?

Ovo pitam zato što sam proteklih dana sam imao takav slučaj u porodici i prisustvovao velikim gužvama na VMA, kako za vađenje krpelja, tako i analizu njihove zaraženosti. Stoga pitanje koje se nadovezuje na prethodno jeste – da li nadležne institucije imaju nameru da preduzmu mere za sprečavanje širenja ove bolesti, odnosno eliminisanja krpelja, jer je neprihvatljivo da veliki broj građana, naročito dece, bude izložen nepotrebnom riziku od dobijanja ove opasne bolesti, pa čak i u nekim od centralnih parkova u glavnom gradu?

Kada smo već kod lajmske bolesti, čini se da naročito posle trenutka kada je najavljena rekonstrukcija Vlade, mnogi njeni članovi, a i Vlada u celini, pokazuju neke od simptoma ove bolesti, naročito opštu onemoćalost. Ta onemoćalost se možda najbolje ogleda u činjenici da će i pored proklamovanog strateškog cilja ulaska u EU Srbija tokom ove godine najverovatnije otvoriti još samo dva poglavlja, što će u zbiru biti 14 od 35. Ukoliko se pregovori sa EU

nastave ovim tempom, veliko je pitanje da li će naša zemlja biti spremna za članstvo ne 2025. godine, već i 2035. godine.

Stoga postavljam pitanje predsednici Vlade – da li se slaže sa jučerašnjom izjavom predsednika Srbije za AFP da je Kosovo jedina prava prepreka na putu Srbije ka EU? Ako se slaže, da li to znači da smatra da će uklanjanje ove prepreke biti učinjeno nauštrb uklanjanja brojnih nedostataka u tako važnim oblastima, pre svega za poboljšanje kvaliteta života naših građana, kao što su pravosuđe, borba protiv korupcije i sloboda medija, što je jasno navedeno u poslednjem izveštaju Evropske komisije o napretku. U tom slučaju, bojim se da će pristupanje EU biti odloženo unedogled.

Pitanje za predsednicu Vlade i ministra energetike – ko je kriv što je Srbija izgubila pet miliona evra iz donacije Švajcarske koji su bili namenjeni izgradnji kombinovane elektrane na bio-masu u Padinskoj Skeli? Zašto je Grad Beograd, kršeći odredbe Zakona o planiranju i izgradnji, više od godinu dana odbijao da izda lokacijske uslove za izgradnju ovog postrojenja? Zbog toga je donator u decembru 2017. godine zaključio da su svi rokovi probijeni i zvanično je obavestio nadležne gradske i državne organe da odustaje od finansiranja izgradnje ove elektrane.

Imajući u vidu da je na čelu beogradske vlasti, koja je odgovorna za ovaj blago rečeno propust, Siniša Mali najozbiljniji kandidat za novog ministra finansija, opravdano se postavlja pitanje – u kakvom stanju će biti javne finansije, odnosno koji će biti budžetski prioriteti Vlade u kojoj bi on bio ministar? Naime, gospodin Mali je iza sebe ostavio veliki broj neizbrisivih ožiljaka na licu glavnog grada, pri čemu je „Beograd na vodi“ samo najveći, a naravno, moraju se pomenuti i katastrofalna rekonstrukcija Trga Slavija, rekonstrukcija Cvetnog trga, koji Beograđani sada od milja zovu sabirni centar, nepotrebno skupa i dugotrajna novogodišnja rasveta, novogodišnja jelka vredna 83.000 evra itd. Umesto razrešavanja brojnih afera koje je ostavio iza sebe, on će po svemu sudeći biti nagrađen još višom i odgovornijom funkcijom.

Sledeća dva pitanja upućujem na iste adrese, predsednici Vlade i ministru energetike – zašto prema Zakonu o energetici energetska dozvola nije prenosiva, a građevinska dozvola, koja je mnogo važniji akt prema Zakonu o planiranju i izgradnji jeste? Na taj način se sprečava razvoj tržišta energetske usluga jer projektantske i konsultantske firme koje razvijaju projekte često imaju problema da ulože dovoljno sredstava u razvoj do same građevinske dozvole, a nije im omogućeno da energetske dozvole prenesu na investitora i da u njegovo ime i za njegov račun nastave da razvijaju projekat.

Sledeće pitanje – zašto se uredbe o podsticajnim merama za povlašćene proizvođače donose na određeno vreme, odnosno na dve godine? Zbog kašnjenja Ministarstva energetike u pripremi novih propisa prvih šest meseci 2016. godine je postojao potpuni pravni vakuum i nijedna investicija u energetske sektor nije mogla da počne da se realizuje.

Na kraju ove godine će se ponoviti ista situacija. Doći će do potpunog prestanka svakog finansiranja jer niko, ni državni organi ni investitori, ni banke ne znaju kakvi će propisi važiti od 1. januara sledeće godine. Dakle, zašto postojeće uredbe jednostavno ne važe do donošenja novih?

I za kraj pitanje o spoljnoj politici za ministra Dačića, pošto vidimo da i dalje imamo jednu vrstu šizofrene spoljne politike, s jedne strane u Ujedinjenim nacijama glasamo protiv otvaranja ambasade SAD u Jerusalimu, s druge strane šaljem delegaciju na otvaranje te iste ambasade. Znači, ponavljam pitanje – kada ćemo doneti spoljnopolitičku strategiju i zakon o spoljnim poslovima Republike Srbije, koji čeka na usvajanje već više godina? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Imam pitanje u ime Poslaničke grupe SRS za predsednika Vlade, Anu Brnabić – šta je Vlada Srbije i šta će Vlada Srbije da učini po pitanju održavanja festivala tzv. „Merdita“, u prevodu „Dobar dan“, koji za cilj ima promovisanje tzv. kosovske kulture.

Naime, već četiri godine u Beogradu, što bi rekli u srcu Srbije, održava se festival koji promoviše kvazikulturu kvazidržave. Kada mi srpski radikali kažemo šta je Vlada učinila, pitamo Vladu – na koji je način pomagala ako je pomagala, a sa druge strane ono što je potpuno jasno zašto je Vlada ćutala sve vreme u proteklom periodu povodom održavanja ovog festivala? Možda je za javnost opravdanje od strane Vlade, koje bi dala, da je to u organizaciji nevladinih organizacija, kao što je nevladina organizacija na čijem čelu je Nataša Kandić, kao što su „Žene u crnom“ i tako redom. Ali sam lokalitet, samo mesto održavanja jasno govori da Vlada nije smela da ćuti i da bude zatvorenih očiju kada je u pitanju održavanje ovakvog festivala.

Prvo, mi srpski radikali jasno predočavamo da osim što je kvazikultura kvazidržave, da nema regionalne kulture, ne postoji, teoretski nije obrađen taj pojam i fenomen regionalne kulture. Postoji nacionalna kultura, postoje kulturna stvaralaštva u određenim regionima gde se prepliću nacionalne kulture. Kosovska kultura ne može da postoji ni teoretski. Ovaj festival osim organizacije, podržavaju i te kako prepoznatljive fondacije belosvetskih hohštaplera svih onih koji dugi niz godina sve čine, sve rade kako bi uništili Srbiju, kako bi što pre iz dela Srbije izdvojili teritoriju i proglasili je zvanično za nezavisnu državu Kosovo. Među njima prednjači već poznati fond na čijem čelu su braća Rokfeler.

Za održavanje ovog festivala kao sponzor i kao logistička podrška, politička i u svakom drugom pogledu, jeste švajcarska ambasada. Da li je Vlada u proteklom periodu na bilo koji način upozorila predstavnike švajcarske ambasade da je besmisleno da se podržava ovakva vrsta manifestacije gde se promoviše kvazidržava koja se zove Kosovo?

Mi, srpski radikali, postavljamo pitanje – šta će to Vlada uraditi u narednom periodu, ne u smislu narednih godina, nedelja, meseci nego narednih dana? Da li će Vlada konačno da stavi tačku na sve ovo tako što će u skladu sa zakonom i Ustavom ove države da zabrani održavanje ovih i ovakvih manifestacija na teritoriji Srbije, ili će Vlada i dalje da to gleda, posmatra sa strane i da tumači to kao širokogrudost i kao političko razumevanje od strane zvanične politike koja se vodi u Beogradu?

Mi, srpski radikali, upozoravamo javnost da je održavanje ovakvih manifestacija jasan znak, jasan signal dodatne slabosti politike koja se vodi u Srbiji po pitanju Kosova i Metohije. Stvaranje autohtone kulture i jezika je preduslov za stvaranje nove nacije. Narod koji se zove albanski ima svoju nacionalnu kulturu, njihovo sedište je u Albaniji, u Tirani, a ne može biti kultura Kosova kao autohtona kultura na teritoriji države Srbije i to je dobra osnova predstavnicima tzv. države Kosovo da u Ujedinjenim nacijama tvrde, iznose tezu kako Kosovo nikad nije bilo u sklopu i sastavu države Srbije, jer imaju posebnost jezika, posebnost kulture i sada će imati i posebnost teritorije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi predsedavajući, nadam se da ćete da intervenišete sa ovom poslaničkom grupom koja konstantno pravi probleme kako u Skupštini Srbije, takođe pokušavši da nas vrati u devedesete godine i molim vas da intervenišete da se ne bih posle javljao po Poslovniku.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite vi, postavite pitanje.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Postavljam nekoliko pitanja za premijerku na privremenom i vrlo lošem radu, Anu Brnabić na mestu premijera Vlade Republike Srbije. Imam četiri pitanja za premijerku.

Prvo pitanje – šta će premijerka i čitava Vlada uraditi povodom protesta i štrajka u firmi „Kajzen“ u Smederevu? Čuli smo da ti radnici rade po 12 sati dnevno, da rade subotom, da rade nedeljom, da rade prekovremeno i imaju platu od 22.000 dinara. Voleo bih da mi premijerka odgovori kako neko sa 22.000 dinara može da preživi mesec ako radi po 10 ili 12 sati svakoga dana, ako mu se ne plaća prekovremeni rad, ako mu se ne plaća subota i ako mu se ne plaća nedelja?

Meni je jasno da premijerka nema tih problema jer otkad je na mestu premijera Vlade Republike Srbije, promet firme njenog brata je uvećan 13 puta. Ne tri, ne pet, nego 13 puta. Znam da ona i njoj bliski ljudi nemaju nikakvih finansijskih problema, ali bih voleo da mi odgovori kako će građani Srbije koji rade za 22.000 dinara preživeti i sastaviti kraj sa krajem.

To nije najgore što se desilo u ovoj firmi, pa postavljam pitanje premijerki – šta će raditi povodom sedmoru radnika koji su otpušteni u pomenutoj firmi

„Kajzen“? Obrazloženje koje ja imam ovde, koje su dobili od poslodavca zašto su otpušteni, pazite molim vas – zbog toga što su štrajk i sliku sa štrajka podelili na društvenoj mreži Fejsbuk. Time su, kako im je rečeno u firmi od direktora firme, oštetili poslovnu politiku firme. Zaista bih voleo da mi neko objasni da li je ovo realno da se dešava u 2018. godini.

Nije problem posao, posla ima svaki dan, po celi dan, problem su zarade. Neko radi za 22.000 dinara 30 dana u mesecu, 12 sati svakoga dana, radi subotom i nedeljom i nema prava da traži povećanje zarada, čak ko se pobuni dobije otkaz. Država je davala 10.000 evra po radnom mestu. Da li su nam potrebne strane investicije? Da, jesu. Da li su ovo strane investicije? Nisu, ovo je robovlasništvo. Tražim od premijerke da mi odgovori, pošto to nijednom do sada nisam dobio, a imam pravo po Poslovniku – šta će Vlada Republike Srbije uraditi povodom ovoga?

Drugo pitanje postavljam takođe premijerki, a i ministru gospodinu Đorđeviću. Odbornica u gradu Nišu, Jelena Đorđević, dobila je otkaz kada je iznela da neće glasati na Skupštini grada Niša protiv toga da država bude vlasnik aerodroma u Nišu. Žena je radila tri godine i dobila je otkaz zbog toga što nije ispoštovala odluku SNS u gradu Nišu. Ja vas zaista pitam – da li je normalno da u 2018. godini bude ovo dozvoljeno da se ovo radi na svakom koraku i svakog dana? Zbog toga imate proteste i u Požegi i u Nišu i sutra u Kraljevu, jer Kraljevčani neće da dozvole da njihov gradonačelnik kao kapitalnu investiciju otvara semafor i da tuče ljude na ulici usred bela dana.

Poslednje pitanje postavljam vama, gospodine Milićeviću, predsednici Narodne skupštine i svim potpredsednicima – kada će Poslanički klub Demokratske stranke dobiti snimke sa kamera? Drago mi je da su ovi stručni ljudi ovde da vide koliko kamera ima. Nama je odgovoreno da nije snimljeno kada je jedna Poslanička grupa, Srpske radikalne stranke maltretirala i pretila našoj kolegici Aleksandri Jerkov. Time vi podstičete nasilje. Bez obzira na to o kome se radi, bez obzira na versku, političku i nacionalnu pripadnost, nasilje ne sme da se toleriše. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Milojičiću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prvo pitanje za Tužilaštvo. Šta će Republičko tužilaštvo preduzeti, i pravosuđe naravno, po pitanju prebijanja starca od 63 godine u centru Smederevske Palanke koje se desilo pre nekoliko godina, gde je predsednik opštine tada, nama poznati „Hajnekena“, koji je malopre govorio, prebio starca od 63 godine uz pomoć još nekoliko muškaraca koje je iz mилоšte nazivao Kenini tigrići, valjda su opasno grizli.

Drugo pitanje se odnosi na Dragana Đilasa. Šta će nadležni organi i Vlada Republike Srbije preduzeti povodom činjenice da, dok su deca bila izložena riziku od osiromašenog uranijuma, za koji ova poslanička grupa i njihovi

saveznici koji su nas bombardovali misle da je vitamin, šta će preduzeti povodom činjenice da je za svoju firmu privatizovao objekat koji je pripadao deci u Pionirskom parku i u njemu napravio objekat za „Velikog brata“, za rijaliti? Dakle, on snažno osuđuje sve rijalitijske emisije sem one, a prvi ga je organizovao Dragan Đilas, koji je u te svrhe upotrebio objekat koji je pripadao deci u Pionirskom parku. Šta će u krivičnom, ali i u finansijskom smislu preduzeti, s obzirom na to da je to otišlo za mizernu cenu?

Sledeće pitanje se odnosi na Dragana Šutanovca. Šta će nadležni organi preduzeti povodom činjenice da je Dragan Šutanovac umanjio borbenu moć ove države dok je bio ministar protiv Vojske i protiv odbrane, šta će nadležni organi preduzeti povodom rasprodaje u bescenje naoružanja i opreme Vojske Jugoslavije, čime sem što je umanjena naša odbrambena i borbena moć, to ima posledice i za humanitarne akcije koje je nekada preduzimala Vojska. Dakle, setimo se svi poplave 2014. godine, kad smo ustanovili da je gospodin Šutanovac, ministar protiv Vojske i protiv odbrane, te aluminijumske čamce rasprodao za 100 evra komad, čime je smanjena mogućnost reakcije da se može pomoći građanima na odgovarajući način.

Takođe, šta će nadležni organi preduzeti, Ministarstvo finansija, a i Ministarstvo građevine, poreski i drugi organi, povodom činjenice da nam se proverilo da li je Most na Adi imao građevinsku dozvolu prilikom početka njegove gradnje, koliko je tu novca potrošeno, kolika je eventualno bila provizija i šta će biti preduzeto od Ministarstva za kulturu i informisanje povodom činjenice da je Dragan Đilas za vreme svoje vlasti debelo opljačkao medije time što je preko Dajrekt medija i Multikoma na određen način kontrolisao slobodu štampe, a pri tome zarađivao. Niko nije mogao da zakupi reklamu u medijima, jer je to bilo daleko skuplje nego kad se to kupi kod Dragana Đilasa.

S tim u vezi, njegovi prihodi su za nekoliko godina, od 2008. do 2012, uvećani za više desetina puta, a posle toga su za nekoliko desetina pali i više je nego jasno da je bilo trgovine uticajem, to je najmanje delo koje je izvršeno, i na takav način je on preko javne funkcije sebi obezbedio privatne poslove, što se odnosi i na gospodina „Zgrabinovca“, ministra vojnog ili ministra protiv Vojske, koji je zahvaljujući rasprodaji opreme i raznim drugim mutnim poslovima sebi na pašnjaku sagradio stambeni prostor od 320 kvadrata, što je veće nego odbojkaško igralište. Dakle, komotno može odbojkašku reprezentaciju smesiti u objekat koji je napravio od plate od 800 evra, a pri tome mu je zatečena kolekcija skupih satova, slika itd. i ušteđevina samo na jednom računu od 300.000 evra, a po podacima koje nam je dostavio Balša Božović svojevremeno, da postoji još jedan račun kod Dragana Šutanovca na kome ima milion evra. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, dozvolite mi da u vaše i svoje lično ime pozdravim delegaciju Svekineskog narodnog kongresa Narodne Republike Kine, na čelu sa potpredsednikom Stalnog komiteta 13.

Svekienskog narodnog kongresa Cao Đanmingom, koja trenutno prati deo današnje sednice sa galerije Velike sale Narodne skupštine. Inače, danas se održava prvi sastanak Komisije za saradnju Narodne skupštine Republike Srbije i Svekienskog narodnog kongresa Narodne Republike Kine.

(Aplauz.)

Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Stefana Miladinović.

Izvolite.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani gosti članovi delegacije Narodne Republike Kine, uvažena ministarko i gosti iz Ministarstva, danas ću svoje pitanje postaviti ministru za rad i socijalna pitanja. Pitanje se tiče Zakona o volontiranju i odnosi se na volontere.

Naime, nakon donošenja Zakona o volontiranju 2010. godine, kada je volontiranje proglašeno aktivnostima od interesa za Republiku Srbiju, veliki broj mladih ljudi prevashodno sa završenim fakultetima započelo je da volontira. Najveći broj volontera dobrovoljno radi u državnim organima, javnim preduzećima i različitim službama i volontiranje se veoma često završavalo i prijemom u radni odnos, što svakako jeste pozitivno. Tokom volontiranja mladi lekari, pravnici, ekonomisti, ali i drugi obrazovani mladi ljudi pokazuju svoj odnos prema radu, odgovornost, znanja stečena tokom školovanja, a neka volontiranja, nažalost, traju i nekoliko godina.

Prema važećem zakonu, volonteri ne dobijaju nikakve zarade, tako da najčešće oni sami snose troškove volontiranja. Tu pre svega mislim na troškove putovanja, odnosno putne troškove, i troškove za topli obrok. Članom 21. Zakona o volontiranju predviđeno je da organizatori volontiranja ugovorom o volontiranju predvide naknadu troškova, tu mislim upravo na troškove puta i troškove za topli obrok. Za sada je to veoma retka praksa, tako da većina mladih ljudi koji volontiraju i po više meseci, a kao što sam rekla i nekoliko godina, iako su nezaposleni, snose sami upravo ove troškove. Ne treba, naime, zanemariti učinak volontera i značaj poslova koje oni tokom volontiranja obavljaju.

Kako bi volontiranje bilo i dalje stimulatивно za mlade, koji ga vide pre svega kao priliku za dobijanje posla, ali i priliku za sticanje novih znanja i iskustava, postavila bih pitanje ministru rada, imajući u vidu nadležnost ovog ministarstva u praćenju i kontroli sprovođenja Zakona o volontiranju – da li Ministarstvo raspolaže podacima o ukupnom broju i kadrovskoj strukturi volontera u Srbiji i da li i u kom obimu ustanove, preduzeća i državni organi koji su organizatori volontiranja nadoknađuju troškove i da li je potrebno razmotriti možda neko drugo zakonsko rešenje kako bi organizatori snosili troškove volonterima? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Miladinović.

Reč ima narodni poslanik Željko Sušec.

Izvolite.

ŽELJKO SUŠEC: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, svoje poslaničko pitanje upućujem ministarki pravde, Neli Kuburović. S obzirom na to da imam saznanja da je izvršeno nekoliko krivičnih prijava protiv narodne poslanice Marinike Tepić za nenamensko trošenje finansijskih sredstava iz budžeta AP Vojvodine u vreme dok je čestito i pošteno obavljala funkciju pokrajinskog sekretara za sport i omladinu u Vladi onog šarlatana Bojana Pajtića, predmet mog interesovanja je šta se dešava sa predmetima podnesenih krivičnih prijava i koliko je do današnjeg dana podneto krivičnih prijava.

Evo jednog primera koji je usko vezan za predmet krivičnih prijava za koje se često interesuju i često me pitaju moji sugrađani, Pančevci. Prijava prošle godine – inspekcija za sport je utvrdila da fitness klub koji se inače vodi na ime stranačkog kolege Marinike Tepić koji menja stranke zajedno sa njom kao bumbar cvetove, u suštini uopšte na prijavljenoj adresi i ne postoji, ali je zato kroz četiri ugovora dobio blizu milion dinara u periodu od 2013. do 2016. godine. Prema tvrdnji inspekcije pomenuti fitness klub koji se navodno nalazi na privremenoj adresi jeste privatna kuća koja nema teretanu, a kamoli fitness salu.

Kada pogledamo da su u periodu od 2013. do 2016. godine pojedini fudbalski klubovi koji igraju u „beton ligama“ u Vojvodini dobijali finansijska sredstva od strane Sekretarijata za sport i omladinu onda nam ništa više nije za čuđenje. Ovo je samo deo jednog primera ove čestite i poštene političarke, borca za ljudska prava, pravdu i istinu, dokazanog antifašiste, poštovani građani Srbije, koja se 2014. godine protivila da se Nacionalnom savetu Roma dodele prostorije u istoj zgradi tadašnje njene političke stranke u Pančevu. Zbog tog njenog humanog gesta Romi su joj posvetili pesmu – ej, Marinika, da si harmonika, koja je, kako čujem, postala hit na romskim svadbama u južnom Banatu.

Svoje drugo poslaničko pitanje upućujem BIA, a ono glasi – da li BIA ima nekih saznanja da poslanica Marinika Tepić ima ostvarene određene posredne ili neposredne kontakte sa licima za koji postoji osnovana sumnja da saraduju sa stranim službama i agentima stranih službi, koji rade na narušavanju poretka i destabilizacije Republike Srbije? Molim BIA da u skladu sa svojim zakonskim ovlašćenjima o ovom poslaničkom pitanju obavesti članove Odbora za kontrolu službi bezbednosti na zatvorenoj sednici Odbora za kontrolu službi bezbednosti Narodne skupštine Republike Srbije.

Često slušamo neistine i laži i neosnovane kritike na račun SNS i njenih članova od strane poslanice Marinike Tepić kako smo mi u SNS kriminalci, kako jedni druge prebijamo i šamaramo. Poštovani građani Srbije, to joj je sigurno ostalo kao stara navika iz perioda Vlade Bojana Pajtića, pa valjda misli da se i mi tapkamo po toaletima i šamaramo kao što su oni pre nas.

Nažalost, poštovani građani Srbije, ovo je realnost delovanja pojedinih političara u Narodnoj skupštini Republike Srbije, delovanje pojedinih političara

koji još neko vreme imaju priliku da leče svoje lične frustracije jer su izgubili politički kredibilitet u narodu. U sledećem sazivu Narodne skupštine Republike Srbije mnogi će od njih biti prošlost, ali samo prošlost ne politička istorija, jer da bi neko bio deo istorije on u svojoj političkoj karijeri mora nešto da uradi u interesu svoje države i svog naroda.

Na kraju, želeo bih nešto da poručim svojim Pančevcima. Poštovani građani Pančeva, kada neko želi da se prikaže kao borac za naš grad, u interesu naših građana grada Pančeva, on kao prvo mora da živi u Pančevu, on mora da ustaje kao Pančevac i da radi kao Pančevac celog dana u interesu našeg grada i da leže kao Pančevac, a ne kao Marinika Tepić koja tobože vodi računa o interesima grada Pančeva iz Novog Sada i iz okoline i u grad Pančevo dolazi samo onda kada treba da prikupi neki jeftini politički poen, jer u njenoj bogatoj političkoj karijeri koja je praćena prelaskom iz stranke u stranku, ostali su samo još jeftini poeni. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da je sprečena da sednici prisustvuje narodni poslanik Gordana Čomić.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na tačke 1–20. i tačku 22. dnevnog reda (zajednički načelni i jedinstveni pretres):

PREDLOG ZAKONA O POSEBNIM USLOVIMA ZA REALIZACIJU PROJEKTA IZGRADNJE STANOVA ZA PRIPADNIKE SNAGA BEZBEDNOSTI;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLOVIDBI I LUKAMA NA UNUTRAŠNjim VODAMA;

PREDLOG ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU TERETA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O PUTEVIMA;

PREDLOG ZAKONA O ŽELEZNICI;

PREDLOG ZAKONA O BEZBEDNOSTI U ŽELEZNIČKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O INTEROPERABILNOSTI ŽELEZNIČKOG SISTEMA;

PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOJ EVIDENCIJI STVARNIH VLASNIKA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSREDOVANJU U PROMETU I ZAKUPU NEPOKRETNOSTI;

PREDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O OGRANIČAVANJU RASPOLAGANJA IMOVINOM U CILJU SPREČAVANJA TERORIZMA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BEZBEDNOSTI SAOBRAĆAJA NA PUTEVIMA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O IZMENI ČLANA 50(A) KONVENCIJE O MEĐUNARODNOM CIVILNOM VAZDUHOPLOVSTVU I PROTOKOLA O IZMENI ČLANA 56. KONVENCIJE O MEĐUNARODNOM CIVILNOM VAZDUHOPLOVSTVU;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEĐUNARODNE KONVENCIJE O NADZORU I UPRAVLJANJU BRODSKIM BALASTNIM VODAMA I TALOZIMA IZ 2004. GODINE;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE MOLDAVIJE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I SAVETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM PREVOZU PUTNIKA I TERETA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KRALJEVINE MAROKO;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TURSKE U OBLASTI URBANIZMA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TUNIS;

PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN AGENCIJE ZA ENERGETIKU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2018. GODINU, KOJI JE PODNEO ODBOR ZA FINANSIJE, REPUBLIČKI BUDŽET I KONTROLU TROŠENJA JAVNIH SREDSTAVA.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da su pozvani da sednici prisustvuju svi članovi Vlade, zatim saradnici Aleksandra Damnjanović i Miodrag Poledica, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Danijela Vazura, državni sekretar u Ministarstvu finansija, Vesna Kovač, državni sekretar u Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija, Milica Čatić, sekretar MUP-a, Veljko Kovačević, Darinka Đuran, Saša Stojanović i Zoran Ilić, vršioci dužnosti pomoćnika ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Dušan Vučković, vršilac dužnosti

pomoćnika ministra privrede, Jovanka Atanacković i Đorđe Milić, pomoćnici ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Borko Drašković, direktor RGZ, Mirjana Čizmarov, direktor Direktorata civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, Vladimir Rebić, direktor policije, Siniša Trkulja, vršilac dužnosti pomoćnika direktora Direkcije za železnice, Željko Radovanović, vršilac dužnosti direktora Uprave za sprečavanje pranja novca u Ministarstvu finansija, Dragan Marinković, vršilac dužnosti pomoćnika direktora Uprave za sprečavanje pranja novca u Ministarstvu finansija, Vida Jerković, načelnik Odeljenja u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Gordana Zorić, šef Odseka u RGZ, Dragana Stošić i Milan Popović, šefovi Odseka u Direkciji za železnice, Zorica Radović, viši savetnik u Direkciji za železnice, Željko Stojanović, viši savetnik u Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija i Miladin Maglov, registrator u Agenciji za privredne registre.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 157. stav 2. članu 170. i članu 192. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički načelni i jedinstveni pretres o: Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti; Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama; Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova; Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu tereta u drumskom saobraćaju; Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju; Predlogu zakona o putevima; Predlogu zakona o železnici; Predlogu zakona o bezbednosti u železničkom saobraćaju; Predlogu zakona o interoperabilnosti železničkog sistema; Predlogu zakona o Centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika; Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o posredovanju u prometu i zakupu nepokretnosti; Predlogu zakona o dopunama Zakona o ograničavanju raspolaganja imovinom u cilju sprečavanja terorizma; Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima; Predlogu zakona o potvrđivanju Protokola o izmeni člana 50(a) Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu i Protokola o izmeni člana 56. Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu; Predlogu zakona o potvrđivanju Međunarodne konvencije o nadzoru i upravljanju brodskim balastnim vodama i talozima iz 2004. godine; Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Moldavije o međunarodnom drumskom saobraćaju; Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Saveta ministara Bosne i Hercegovine o međunarodnom drumskom prevozu putnika i tereta; Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kraljevine Maroko; Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Turske

u oblasti urbanizma; Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o vazдушnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis i Predlogu odluke o davanju saglasnosti na Finansijski plan Agencije za energetiku Republike Srbije za 2018. godinu.

Da li predstavnici predlagača žele reč?

Reč ima potpredsednica Vlade Republike Srbije, dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala.

Dobar dan, poštovani poslanici i poslanice, ispred vas se danas nalazi dvadeset što zakona, što izmena i dopuna zakona određenih protokola, konvencija i sporazuma. Verujem da ćemo imati jednu kvalitetnu raspravu, nadam se mnogo bolju od predloženih amandmana, pošto amandmani otprilike izgledaju: „briše se“, a najmanje ima suštinskih i nekih drugih predloga, ali se nadam da ćemo danas kroz raspravu, ukoliko postoji potreba, unaprediti ove predloge zakona.

Ispred vas je prvi zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Zašto se Vlada opredelila za tzv. posebne uslove? Iz dva razloga, a prvi razlog je što smatramo da je pitanje nacionalne bezbednosti temelj pre svega funkcionisanja svake moderne države, zato što beležimo oko 30.000 pripadnika službi bezbednosti Policije, Vojske, BIA koji nemaju rešeno stambeno pitanje i to dugi niz godina, a imajući u vidu i njihove uslove pod kojima rade i značaj za državu. To je bio jedan od glavnih razloga zašto smo se opredelili da kroz ovaj zakon uspostavimo posebne kriterijume, uslove i način realizacije ovog velikog projekta stanogradnje za pripadnike onih koji su zaposleni u snagama bezbednosti naše zemlje.

Imajući u vidu da smo napravili analize kako će to uticati ne samo na rešavanje, sistemsko rešavanje problema, napravili smo analize i kako će to uticati na naš privredni razvoj, rast društvenog proizvoda, ali isto tako i na rast udela građevinarstva u BDP, povećanje zapošljavanja, pospešivanje rada malih i srednjih preduzeća. Opredelili smo se da danas ovo stavimo kao prvu tačku pred vas poslanike zato što mislimo da je ovo od ogromnog značaja za celokupan privredni razvoj.

Na isti način ćemo, dakle pod istim uslovima, rešavati pitanje ljudi koji nemaju rešeno stambeno pitanje a zaposleni su u Vojsci, Policiji ili BIA. U isto vreme, jedinice lokalnih samouprava će nakon završetka ovih stanova imati mogućnost, dakle, naplaćivaće porez. A takođe, pojačaćemo samim tim i, kao što sam rekla, privredni rast i razvoj.

Dakle, trideset hiljada pripadnika snaga bezbednosti je nezbrinuto u tom smislu. Kada su napravljene ankete koji broj njih je zainteresovan da učestvuje u ovom projektu i da kupi ovakve stanove, javilo ih se 18.905. Mi ćemo u prvoj fazi u ovom projektu graditi 1.578 stanova i to u šest gradova i to je još jedan od razloga zašto smatramo da ovakav jedan zakon treba da postoji, zato što će u isto

vreme početi praktično izgradnja u nekoliko gradova. Dakle, to su Niš, Vranje, Kraljevo, Kragujevac i Beograd. Ono što očekujemo da prvo počne sa izgradnjom jeste, po završetku tenderske procedure, krajem avgusta u tri grada, a to su Niš, Vranje i Kraljevo.

Ono što mislim da je takođe važno jeste da danas ovim zakonom, odnosno ovim predlogom zakona vrednost ovih stanova, odnosno investiciona vrednost ovih 1.500 stanova iznosi 64 miliona evra. Faza I, koju smo mi predložili, jeste faza koja će se sprovoditi u naredne dve, dve i po godine.

Mislim da je takođe važno jer smo to najavili, da će Građevinska direkcija Srbije biti ta koja će upravljati ovim projektom. Investitor je naravno Vlada Republike Srbije, Ministarstvo ili eventualno, data je mogućnost kroz zakon da to bude privredno društvo koje će biti organizovano na određeni vremenski period. Prve naše projekte radio je Institut „CIP“.

Takođe, Građevinska direkcija Srbije je u završnoj fazi, odnosno možemo prikazati, a sad ću vam i pokazati fotografije oglednog stana. Dakle, to je taj stan koji će pripadnici snaga bezbednosti moći da kupe. Stavili smo ovako u nekoliko faza. Dakle, ovo je izgradnja stanova kako to u stvari izgleda, napravljeno po svim standardima energetske efikasnosti i svim drugim standardima. Sve je pravljeno, sve će biti pravljeno od domaćeg materijala. Usvojena je takođe lista domaćih proizvođača koji će moći da učestvuju u ovim poslovima. Dakle, to bi bio prvi zakon. Detalje zakona ćemo, pretpostavljam, zajednički raspravljati tokom ove rasprave.

Dalje, sledeći zakon na koji bih želela da vam skrenem pažnju jeste zakon o postupku upisa u katastar nepokretnosti. Ovaj zakon je krenuo da se definiše još jednom krajem 2016. godine. Obavljene su javne rasprave za ovaj zakon i moram da kažem da, ako posmatramo sektor građevinarstva i sve ono što Vlada Republike Srbije u prethodnih nekoliko godina u ovoj oblasti uradila, a uradili smo mnogo, mi smo danas 10. u svetu po izdavanju građevinskih dozvola, bili smo 186. godine 2014. Ono što je definitivno ostalo kao, neću sad da nazovem problem, ali nešto što utiče na našu efikasnost u oblasti građevinarstva, jeste upravo postupak upisivanja u katastar.

Novine u ovom zakonu jesu pre svega elektronsko podnošenje zahteva, zatim pravna sigurnost i pouzdanost koju ćemo sigurno imati budući da će i javni beležnici da rade pre svega po principu službenosti. Mislim da je vrlo važno što ćemo imati direktnu komunikaciju Republičkog geodetskog zavoda i Poreske uprave, što više ni građani, a ni privrednici neće odlaziti na nekoliko šaltera nego praktično imaju javnog beležnika koji za njih obavlja sve poslove upisa i digitalizuje njihov ugovor. Javne rasprave za ovaj zakon su obavljene u Novom Sadu, Beogradu, Kragujevcu i Nišu 1, 3, 8. i 10. avgusta.

Sledeći zakon koji je ispred vas, gde su tri zakona vrlo važna koja predstavljaju naše obaveze o usklađivanju Srbije prema usvojenim konvencijama Ujedinjenih nacija, uvode se sankcije za širenje oružja za masovno uništavanje.

Jasno se menja Zakon o posredovanju, prometu i zakupu nepokretnosti. Uvode se obaveze da i osnivači i vlasnici i oni koji vode poslove zakupa i prometa ne smeju biti nikako osuđivani i vrlo važan Zakon o centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika, dakle, uvodi se centralna evidencija stvarnih vlasnika, pravnih lica, a šta je to stvarni vlasnik, ovog puta se u zakonu jasno definiše.

Zakon o putevima i zajedno sa njim predlog izmene, dakle, novi zakon o putevima i predlog izmene o dopunama Zakona o prevozu tereta u drumskom saobraćaju, prevozu putnika u drumskom saobraćaju su tri zakona koja rešavaju probleme, pre svega kada govorimo o Zakonu o putevima, nasledenog ili često nerešenog imovinskog stanja, kada sprovodimo projekte izgradnje, dakle, projektovanje izgradnje ili realizacija izgradnje putne mreže i evidencija javnih puteva.

Ono što smo primetili u poslednjih nekoliko godina to je da kada krenemo u realizaciju projekata ili onih projekata koje smo nasledili koji su već u toku, najveći problem u stvari jeste nerešeno imovinsko pitanje. Ili se često desi da na onome što je državna imovina imamo izgrađene neke privatne objekte, ili se prosto desi obrnuto, da put mora da prođe kroz određene privatne posede i u tom smislu često postoji puno problema. Samim tim to dalje utiče da se projekat ne može realizovati u onom planu, onom dinamikom kako bi to zaista trebalo da se radi.

Daću vam samo jedan primer. Postoji na primer naš veliki projekat rehabilitacije puteva u Srbiji. Vrednost tog projekta je 400 miliona evra. Finansira se iz kredita, 300 miliona evra iz kredita, 100 miliona iz budžeta Republike Srbije. Jedna, na primer, od deonica, a takva je većina, jeste Topola – Bućin grob, koja je koštala preko milijardu dinara, pričamo o rehabilitaciji. Mi smo imali situaciju da je na toj deonici na primer bilo 754 zauzeća imovine, a deonica je dugačka 27 kilometara. To je samo jedan primer, ali u velikom broju slučajeva su to stvari koje se dešavaju. Dakle, ovo je možda prva najveća novina Zakona o putevima i za nas veoma važna, jer na taj način rešavamo ovo pitanje.

Drugo pitanje vrlo važno u ovom zakonu jeste pitanje održavanja kriterijuma kategorizacije puteva. Dosada je Vlada Republike Srbije jasno definisala kategorizaciju državnih puteva, a jedinice lokalne samouprave su na bazi svojih pravilnika određivale i one vršile kategorizaciju svojih puteva na lokalnu, pa se često desi da recimo bulevar na primer u jednom mestu ima jednu kategorizaciju, a bulevar u nekom drugom gradu ili manjem mestu ima potpuno drugačiju kategorizaciju. Sada unificiramo sve to. Dakle, jasno određujemo kategorizaciju za sve puteve, za svu putnu mrežu na teritoriji Srbije.

Zakon o prevozu, odnosno izmene i dopune Zakona o prevozu tereta u drumskom saobraćaju uvode evidenciju sopstvenih potreba u prevozu tereta. To je prvi put da se uvodi jedna ovakva evidencija, jer smo primetili da postoje određene vrste zloupotreba koje prosto želimo da na ovaj način regulišemo.

Druge izmene i dopune Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, bilo je dosta pitanja i razgovaraćemo o tome, pretpostavljam tokom rasprave, ali uvodi se tzv. sertifikacija, jasni kriterijumi na koji način se to radi. Preciziraju se uslovi za izmenu redova vožnje. Priča oko taksi udruženja na teritoriji Republike Srbije, inače ima 15.000 taksista, šest i po hiljada na teritoriji Beograda, koji su organizovani uglavnom kao preduzetnici kroz određena taksi udruženja.

Nije pitanje da li će postati „kargo“, „uber“ ili bilo koja druga digitalna priča, nego je pitanje po kom zakonu će biti šta od toga regulisano, odnosno registrovano. Ne možete da se bavite taksi delatnostima, da budete registrovani po Zakonu o turizmu i na taj način koristite određene delove tog zakona, a suštinski treba da budete u stvari registrovani po Zakonu o prevozu putnika u drumskom saobraćaju kao i sva taksi udruženja.

Dalje, uz ovo idu i izmene i dopune Zakona o bezbednosti saobraćaja. Pre svega, tačka koju smo najavlјivali prethodnih pola godine, a to je promena maksimalne brzine na auto-putevima sa 120 na 130 kilometara na sat. Imajući u vidu sve kaznene odredbe koje su već prethodno uređene od strane MUP-a i merenje prosečne brzine i rezultati koji su se pokazali u smislu manjeg broja saobraćajnih nezgoda, sa druge strane boljeg kvaliteta auto-puteva, mi smo smatrali da je ovo jedno od rešenja na koje ćemo dobiti vašu saglasnost.

Pored toga, još jedna stvar se uvodi ovim izmenama i dopunama, a to je da kada je u pitanju nasilnička vožnja, koje nažalost i dalje ima, pored zatvora i javnih radova, određeno je, takođe, ovim izmenama i dopunama zakona da će postojati i novčana kazna.

Iz oblasti vodnog saobraćaja je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama. Obavili smo javne rasprave i u Novom Sadu i u Beogradu u toku avgusta prošle godine. Smatramo da jedan od prioriteta razvoja našeg transportnog sistema... Najviše smo pričali uvek o putničkom saobraćaju i poslednje dve godine o železničkom, ali nešto što nikako ne smemo da zanemarimo i gde je potrebno da se dodatno uvedu određeni jasni kriterijumi jeste pitanje vodnog saobraćaja. Nije naš vodni saobraćaj, ako posmatramo u broju kilometara plovnog puta u odnosu na evropski plovni put, tako veliki ali vrlo je značajan imajući u vidu gde se nalazi Srbija.

Mi smo u poslednjih nekoliko godina dosta uradili u ovoj oblasti u smislu uređenja zakonodavne legislative, zatim opremanju, od naših lučkih kapetanija pa nadalje, do inspekcije, zatim polako otvaranja tržišta, ali ono što je ostalo jeste pitanje tzv. sive ekonomije, koja defakto postoji u oblasti vodnog saobraćaj. Naše procene su da zbog tzv. nelegalnih šljunkara, gde imamo i šljunak i pesak koji se odnosi sa nelegalnih, potpuno nelegalnih mesta, imamo otprilike štetu koja samo od šljunka iznosi oko 600.000 evra godišnje. U celom vodnom transportu smatramo da, procena je, dakle, ne možemo tačno da znamo, ali negde oko dva miliona evra predstavlja tzv. siva ekonomija.

Mi smo u prethodnom periodu kao Ministarstvo prvo identifikovali gde su sva ta nelegalna mesta. Ima ih tačno na 143 lokacije, potpuno nelegalne. Zatim smo napravili, odnosno predložili upravo i kroz ovaj zakon, i zato su ove izmene i dopune ispred vas, sistemski način kako ćemo to rešavati u narednom periodu, jer to defakto mora da se reši, one ne mogu da budu nelegalne. U skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji mi ćemo obezbediti mogućnost da postoje privremene građevinske dozvole u prelaznom periodu, dok te šljunkare, peskare itd. ne budu došle tamo gde im je mesto, a to su luke.

Smatramo da ćemo u narednom periodu, takođe, od toga sigurno imati prihod budžeta koji se može meriti milionima evra.

Dalje, ispred vas se nalazi takođe i zakon o železnici, i to zakon o bezbednosti u železnici, kao i zakon o interoperabilnosti železničkog sistema. Javne rasprave su održane od 1. do 24. septembra prošle godine, i to u Nišu, Kraljevu, Beogradu, Novom Sadu i Subotici.

Strateški važno za Srbiju jeste razvoj železničkog sektora i to je nešto što smo mogli da slušamo nekih prethodnih verovatno 20-ak godina, ali ako je nešto urađeno u železničkom sektoru u prethodne tri godine, onda mogu s ponosom da kažem da je u sve tri oblasti u isto vreme, jedno je donošenje zakona, drugo je reformisanje železnice i otvaranje tržišta, a treće investiranje u železnicu, onda je to sigurno uradila vlada Aleksandra Vučića i ova vlada.

Mi danas imamo 3.735 km jednokolosečnih i dvokolosečnih pruga, od toga je 92% pre svega, jednokolosečnih i 2.263 je elektrifikovano.

Ono što predstavlja ozbiljan problem jeste, pre svega, starost naših pruga. Prosečna starost je velika, 47 godina. Svaki put kada mi krećemo u reformisanje železnice, odnosno kada krećemo u rekonstrukcije železničke mreže, a to su deonice i na severu Koridora 10 i na jugu Koridora 10, i to je i brza pruga Beograd–Budimpešta, koju smo pokrenuli kao projekat, to je takođe i projekat o kome se pričalo 20 godina, a to je obilaznica oko Niša i povezivanje Niš–Dimitrovgrad. Sve što radimo, radimo pre svega po evropskim i svetskim standardima. Za to su nam, naravno, potrebni isti takvi zakoni. Zato imamo ispred vas i zakon o železnici i zakon o bezbednosti.

Mislim da je važno napomenuti da zakon o železnici detaljnije reguliše železničke usluge, to znači stanične zgrade, teretne terminale, ranžirne stanice, objekte, objekte luka itd. Jača se, takođe, i uloga Direkcije železnica. Dakle, one su sada te koje polako, kako je to i normalno, preuzimaju određene nadležnosti i u regulisanju pre svega železničkog transporta.

Zakon o bezbednosti u železničkom saobraćaju mislim da je veoma važan. Nekako uvek kada pričamo o bezbednosti u saobraćaju, najviše se bavimo bezbednosti u drumskom saobraćaju, ali jednako je važan železnički saobraćaj. Mi polako rehabilitujemo naše pruge, sređujemo stanične zgrade, sređujemo putne prelaze, koji nisu svi sređeni, nismo još uvek stigli, ali svake godine mi možemo da se pohvalimo sa većim procentom sređenih putnih prelaza.

Zbog toga je vrlo važno da se posvetimo ovoj oblasti bezbednosti u železničkom transportu i zato je ovaj zakon poseban.

Naravno, svaki od zakona koje sam pomenula do sada, a i oni koje ću kasnije obrazlagati u razgovoru sa vama, jesu zakoni koji su potpuno usklađeni sa svim uredbama i direktivama EU i zato se neki i menjaju. Ne zato što nešto nisu bili dobri, nego zato što je prosto ovo živa materija i kako se pojavljuju nove direktive i kako usavršavamo i modernizujemo naš transportni sistem, u tom smislu i prilagođavamo naše zakone.

Što se tiče drugih zakona, to su uglavnom zakoni koji se odnose na međunarodne konvencije, sporazume, bilo u drumskom, bilo u vazдушnom saobraćaju. Srbija je danas jedna pre svega poštovana država i ja mislim da ne postoji maltene nijedna zemlja na svetu koja u oblasti transporta, koji je za nas od ogromnog značaja jer nas povezuje sa Evropom i sa svetom, ne želi određene veze, bilo da su one u vazдушnom, železničkom ili putničkom ili drumskom saobraćaju. U tom smislu su i ovi sporazumi ispred vas.

Ono što nadalje radimo jeste što pokušavamo, ali o tome ćemo pričati, da pravimo sporazume koji će nam smanjiti vreme stajanja naše robe na granicama.

Tako da, poštovani poslanici, mi smo, tj. ja sam ovde da odgovorim na sva vaša pitanja i da, ukoliko je potrebno, ove predloge zakona učinimo još boljim i efikasnijim. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pre nego što nastavimo sa radom, poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa, žele reč?

Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić.

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala.

Gospođo ministarka, poštovani gosti iz ministarstava, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću početi malo neuobičajeno, a to je da bih želela da pohvalim gospođu Mihajlović sa kojom se u mnogim stvarima ovde ne mogu složiti, ali njen način na koji je ovo izložila je od ponajboljih koje smo čuli od ministara u ovoj skupštini. Dok je većina ministara čitala svoje, možda i od drugih napisane tekstove, gospođa Mihajlović je to govorila, što ja, svakako, posebno cenim. To je njena materija, nešto od toga i nije, ali većina stvari jeste. Tako da, pohvale za ovu prezentaciju. Ali naravno, to ne znači da se ja, niti moja poslanička grupa slažemo sa ovim zakonima, odnosno sa sadržajem zakona koje ovde imamo danas, o kojima treba da raspravljamo.

Naravno, zakona je jako mnogo i jako je mnogo tema da bi se svakoj od tih tema mogla obratiti, odnosno pružiti dužna pažnja.

Ja ću, verovatno kao i većina narodnih poslanika, potpasti pod tu jednu zamku da ću se baviti uglavnom ovim prvim Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i na taj način će možda i neki drugi zakoni o kojima bismo imali šta da kažemo ostati neizdiskutovani, a to će ostati neizdiskutovano svakako i preko amandmana, jer vidimo da se nastavlja uobičajena praksa da vladajuća koalicija jako puno amandmana daje.

Dakle, da se vratimo na ovaj prvi zakon. Ovaj ovakav predlog zakona predstavlja u stvari idealan odraz funkcionisanja vladajućeg establišmenta u Republici Srbiji. Naime, građani Srbije su svedoci konstantne, bilo zvanične bilo nezvanične izborne kampanje. Tako naša poslanička grupa i ja i ovaj zakon doživljavamo kao jedan deo marketinga, odnosno jedan deo izborne kampanje.

Ta pozitivna medijska halabuka koja se vodi oko ovog zakona, isto tako je vođena i oko „Beograda na vodi“, muzičke fontane na Slaviji, višestrukog spasavanja „Železare Smederevo“, spasavanja nacionalnog avio-prevoznika itd. umesto da govorimo o realnim problemima. To najbolje ilustruje naslov, naslovna strana novina „Novosti“ od petka, 11. maja ove godine, kada je na naslovnoj strani ogromnim slovima bilo napisano u centralnom delu: „Do svoga stana za 500 evra po kvadratu“, gde je cifra od tih 500 evra bila dodatno markirana jarkocrvenom bojom. Sasvim u levom gornjem uglu bio je jedan mali naslov gde je pisalo „Novi harač za milion evra“ i gde je pisalo o tome da će svi oni imaoći kola, automobila, koji su stariji više od 15 godina morati da idu dva puta na tehnički pregled.

Na dnevnom redu ove sednice je pored ovog zakona i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, kao 13. tačka dnevnog reda. Tu nije uključena ova uredba za koju jutros čujem da se razmatra da bude povučena jer zaista, zli jezici su odmah izračunali da bi novac koji se dobije od dodatnog tehničkog pregleda na godišnjem nivou, pošto je 30 evra tehnički pregled, bio otprilike 30 miliona evra, a vi planirate da za izgradnju ovih stanova izdvojite 65 miliona evra, pa bi to otprilike bila polovina. Taj harač bi u stvari već doneo polovinu sredstava koja bi bila dovoljna da se barem započne ova gradnja.

Naravno, ono što bih ja želela da vas pitam su sledeće stvari. Prvo, zašto prethodno nije održana javna rasprava, ali zašto zaista nije održana javna rasprava? Vidite, ovde imam odgovor u obrazloženju koji kaže – javne rasprave u vezi sa Nacrtom zakona nisu sprovedene budući da sam Nacrt zakona sadrži podatke u vezi sa podacima koji su od interesa za Republiku Srbiju, a čijim bi otkrivanjem nastala potencijalna šteta za nacionalnu bezbednost Republike Srbije, javnu bezbednost, odnosno za bezbednosne i obaveštajne poslove organa javne vlasti.

Nalazim da je ovo vrlo interesantan odgovor i nakon višestrukog iščitavanja ovog predloga zakona, meni nije to bilo dovoljno da uočim postojanje

bilo kakvih podataka u vezi sa podacima koji su od interesa za Republiku Srbiju, a čijim bi otkrivanjem nastala potencijalna šteta za nacionalnu bezbednost Republike Srbije.

Dok sam ovo čitala, zaista ne mogu se oteti utisku, onako pred očima mi je titrao lik pokojnog glumca Danila Bate Stojkovića iz „Balkanskog špijuna“, tako da mislim da ovo nije baš mnogo pametno obrazloženje i opravdanje zašto nije ovde došlo do javne rasprave.

Naravno, drugo moje pitanje – da li se rešenjem iz zakona da jedan veoma uzan krug ljudi može da očekuje da kupi stan pod uslovima neuporedivo povoljnijim od tržišnih, narušava Ustavom zagarantovana jednakost svih građana? Naime, mi svi ovde i ja uvažavamo posao koji rade ljudi u službama bezbednosti, bilo da su oni u vojnoj uniformi, bilo da su u policijskoj uniformi, bilo da su u BIA ili da su ljudi koji učestvuju u sprovođenju zatvorskih sankcija. Po meni, dozvolite mi, ja sam medicinarica po obrazovanju, smatram da lekari ili ako hoćete, medicinske sestre rade jako težak posao. Mi im dajemo svoje zdravlje u ruke, zdravlje svojih najdražih u ruke i oni bi, takođe, morali da imaju određenu vrstu posebnog tretmana, a da ne govorimo o učiteljima i nastavnicima kojima dajemo u ruke našu decu da od njih naprave ljude i da ih obrazuju, da ne govorimo o rudarima koji tek rade pod posebno teškim uslovima.

Zaista smatram da se ovde radi o nejednakom tretmanu, odnosno o pozitivnoj diskriminaciji koja može da pobudi određene vrlo ružne sumnje da se stvara jedna klasa pretorijanaca režima, slično onome što je bilo i za vreme komunizma, za vreme Titove Jugoslavije, pa i u celom istočnom bloku, kada su ljudi koji su bili u Vojsci i Policiji imali mnogo veće privilegije od običnog naroda, ali zato su bili zaista stub očuvanja režima. Oni naravno nisu bili partijska glasačka mašinerija zato što je tada bio jednopartijski sistem. Međutim, pošto i mi klizimo lagano ka jednopartijskom sistemu, ali još uvek postoje izbori, mislim da se time oni pretvaraju i u glasačku mašineriju i u neki stub režima koji će da štiti režim svim mogućim sredstvima.

Moram da se osvrnem na to da se ovde govori o tome da treba posebno zaštititi prava tih ljudi. Međutim, mi smo danas svedoci da ove nesrećne radnice u tekstilnoj industriji u Smederevu niko nije zaštitio samo zato što su stavljale na svoj Fejsbuk profil fotografije sa štrajka. Znači, otprilike kao u Orvelovoj „Životinjskoj farmi“ – sve su životinje jednake, ali neke su ipak jednakije.

Zašto se uopšte donosi ovaj leks specijalis? Ovde se pominje u obrazloženju i „Beograd na vodi“, s obzirom na to da je „Beograd na vodi“ jedan toliko kontroverzan projekat protiv kog apsolutno nastupa i pravna i stručna urbanistička nauka. Mislim da to nije baš najbolji način da se „Beograd na vodi“ izvadi i sa aspekta ustavnosti da pokušaju da se naprave određene paralele.

Ima takođe jedna stvar, a to je da se predlaže da zakon stupi na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“. Toliko se dugo čekalo da ovi ljudi reše svoja stambena pitanja i sad ne može da se sačeka

nedelju dana, kako je to običaj, da stupi na snagu nakon osam dana. To naravno neće napraviti neku veliku razliku, ali prosto govori o tome da ima jako puno marketinga u celom ovom zakonu, pa je i ovo još jedna stvar.

Onda bih dalje rekla da postoji jedno interesantno proceduralno pitanje – zašto su za predstavnike Vlade prilikom razmatranja ovog predloga zakona u Narodnoj skupštini Republike Srbije određeni svi članovi Vlade? Pa ne glasamo budžet za 2019. godinu. Bilo bi logično da tu budete vi, gospođo Mihajlović, da bude ministar odbrane, ministar policije, eventualno ministarka Kuburović zbog ovih ljudi koji sprovode zatvorske sankcije. Ovo nekako doživljava opšta publika kao jedan deo marketinga.

Što se tiče same cene kvadrata, vi govorite o ceni kvadrata od 500 evra, a onda kaže na jednom mestu da cenu kvadrata određuje investitor. Kako onda određuje investitor ako je cena kvadrata 500 evra? Ostaje dosta nejasno da li je ta cena kvadrata sa PDV-om ili bez PDV-a, jer ako je sa PDV-om, onda ona svakako nadilazi ovu cifru od 500 evra i približava se cifri od 600 evra.

Imamo član 21, u kome se odstupa od odredbi člana 133. Zakona o planiranju i izgradnji, i imamo takođe ovde, oko izbora lokacija za izgradnju stambenog kompleksa, da je tu i guverner, odnosno guvernerka Narodne banke Srbije, i ja ne znam šta će gospođa Tabaković u komisiji koja određuje lokacije.

Takođe bih pitala zašto realizacija ovog projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Da li postoji strah da će ljudi koji rade u bezbednosnoj službi otići iz zemlje i na taj način, kao što mladi ljudi kažu, glasati nogama, a to znači glasati protiv ovog društva i protiv režima, tako što će na svojim nogama otići do aerodroma ili do autobuske stanice i otići u inostranstvo? Zar nama i drugi mladi ljudi, inženjeri, lekari, medicinske sestre i svi ostali ne odlaze iz zemlje i zar oni, ponavljam, nisu sami po sebi važni?

Nemam više mnogo vremena, ali bih dve-tri stvari rekla, da prosto pretrčim. Ovaj zakon o upisu u katastar je dobar i mene to jako raduje, zato što perjanice režima zaista obiluju nelegalizovanim i u katastar neupisanim objektima, pa će onda imati priliku da to lako urade.

Što se tiče ovog predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, mi svakako pozdravljamo ovu maksimalnu brzinu od 130 km na sat na auto-putevima, ali bi bilo lepo da ti auto-putevi budu na istom onom nivou na kome su i auto-putevi u zemljama u okruženju, konkretno u Hrvatskoj i Mađarskoj, jer svi znamo da doživimo civilizacijski šok kad pređemo granicu i da je taj auto-put sasvim drugog kvaliteta.

Što se tiče merenja prosečne brzine, mislim da to nije baš najsrećnije rešeno zato što može da se divlja i vozi brzo, zbog produciranja ili nekih drugih stvari, a onda se stane, popije kafa i prosečno dobije ista brzina, tako da mislim da bi možda presretači, ulaganje u presretače, bolje rešili taj problem nego ovo izračunavanje prosečne brzine.

Što se tiče zakona o železnicama, nama su železnice zaista rana, ali mi stalno donosimo nove zakone o železnicama. Donesen je 2013. godine, pa dopune su donesene 2015. godine, pa imamo sada 2018. godine. Železničkih pruga i vagona sve manje, a železnica u sve jadnijem stanju.

Evo, ja bih tu stala i hvala vam na pažnji.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednica Vlade Republike Srbije, prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zahvaljujem na komentarima.

Počecu od ovog opšteg interesa koji ste pomenuli i zašto uopšte opšti interes na ovom zakonu. Pre svega zbog jačanja nacionalne bezbednosti tih mladih ljudi. Kao što ima mladih lekara, mladih informatičara, tako istih tih mladih ljudi ima i u snagama bezbednosti, u MUP-u, Vojsci, BIA i verujem da ovo može da pomogne da i oni na taj način reše svoje stambeno pitanje.

Ono što se provlači i što sam imala prilike da čujem između ostalog i kroz amandmane, ali evo i vi ste sada rekli, jeste zašto smo ograničili samo jednu grupu ljudi, kako vi kažete, i da li to znači da smo možda povredili Ustav. Odmah da vam kažem, jednako se postupa prema istoj kategoriji ljudi. Prema tome, to je dozvoljeno Ustavom i ne bismo takav zakon stavili pred same poslanike. Ali nijednog trenutka ne zatvaramo vrata. To znači da ćemo mi krenuti sa ovim projektom, videćemo kako će se on realizovati u narednih godinu ili dve i u tom smislu ćemo onda videti da li ćemo taj projekat i dalje proširiti. Dakle, daleko od toga da smo to sad stavili samo za snage bezbednosti. Stavili smo zato što jeste problem i zato što su to ljudi kojih ima 30 hiljada i koji nemaju i nisu imali nikakve mogućnosti da reše svoje stambeno pitanje, ali smo to ostavili kao otvoreno da vidimo u smislu realizacije projekta, jer ovo je sada model koji može da se primeni i na neke druge kategorije stanovništva.

Kada ste pominjali 130 km na čas pa ste napravili digresiju sa tehničkim pregledom, ono što je i danas rekao ministar Stefanović, sigurno je da će doći do izmene i dopune Zakona o bezbednosti saobraćaja u tom delu upravo, tehničkih pregleda, tako da neće biti dodatnog nameta na vozače, odnosno vlasnike vozila. Tu ste, takođe, pominjali standarde i kvalitet naših auto-puteva. Želim da vam kažem da ovih 130 km na sat zaista jesu rezultat toga što su svi naši auto-putevi koji se završavaju poslednjih nekoliko godina, nije mali broj kilometara koji smo završili, auto-putevi rađeni po svim evropskim standardima. To nisu standardi koje pravi ministar, to su svetski standardi koji postoje i o kojima vodi računa pre svega kompanija koja vrši nadzor nad onim ko je izvođač. Investitor su negde „Putevi“, negde „Koridori“, negde Vlada Republike Srbije i ništa ne može da se pusti ukoliko ne ispunjava sve uslove, odnosno sve standarde, bilo evropske bilo svetske. Tako da verujem da ćemo mi u narednom periodu imati ne samo auto-

puteve, nego i ono na čemu mi i dalje insistiramo, a to je da se nastavlja rehabilitacija i rekonstrukcija drugih puteva.

Put na koji ste verovatno mislili ulaskom iz neke druge države u Srbiju, recimo, Batrovci–Kuzmin... Izabran je, između ostalog, na tenderu izvođač i mi očekujemo u narednih mesec dana početak radova na rehabilitaciji. Tu je, na primer, rehabilitacija kasnila ne zato što „Putevi“ nešto dobro nisu uradili, ili zato što država nešto dobro nije uradila, nego smo na javnom pozivu i tenderu birali projektantske kuće koje je trebalo da projektuju rehabilitaciju. Taj tender je nekoliko puta padao zbog toga što su se javljale projektantske kuće koje nisu imale čak ni osnovne uslove da mogu da se pojave na određenom tenderu. I zbog toga smo npr. imali kašnjenje od pola godine u rehabilitaciji ove vrlo važne deonice. Prosto govorim sa kakvim problemima se srećemo, gde su jednostavno neke stvari objektivne i na koje ne možemo da utičemo.

Da se samo vratim još jednom na ovaj zakon koji jeste važan i mislim da sve treba najdetaljnije da objasnimo zbog građana Srbije. Kada ste pominjali cenu, prodajna cena za stanove je 500 evra po kvadratu plus PDV. To znači da će na teritoriji Beograda verovatno to biti oko 550. Moguće da će na teritoriji Srbije biti čak i nešto niža cena. Dakle, prodajna cena je 500. Da li će sam izvođač možda da ima nižu ili drugačiju, to ćemo još da vidimo, ali ona ne sme da pređe 500 evra plus PDV.

Pitali ste zašto je cela Vlada imenovana da može da dođe. Prvo, danas je objedinjena rasprava, ovde ima dosta zakona. Drugo, ovo su zakoni u kojima imamo situaciju da se, kao što ste vi pomenuli, neki drugi resori takođe tiču realizacije ovog zakona, ali investitor je Vlada Srbije, to je jedan razlog. Druga stvar, iz domena Ministarstva građevine koje ja vodim, dakle, najveći deo posla upravo treba da se uradi, zato sam ja danas ovde, a ne drugi ministri.

Još jedna stvar – zašto poseban zakon? Podsetiću vas, recimo, da za izbegle i raseljene takođe postoji poseban zakon, za socijalno ugrožene kategorije stanovništva postoji takođe Zakon o stanovanju. Dakle, nije neuobičajeno da za određene kategorije imamo posebne zakone.

U ovom slučaju, ovo je zakon koji treba da nam obezbedi brzinu i efikasnost, jer ako u jednom trenutku krene da se gradi na nekoliko pozicija, recimo u avgustu u ova tri grada, pa onda za dva meseca nakon toga na primer, Beograd i Novi Sad, pa onda se završava jedna faza u ova tri grada, počinje druga faza u nekim drugim gradovima, jer ovo nije jedinih šest gradova gde postoji potreba za ovim stanovima. Mi imamo anketu koja je napravljena za gotovo sve gradove u Srbiji.

Dakle, to je razlog zašto smo želeli nekako da, neću da upotrebim reč centralizujemo, ali da vodimo računa i da iskontrolišemo od prvog koraka do poslednjeg da bismo bili što efikasniji. Sada hvala, ako sam nešto preskočila vi ćete me pitati.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Izvolite, kolega.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, dame i gospodo, ovde imamo set zakona koji su, barem kada je reč o saobraćaju, prilično logično povezani, pa to je, kako da kažem, jedan napredak u odnosu na neka ranija povezivanja, ali da se ne vraćamo na to nego da probamo barem ovih 20-ak minuta koliko imamo da kažemo maksimalno moguće.

Zakon broj jedan, koji je izazvao jednu priličnu pažnju javnosti i koji je izazvao i pažnju struke na koju se odnosi, ima određene, kako bih rekao, nelogičnosti barem kada mi posmatramo sa stanovništva politike koju mi zastupamo u Poslaničkoj grupi Slobodni poslanici.

Prvo pitanje koje se postavlja je formalne prirode i bilo bi dobro da se to ne dešava u budućnosti, a to je da se hitnost jednog zakona objašnjava time što zakon treba hitno doneti. Znači, to nije objašnjenje i nije se desilo ništa hitno, recimo da su ljudi zaposleni u službama bezbednosti u nekom skorašnjem roku ostali bez stanova u kojima žive i da sada moramo hitno to da rešavamo.

Dakle, načelna primedba je da ne moramo koristiti hitnost kad joj za to jednostavno i nije mesto, a problemi treba da se rešavaju i to uopšte nije sporno.

Zaštita slobode je valjda najbitnija funkcija jedne države i oko toga ćemo se saglasiti nezavisno od toga kojoj političkoj grupaciji pripadamo. Ja sam potpuno siguran u to da nema ništa bitnije od toga da se zaštiti sloboda, nezavisno od toga da li volite državu koja je velika, koja hoće da radi sve i svašta ili kao recimo, moja poslanička grupa, koja voli malu i efikasnu državu, koja neke stvari jako dobro radi, a neke, odnosno većinu stvari prepušta građanima i firmama da rade. Svi ćemo se saglasiti da je bezbednost gotovo isključivi posao države, da ne postoji odbrana koja se može organizovati mimo države ili saveza država, da ne postoji policija koja se može organizovati na drugačiji način, tj. može, ali bilo bi neefikasno i skupo.

Pitanje koje se ovde postavlja je, mi imamo neke ljude koji brinu o našoj slobodi, o sigurnosti naših života, imovine, zaštiti od terorizma i uopšte o tome da naši životi budu kvalitetni. Osnovno je pitanje šta te ljude motiviše da to rade na najbolji način i koje im instrumente zakonski okvir pruža da bi oni te poslove obavljali na najbolji način. Izgradnja stanova kao takva je, kako bih rekao, jedan motivacioni paket.

Ako govorimo o stanovima od 500 evra po kvadratu na lokacijama koje se nalaze na periferijama gradova, tih šest lokacija, hajde kada sve saberemo, recimo da tu ima 300 evra poklona po kvadratu. Ili ako imamo neki rok od 20 godina na koji bi se ti stanovi otplaćivali, tu je reč o stimulaciji od nekih 90-ak evra na osnovnu platu koja ide.

I moje pitanje uvek glasi – da li je bolje da ta stimulacija ide na neki drugi način, recimo putem toga da ljudi koji žele da reše stambeno pitanje imaju veće plate? Da li neke druge stvari motivišu ljude koji rade u sistemu odbrane? Na

primer, evo ja bih se vratio na Policiju. Da li će policija bolje raditi svoj posao, na primer, ako bude imala veći budžet za terenski rad? Da li će njihovo zadovoljstvo radom biti veće ako sudstvo ne bude obaralo vrlo korektnu policijsku istragu, jer nismo reformisali sudstvo, ili nismo doneli zakone koji omogućavaju da vrlo često jako kvalitetne policijske istrage padnu u sudu? Da li su to stvari koje bi naše zaposlene u snagama bezbednosti više motivisale?

Da li je cilj naših zakona da možda motivišemo i ljude koji imaju rešeno stambeno pitanje, a recimo u Beogradu imamo problem terenskog rada jer Beograđani neće da idu u policiju da rade terenske poslove, mala im je plata i onda dolaze ljudi iz nekih siromašnijih regiona Srbije, nažalost postoje velike razlike između centra i periferije, ali oni ne znaju dobro da rade Beograd, jednostavno nemaju te veze, konekcije da bi mogli raditi dobro radnje koje su u opisu policijskog posla i mnogo drugog toga imamo u pitanju.

Otvora se još jedno pitanje, koje nije dobro da se otvara. Mi smo, recimo, pre nekih sedam-osam godina imali stanove za naučnike i profesore i onda su na njih neki drugi bili kivni što to dobijaju. Pitanje je da li se smanjio odliv ljudi u tim delatnostima nakon što su doneti ti zakoni, da li nam je nauka zbog toga procvetala ili je manje-više to ostalo nezapaženo.

Dakle, to su pitanja, jednostavno, da li je ovo zaista bio najbolji način kako da investiramo u našu slobodu i bezbednost ili je bilo nekih drugih načina. Neću apriori da tvrdim da je ovo loš način, ali mi je prilično sumnjivo, donekle nedorečeno, da li je to možda moglo da se uradi na drugi način, recimo da oni zaposleni koji, kako bih rekao, nemaju stan u svom vlasništvu iz ranijih perioda, jer stambeno pitanje rešavaju... Ljudi u privatnom sektoru i ljudi koji su u poljoprivredi možda i na drugim mestima i oni ne mogu da ga reše na ovaj način, ali nebitno. Da li je to moglo da se uradi drugačije, da recimo pripadnici Policije, Vojske, službi državne bezbednosti, svih ostalih koji bdiju nad našom slobodom, imovinskim pravima i životom, mogu to da reše kao i svi drugi preko komercijalnih banaka, naravno uz puno uvažavanje da, zbog prirode, recimo, njihovog staža i toga što je njihov staž kraći u godinama, mogu da dobiju određene pogodnosti jer većina njih ne može da vuče kredit na 25 godina, to je isto nešto o čemu treba voditi računa.

Da li bi se time tržište manje deformisalo ako bi oni imali izbor da kupe bilo koji stan i ako bi postojala pravila igre po kojima oni mogu dobiti određeni dodatak na platu? Da li je to bolji način alokacije resursa ovom društvu ili je možda bolje da se grade tipski stanovi na određenim lokacijama, koji možda, neke četvrti su lepe za život, ali recimo ne vole svi da žive na istom mestu. Neki preferiraju možda da žive bliže centru u manjem stanu, neki preferiraju možda da žive u nekom delu grada koji vole.

To su neka pitanja koja su načelne prirode. Ja sa svoje strane ne mogu na osnovu zakona da kažem ni da je dobro, ni da je loše, ali mogu da kažem da

otvara jedan veliki znak pitanja oko toga šta smo mi tačno time želeli da postignemo. To je jedno veliko pitanje.

Mislim da ta nadmetanja, tipa, da li nam je bitnije zdravstvo, da li nam je bitnija odbrana slobode, da li nam je bitniji zaposleni koji radi u ministarstvu isto odgovorne poslove, ili nam je bitniji neko u privatnom sektoru, nisu dobra pitanja u jednom društvu, jer stvaraju jednu vrstu konflikta. Najbolje je ako možemo postići da imamo ista pravila za sve, a najbolja rešenja su uvek bila ona rešenja koja nam daje tržište. Jedna od dobrih stvari je što u ovoj zemlji polako puštamo tržište da daje odgovore na što više pitanja, ali nismo još uvek dovoljno daleko u tome odmakli u mnogim oblastima. Dakle, pitanja su, što bi se reklo, načelne prirode.

Postoje neke stvari koje bih ja iskreno pozdravio. Jedna od stvari je što sa nekim izmenama zakona idemo u susret onim kritikama koje smo dobili, pa su kod nas malo, kako da kažem, loše protumačene i od GREK-a i od usvajanja preporuka FATF-i i slično, i dobro je što se one sada usvajaju.

Za našu zemlju, koja je u osetljivoj poziciji jer, sticajem okolnosti iz naše prošlosti, grešaka u daljoj, bližoj prošlosti, pravimo mi greške i u sadašnjosti, niko nije svet, došli smo u poziciju da svi koji su nama bitni politički i ekonomski vole da drže jednu veliku lupu iznad Srbije. I što drugde ne bi bio veliki problem, kod nas se uzme lupa, pa se gleda, a i mi volimo međusobno da gledamo kroz lupe i da se optužujemo, je li, što isto nije dobro. Dobro je da smo te preporuke usvojili i dobro je da otklonimo svaku sumnju da neko u Srbiji želi da pere pare, da želi da pruža utočište za ljude koji se bave terorizmom, jer te sumnje nisu osnovane, to znamo svi koji živimo u Srbiji. Ali neusvajanje zakona navodi ljude da sumnjaju, pogotovo one nedobronamerne. Bilo bi dobro da budemo brži u usvajanju tih preporuka i da nikada ne kasnimo, jer to je bitno za imidž naše zemlje, to je bitno i za biznis, bitno je za slobode, bitno je za naš ugled u svetu. Ubuduće bi bilo jako dobro da to radimo na vreme.

Dobra je stvar što smo otklonili jedan veliki nedostatak koji se možda čak nije ni mogao predvideti u vreme kada je donošen zakon koji se ticao organizovanja stanica za javni prevoz. U praksi se videlo da bi u stvari taj zakon doveo do jedne potpune nelogičnosti i raspada i te stvari treba otklanjati, to je isto u redu potpuno.

Kada je reč o Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i voda, ako bi se usvojili amandmani koji su podneti na taj zakon, amandmani su vrlo kvalitetni i interesantno je, doneseni su tako što su se sastali predstavnici različitih ideologija i usaglasili se oko toga i različitih poslaničkih grupa i pozicije i opozicije, taj zakon bi mogao biti zaista kvalitetan, ako se usvoje amandmani, naravno.

Jako mi je drago čuti da se govori o usklađivanju sa evropskim direktivama, ali moramo istaći da tu još ima posla. I Poglavlje 14 i Poglavlje 21 nas čekaju da se otvore. Skrining je dao neke ocene, dao je i ono što treba da se

radi. Posao je jako dugačak. Ako se taj posao bude radio brže i kvalitetnije, otvoriće se prilika da se reše neke od bolesti koje mi imamo u saobraćajnom sistemu, tako što će nam se otvoriti jedno veliko tržište. Tu treba biti jako brz sa usklađivanjem i to nije ništa strašno ako se zakoni često usklađuju. To je nešto što je dobro i treba ići brže. U skladu sa tim i neke prakse koje su neprimerene poglavljima 14 i 21 ne treba negovati u Srbiji, na primer u oblasti vazdušnog saobraćaja. Neke od tih praksi neće biti moguće. Tako da, uvek se javlja pitanje, na jednoj strani idemo brzo, na jednoj strani idemo preterano sporo.

Konačno, još oko dva zakona imam nekih dodataka koji smatram da su bitni. Kod Zakona o interoperabilnosti železničkog saobraćaja ne bih da budem ciničan, ali ja ću biti jako srećan ako u skorije vreme vidim da uživam plodove tog zakona u Srbiji, odnosno da zaista mogu videti kako izgleda interoperabilnost u Srbiji u odnosu na brzine koje su definisane u saobraćaju. Moja sreća biće izuzetno velika ako budemo imali tu dilemu da li ćemo imati dobru interoperabilnost između onih vozova koji idu najvećim brzinama predviđenim u ovom zakonu i onih vozova koji idu manjim brzinama. Nadam se da to jedino neće biti interoperabilnost između vozova koji nam iz susednih zemalja dolaze izuzetno brzo i onda interobilno prelaze na naše pruge da idu mnogo nižim brzinama. I to je naravno nešto, ali bi bilo jako dobro da ne pričamo godinama o tome kako ćemo imati izuzetno brze pruge u Srbiji, nego da polako idemo u tom pravcu. Obično ova ima mnogo više optimizma nego što ima stvarne realizacije.

Konačno, iako sam već načelno pomenuo zakon koji je ovde pod rednim brojem 10. i tiče se Zakona o centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika, to je jedan jako bitan zakon. Jako bitan, jer povremeno se zaista zaklanjala, i ne samo kod nas, u celom svetu se vrlo često zaklanjaju stvarni vlasnici, ali mislim da ćemo i dalje imati određenih nedoumica koje ni druge zemlje nisu baš najlakše rešile. Šta da radimo sa pravnim licem koje je vlasnik domaćeg pravnog lica, a to pravno lice koje je domaći vlasnik je iz poreskog raja gde se ne objavljuju podaci ko su fizička lica, jer se ti podaci sakrivaju? Šta da radimo u tom slučaju?

Zakon poznaje institut osobe koja je ovlašćena da upravlja, ali i dalje nam ostaje sumnja u to ko su zaista vlasnici tih firmi. To je jedno pitanje koje je dosta staro i koje predstavlja problem i mnogim drugim zemljama, ali se postavlja pitanje, barem sa moje strane, da li možemo imati tretman za takva pravna lica koja bi imala identičan tretman ne kao strane kompanije, nego kao domaće kompanije i koja još rešenja možemo postići da se u Srbiji ničije vlasništvo nad pravnim licima ne bi moglo sakriti.

Toliko u prvom javljanju od strane Poslaničke grupe Slobodni poslanici. Biće verovatno još jedno javljanje pred kraj rasprave koje će se ticati ovih ostalih zakona. Svim kolegama i kolegamicama hvala na pažnji i želim vam puno sreće u daljem radu danas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama, kolega Stevanoviću.

Sledeći je narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Imamo ponovo jedno zakazivanje sednice po hitnom postupku zato što je potreba hitna da se donesu neki zakoni. Ja se uvek uplašim kad čujem najavu da je nešto po hitnom postupku, šta li se sad desilo da moramo da dobijemo materijale u petak, da bismo u ponedeljak već morali da odlučujemo o tome, ali na sreću, to je još jedan mali besmisleni, bizarni trik ove vlasti koja bi time da spreči poslanike opozicije da dublje uđu u materiju o kojoj treba da odlučuju na sednicama Skupštine. Nijedan od ovih zakona, od ove 22 tačke dnevnog reda odluka i zakona nije hitna da je morala da bude obrađivana, da dobijamo materijale u petak, a da moramo na njih da reagujemo već juče, ali šta da vam kažem, to je deo atmosfere u kojoj se sprovodi vlast SNS i ostalih stranaka koje čine tu koaliciju.

Imamo predloge zakona koji su u proceduri koje je Vlada usvojila 10. maja, znači u prošli četvrtak, to je jako hitna stvar jer to mora odmah da se sprovede, inače ko zna šta će da bude, 16. april, 16. april, 25. april, 23. april, 10. maj, 10. maj, 4. maj itd. To je jedan loš običaj. Bez obzira na vrlo zlu nameru koja je izražena takvim jednim postupkom, to neće da destimuliše ljude koji žele da se bave ozbiljno politikom u ovoj zemlji da se ozbiljno bave i ovom zakonodavnom delatnošću.

Ima nekoliko zakona koji su posebno interesantni – Predlog zakona o železnici, o bezbednosti u železničkom saobraćaju, o interoperabilnosti železničkog sistema itd. To su jako interesantni zakoni, ali pošto su usvojeni pre manje od mesec dana, a otprilike ima jedno hiljadu stranica teksta, mislim da je neozbiljno da se bilo ko bavi time. I tako je to, kako sam čuo od ljudi koji su u toj struci, spisak lepih želja, tako da ne postoji nikakva opasnost da taj zakon bude usvojen na ovom zasedanju i da napravi veću štetu u železničkom saobraćaju od one koja već postoji u toj oblasti decenijama i za koju nije kriva samo ova vlast, naravno. To je jedna rak-rana Srbije već jako dugo.

No, hajde da se vratimo na ono za šta ima uslova da se komentariše i to je Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, usvojenom 10. maja ove godine, znači u četvrtak. Šta je to tako hitno da nešto što se usvoji u četvrtak mora da bude potvrđeno donošenjem zakona za manje od sedam dana? Šta je to? Da li ti ljudi, tih 18.900 ljudi koji su se javili da bi možda ušli u tu proceduru kupovine stana pod povlašćenim uslovima, da li se sa njima nešto desilo u sredu prošle nedelje ili u ponedeljak prošle nedelje, pa onda Vlada mora da na to reaguje hitno i Parlament takođe jako hitno? Ne, naravno da nije. Ti ljudi nemaju stanove ili nikad ili su ih nekad imali pa su ih izgubili, ali u svakom slučaju to nije stanje koje može da se nazove hitnim.

Da li je to loše stanje? Naravno da jeste. Naravno da je loše ako u celom sistemu bezbednosti, da se ne igram ja državnim tajnama, ali nema više od

50.000 ljudi koji nešto rade ozbiljno. Tu ne mislim na kafe-kuvarice, administratore i ove druge, botove koji su dobili posao u zadnjih pet-šest godina, nego mislim na ljude koji stvarno rade ozbiljan posao u BIA, Policiji i Vojsci. Njih nema 50.000 sigurno, pouzdano znam. Jako je loše da, po vašoj proceni, 30.000 njih nema rešeno stambeno pitanje, a po njihovim javljanjima na ovaj konkurs ili prijavu njih je 18.900. Da li je ovo pravi način da se reši njihovo pitanje stambenog zbrinjavanja? Mislim da nije. Otvara mnoge dileme. Naravno da treba stvoriti uslove da ljudi koji rade u ovom ozbiljnom sektoru, kao i ljudi koji rade u zdravstvu ili prosveti, dobiju uslove da ako ne sutra-prekosutra, onda bar do kraja svog radnog veka dođu do toga da reše svoje stambeno pitanje, da imaju tu viziju i mogućnost da ona bude rešena. To se ne postiže na ovakav način.

Imali smo razne akcije tog tipa za mlade bračne parove, pa nemamo dobre rezultate sa natalitetom. Za profesore, za naučne radnike nemamo, niti je ko zadržan ovde tim motivom, niti su rezultati naučni ili obrazovni u našoj državi takvi da možemo da budemo zadovoljni.

Kako se rešava taj problem? Tako što se stvore uslovi u jednoj državi da ljudi koji rade u državnom sektoru primaju plate od kojih mogu da organizuju svoj život na način koji je primeren tom društvu u određenom istorijskom trenutku. To znači da plate u javnom sektoru moraju biti značajno veće, ne samo u oblasti bezbednosti, nego i u oblasti prosvete i zdravstva, i mislim i kulture, da bismo imali normalnu državu koja ne samo geografski, nego i po nekim svojim drugim obeležjima treba da bude deo Evrope. To se ne dešava, jer to je stav ove vlasti, da drži u šaci, da ucenjuje, da se igra nečijim stanjem po sistemu – ako si odan, ako me slušaš, daću ti priliku da nešto dobiješ. Ako si jako odan, možeš da kupiš kao ministar od dve-tri plate kuću u... Kako se zove, na ulazu u Beograd? Ministar policije ima tamo kuću koju je kupio pre godinu-dve dana. Ili može da organizuje država da nekom tetka iz Kanade pošalje pare pa da reši svoje stambeno pitanje.

Ima jako veze sa raspravom, zato što je to pitanje, to su ljudi koji rade u bezbednosnom sektoru. Ili recimo da imamo super snalažljive ljude koji, recimo, sad vode BIA pa i crkve grade o svom trošku a kamoli stan, kuću i šta već treba. To nije rešenje.

Mislim da je ovde povod strah režima od toga kako će se ponašati ljudi iz bezbednosnog sektora narednih godina, narednih meseci, kako će reagovati ili neće reagovati na iskušenja koja su pred nama, kako će reagovati na izdaju koja se dešava, kako će reagovati na razne stvari koje su neprimerene njihovom duhu. Mislim da je to osnovni razlog za brzo, hitno donošenje ovakvog zakona.

Naravno, ni ovim zakonom nije predviđeno da problemi tih ljudi budu rešeni niti brzo, niti adekvatno. Ovde se predviđa da se u naredne dve godine izgradi 1.578 stanova, a potreba je za najmanje 19.000. Lakom računicom možemo da dođemo do toga da treba jedno 14h2, znači jedno 28 godina da se

reše svi ti problemi. Koliko se ja sećam u tim službama je čest beneficirani radni staž, tako da to znači da većina onih koji juče počnu da rade neće moći da reše svoje stambeno pitanje do penzije, po posebnim uslovima koje kao nudi ovakav zakon.

Drugo pitanje – zašto posebni uslovi? Pa ministarka se hvalila cele prošle godine da je apsolutno rešeno pitanje, sva pitanja vezana za građevinske dozvole. Čemu onda ubrzavanje ako se sad dobija građevinska dozvola „na odmah“, internetom, sutra, čim pomisliš? Zašto su onda neophodni posebni uslovi za ove stanove? Nisam uspeo da vidim onu skicu stana koji je prikazan. Stvarno ne znam da li je iko živ u zadnjih 50 godina ili 100 godina kupio stan tako što je gledao skicu stana, a kamoli da to bude glavna reklama u kvalitetu tih stanova. No, nema veze, nećemo da se bavimo time. To je i tako besmisleno.

Dali ste jednu računicu ovde, ministarka, i rekli ste da je vrednost 1.580 stanova koji počinju da se grade sutra-prekosutra i koji treba da budu završeni do kraja 2020. godine, ako sam dobro video 64 miliona evra. Kad podelite 64 miliona sa 1.578 dobijete da je to 40.558 evra. Znači, to je prosečna cena jednog stana od ovih 1.578. Ako to podelite sa 500, jer tolika će biti cena metra kvadratnog, onda dođete do toga da je prosečan stan koji se gradi od ovih, da je prosečna veličina stana koji se gradi 81 kvadratni metar. To je laž ili je greška. Znači, nemoguće. Ako je 81 metar kvadratni prosečna veličina stana, to znači da tu ima stanova i od 150 kvadrata, a u zakonu piše da je 92 kvadrata maksimum za četvorosoban ili ne znam koji beše stan.

Prema tome, hajde da pogledate tu računicu malo bolje. Ili su vas prevarili ili je i ovde želja da se napravi laž. Opet s druge strane ne može 500 evra da košta stan i u Lebanu i u Beogradu, bez obzira na to u kom delu Beograda da se gradi ili u kom delu Lebana. To je isto jedna nelogičnost ovog zakona. Potpuno je besmisleno da utvrđujete jedinstvenu cenu za stanove za celu teritoriju Srbije.

Evo još neke dileme. Šta je sa ljudima koji rade u Policiji, Vojsci ili BIA i imaju stan? Šta je njihova krivica, krivica njihovih roditelja? Njihova životna situacija je takva da možda imaju stan, možda imaju kuću, možda imaju vilu, možda imaju vikendicu, tri stana. Zašto su oni krivi pa oni ne mogu da imaju neke beneficije zato što rade u tim službama? To su sve dileme na koje moramo da dobijemo odgovore.

Pitanje isto za prosvetare i lekare. Medicinski radnici masovno odlaze iz zemlje. Ljudi iz bezbednosnog sektora ne odlaze zato što naprosto nije logično da mogu da odu iz zemlje i da se zaposle na bolji način negde napolju u odnosu na ono šta rade. Nisu oni krivi zbog toga i ne treba ih kažnjavati zbog toga, ali rešenje za njihov problem nije u tome da im se daje lažna nada da će moći da kupe stan u naredne dve godine koji košta 500 evra i da je u proseku 80 metara kvadratnih, nego da im se daju plate i kreditni uslovi gde oni mogu da uđu u taj posao sami. Možda neko ne želi da ima stan, možda ima neku drugu ideju sa dobrom platom. Znači, to su stvari koje su potpuno besmislene.

Molim vas da još jednom pogledate suštinu i način rešavanja ovog problema. Ako se neka opasnost nadvila nad Vladom od toga kako će reagovati službe, ja mogu da vam potvrdim da je veliko nezadovoljstvo i u Policiji, i u Vojsci i u delu BIA ne samo malim platama, nego pre svega time što su to ljudi koje teraju da rade ono što nije njihov posao, što ih teraju da budu deo političke mašinerije aktuelnog režima. Što im daju, na najviše pozicije postavljaju, ne mislim tu na ministre, ministri su inače laici, to je svuda u svetu. Nigde u svetu general nije ni ministar Vojske, ni ministar Policije. Ali onaj drugi deo, operativni deo koji mora da bude iz struke, tu se stavljaju ljudi koji su politički podobni ili se duboko klanjaju nekome ko može da ih podigne na takav položaj. Teraju ljude da se bave istragama na način koji je besmislen. U javnim nabavkama kupuju tamo gde niko normalan ne bi kupio to što oni kupuju zato što je neko rekao, zato što neko ima neke veze sa nekim. Zato što policija, pre svega kao služba koja je najčešće u otvorenom kontaktu sa građanima, vidi koje se zloupotrebe vrše nad njom i mnogi ljudi iz policije su vrlo nezadovoljni. Nezadovoljni na opravdan način i to nezadovoljstvo neće biti sprečeno lošim pokušajem da se reši njihovo stambeno pitanje.

Naravno da ga treba rešiti. Naravno da je situacija loša, ali ovo nije rešenje. Rešenje je da se stvore uslovi, da plate državnih službenika u ovoj državi budu adekvatne onome što oni daju građanima ove države i da od tih plata mogu da žive na normalan i civilizovan način. Sa VMA vam odlaze anesteziolozi i hirurzi u inostranstvo. To je nekada bila čast, da se lečiš na VMA a kamoli da budeš lekar na VMA, a sada...

Imamo još ovaj zakon o bezbednosti u saobraćaju koji se tiče povećavanja dozvoljene brzine za kretanje na putevima. Moram da pohvalim to. Ja sam uvek za to da treba stvoriti uslove da se malo brže stiže tamo gde ste pošli, naravno i bezbedno.

U puno evropskih država je ograničenje na 130 odavno u primeni i ja nemam ništa protiv, glasaću za ovaj zakon jer mislim da je to dobro rešenje. Ne moraju svi da voze 130 na sat maksimalno, samo oni koji znaju to da rade i koji mogu da to urade bezbedno i za sebe i za one koji su u njihovim kolima i za druge učesnike u saobraćaju. To sigurno, to dizanje sa 120 na 130 maksimalne brzine nije posledica toga što je stanje na putevima bolje, gospođo ministarka.

Kada idete na neko gradilište, pogledajte malo. Čujem da idete sada helikopterom, što je jako lepo, ali idite nekada i autom. Ja eksploatišem auto-put Beograd – Niš jako dugo, jako često. Mogu da vam kažem da na onoj traci desno u oba smera imate blizu 4.000 rupa koje su veće od širine gume prosečnog vozila. Rupe koje su dimenzija pola metra sa 35-36 santimetara.

Imate kolotrage, imate one, praktično kada padne kiša, ako pada par dana, tu možete da zapatite ribe i dolazite da ih hranite samo. Pod takvim uslovima i 70 km maksimalne brzine je mnogo, a kamoli 130. Nije samo problem što padaju novoizgrađeni nasloni, kako se zove ono na auto-putevima niz Grdeličku klisuru,

Sićevačku klisuru, desi se to, ne baš svaki dan kao vama, desi se to i na Slaviji ovde da se raspadne ovo što je skoro pravljeno, nego je problem u tome što se ovde ne radi ništa, što imate deonice auto-puta Beograd–Niš, a siguran sam da je to slučaj i sa pravcem prema Batrovcima i prema Subotici, imate delove auto-puta koji nisu pipnuti. Znači, rupe nisu zakrpljene godinama.

Verujte mi, mogu da vas povedem jedan dan pa da vam pokažem jedno 250 primera koje da slikam ne mogu, ne mogu da stojem na auto-putu, to je inače zabranjeno, trebalo bi da znate bar nešto iz te oblasti. Ali imate vi dovoljno saradnika pa iz ovih službi što će navodno da dobiju jeftine stanove, neka vam kažu šta se tamo dešava. To je katastrofalno stanje.

Prema tome, ja vas pozivam, pod a), mada imate za to razloga, da se ne plašite reakcije ljudi iz bezbednosnih službi. Bez obzira na to što su vrlo nezadovoljni onim što vi radite, neće učiniti ništa što bi bilo van zakona, tako da taj vaš opravdani strah neće biti kažnjen na način kako vi mislite da može da vam se desi. Nađite adekvatniji način, a to su adekvatnije plate za ljude koji rade u službama bezbednosti, ali i u prosveti i u zdravstvu.

Pođite jedan dan, možete i za vikend, mogu ja da vam kažem jedno 250 primera, da vas odvezem, kako god hoćete, idete često za Niš zbog nekog aerodroma koji želite da otmete Nišlijama, pa možemo i zajedno da odemo da popričamo i o tom problemu i da vam pokažem koliko ima, to su kao nagazne mine. To može da proizvede opasnost kao da je, ne daj bože, neka nagazna mina. Preko 4.000 rupa u oba smera, u desnoj traci, u levoj traci kojom češće vozim nema ih toliko ali i tu sigurno ima bar 1.000 njih. Prema tome, vaš problem treba da budu ne stanovi za 500 evra, nego 5.000 rupa Beograd – Niš.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dobro, ovako.

Mislim da je lako Živkoviću... Izvinjavam se, sada sam vas oslovila imenom, gotovo, sada ćete da mi odgovarate... Poslaniku da govori o stanovima onda kada je poslanik dotični rešio svoje stambeno pitanje, pretpostavljam mnogo bolje nego 80% građana Srbije. Onda je jednostavno da priča o podstanarima i ljudima u službama bezbednosti, koji bukvalno decenijama nisu rešili, nisu mogli da reše ovo pitanje.

Na kraju krajeva, i pomenuti poslanik je bio u Vladi pa je imao mogućnosti da se pozabavi ovim pitanjem i da možda pomogne ljudima, možda neki mladi ljudi sa tog VMA ne bi otišli da je on tada rešavao sve to. No, pošto to nisu radili neki drugi i neke prethodne vlade, ova vlada se odlučila da zbog značaja, zbog toga što su to ljudi koji, pre svega, brinu o nama, o našoj državi, o bezbednosti, pripremi jedan ovakav zakon i omogući im da reše, ali na pravi i valjan način, svoje stambeno pitanje.

Pošto ste pominjali nekoliko puta razne brojeve, matematika nije baš, rekla bih, vama jača strana pa ću ja sada te brojeve malo detaljnije da obrazložim i kažem, pre svega zbog građana Srbije a i kako biste vi imali prave informacije. Možda sam ja bila nedorečena, možda je i to razlog.

Prvo, želim da vam kažem da, kada ste govorili o broju stanova koji će se graditi, tako je u prvoj toj fazi koja počinje već u avgustu. Mi krećemo sa izgradnjom 1.578 stanova, to je prvi deo prve faze. Sukcesivno, na po nekoliko meseci, kako uređujemo lokacije i sređujemo dokumentaciju, tako će se ukupno u prvoj fazi raditi 5.203 stana u ovih šest gradova. U isto vreme, za ove dve godine, mi anketiramo i radimo dalje po drugim gradovima i pripremamo dokumentaciju za izgradnju stanova na drugim lokacijama u drugim gradovima.

Kada govorite o vrednosti stanova, za vašu informaciju, vrednost tih 1.578 stanova, koju sam ja danas rekla, oko 64 miliona evra, u tome se nalaze i troškovi projektovanja koji su ukupno 1.100.000 evra. Postoje, mogu da vam dostavim tabele i onda za svaki grad same zgrade, troškovi na parceli. Dakle, sve to ono što se zove opremanje infrastrukture.

Tamo gde imamo potrebu da najmanje uložimo u samu lokaciju jeste Vranje. U svim ostalim gradovima će biti potrebe da se uredi komunalna, odnosno da se uredi uopšte infrastruktura, dakle, na samoj parceli, a i na samim obodima i to sve zajedno jeste vrednosti 64 miliona evra.

Onda ste se takođe veoma čudili kako to sada hitno. Mislim, kada nisu imali i 30 godina stanove, šta će im sada to tako brzo itd. i naravno sa raznim insinucijama da je to zato što su nezadovoljni. Prvo, moram da vam kažem da je ideja o ovom projektu potekla upravo od zaposlenih u Policiji, Vojski i BIA. Oni su ti koji su predložili Vladi da zajednički, sistemski rešavamo ovo pitanje, imajući u vidu da mi sada zaista možemo da govorimo o jednom potpuno drugačijem budžetu, jednom stabilnom budžetu, finansijski stabilnom budžetu koji može da radi velike projekte, da garantuje velike investicije, što se na kraju krajeva vidi iz svega onoga što smo i uradili.

Dakle, ta priča o strahu, kako nas vi nazivate, ja mislim da je to čista patologija i na to ne mogu da odgovaram, ali ono što jeste važno, onog trenutka zašto smo želeli da zakon bude što pre pred poslanicima i što pre da ga usvojimo, zato što nam je on uslov da bismo doneli određene druge zaključke, da bismo mogli da počnemo da realizujemo ovaj projekat. Prvo, dakle, da donesemo, između ostalog zaključak, nakon nadam se, usvajanja ovog zakona, da proglasimo ovaj projekat od značaja za Republiku Srbiju, da se prenesu investitorska prava, da Ministarstvo finansija izdvoji novac u budžetu. Dakle, to su sve stvari, koraci koji nas čekaju nakon usvajanja ovog zakona i to je razlog zašto smo želeli što pre da bude.

Da budem potpuno iskrena, ja čak i ne razumem to pitanje zašto je problem bilo kome hitnost, kada je valjda želja svih nas da što brže realizujemo sve ono što je dobro za našu državu i za naše građane. Nisam stekla utisak da

jedan jedini pripadnik službi bezbednosti smatra da je to loše i da je loše da stvaramo uslove da mogu da reše svoje stambeno pitanje.

Još jednom ponavljam, nijednog trenutka ne zatvaramo vrata ovom projektu. Dakle, ovo je model kako stvari mogu da se rešavaju. Dakle, to se odnosi i na možda neke druge kategorije, o čemu ćemo razmišljati kako se ovaj projekat bude dalje u dinamici realizovao.

Zatim, pomenuli ste, i na to ću uvek odreagovati, pitanje građevinskih dozvola, odnosno katastra, zato što mislim da svi treba da budemo ponosni, da li ste iz ove ili one političke partije potpuno je nevažno, ali mi živimo u ovoj zemlji. Srbija je međunarodno, u celom svetu, na 10. mestu po izdavanju građevinskih dozvola. Srbija je bila dve godine ranije na 186. mestu. Dok ste vi bili u vladama, u Srbiji se građevinska dozvola dobijala za sedam, osam, devet..., nekada se nikad nije ni dobijala građevinska dozvola.

Prema tome, ako želimo uređene uslove i kriterijume, onda moramo da se pozabavimo svakim delom našeg građevinskog sektora. Dakle, radili smo korak po korak i danas smo došli da uredimo i pitanje katastra zato što te arhive u katastru koje su skupljene 20-30 godina, gde jedan predmet praktično ugrožava još četiri, pet, šest, ili više parcela je zaista problem. Potpuno čak mogu i da razumem, niste razumeli kad smo donosili zakon, pa što biste sad razumeli.

Pitanje gradilišta i puteva, to je druga stvar na koju ću uvek odreagovati, a to je što su ove vlade, dakle, prethodnih nekoliko vlada, u prethodne četiri godine završile, pustile u saobraćaj blizu dve stotine kilometara auto-puteva. Ti auto-putevi su po svim standardima. Kao što sam rekla, upravo ove vlade, takođe, rade na rehabilitaciji, rekonstrukciji svega onoga što se nekada nije ni održavalo, nego su prebacivane pare kojekuda, pa se taj novac nigde nije, odnosno bar nije bio tamo gde je trebalo da bude, a to su putevi.

Za vašu informaciju, ne idem helikopterom, nego automobilom. Idem stalno do Niša, upravo zbog toga što u Nišu radimo ono što pretpostavljam da je žal vaša, to je što smo uredili jedan od najvećih ugovora ove godine, a to je ugovor oko modernizacije, elektrifikacije i obilazne pruge u Nišu vredan 260 miliona evra. To su Nišlije slušale i od vas kad ste vodili Niš, kako ćete to uraditi. Ono što ste uspeali da uradite u Nišu je bilo jedino da ljude naterate da ne plaćaju struju, pa dan-danas imaju taj problem, ali tu prugu niste rešili.

Znači, ja idem pre svega zbog toga u Niš. Drago mi je, takođe, da je niški aerodrom dostigao određeni broj putnika koji je neverovatan pogotovo u odnosu na vreme kada ste se vi bavili pričom oko Niša.

Te rupe, kako ste rekli, 2.000, 4.000, 5.000, dakle, evo, ja vam sada kažem, pogledaće to inspekcija kao što uvek pogleda, ali vam mogu reći da je to sigurno neistina, ali možemo i zajedno da ih brojimo, pošto sam shvatila da me tri puta već pozivate na put do Niša. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Pravo na repliku, Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Nekoliko stvari. Prvo, oko mog stambenog pitanja – da, naravno, rešio sam svoje stambeno pitanje, ali sam. Jer samo čovek bez morala i bez obraza može da rešava svoje stambeno pitanje o trošku države na 15 dana pred početak bombardovanja. Ja sam sam rešio svoje stambeno pitanje odavno.

PRESEDAVAJUĆI: Kakve veze, kolega Živkoviću, ima ovo što govorite sa govorom i sa odgovorom ministarke Mihajlović? Budite u temi.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: To je rekla ministarka. Ona me je prozvala za to.

Druga stvar jeste – vlade u kojima sam ja učestvovao, draga ministarko, u vladama u kojima sam ja učestvovao vi ste bili niži saradnik nekih ministara. Prema tome, bili smo u istim vladama, i to... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Neću vam dozvoliti da vređate ministarku.

Aleksandar Marković ima reč, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Mogu li, gospodine predsedavajući?

Osim gomile neistina i zamene teza, tužno je to što je prethodni govornik tobože lio krokodilske suze i tobože lamentirao nad situacijom i stanjem pripadnika snaga bezbednosti. I to baš on. On je bio ministar unutrašnjih poslova na saveznom nivou i nije rešavao njihove probleme. Tada ga to nije interesovalo. Onda je nesrećnim slučajem, sticajem vrlo nesrećnih okolnosti u našoj istoriji, postao premijer Srbije. Ni tada nije rešavao ta pitanja. Ni tada ga to nije interesovalo. To ga tada nije zanimalo. Tada su ga zanimale subvencije, vinogradi, nepostojeći vinogradi, a od svih tih subvencija i vinograda ostao je samo stan na Vračaru, velik stan na Vračaru.

Meni je drago da je malopre priznao da je sopstvenim sredstvima došao do tog stana. Znamo vrlo dobro kako je došao do tog stana, tako što je oštetiо državu za 525.000 evra.

Tu je razlika između nas i njih. Mi konačno ovim zakonom sistemski rešavamo problem koji traje decenijama, nekoliko decenija. Mi gradimo, dok je on otimao dok je bio u prilici. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

Niko vas nije pomenuo, kolega Živkoviću.

Idemo dalje.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Poslanička grupa Dosta je bilo želi da pozdravi ideju da se omogući jeftina kupovina stana za vojnike i policajce koji nemaju tetku u Kanadi. Ideja je, međutim, jedino što ovom prilikom pozdravljamo, zato što način na koji je Vlada

zamislila da u delo sprovede ovu ideju jeste nešto što, po nama, zaslužuje samo i isključivo kritike.

Tri su osnovne primedbe na predlog ovog zakona. Prva, da nedovoljno jasno definiše kriterijume po kojima će se uopšte dodeljivati pravo za kupovinu ovih jeftinih stanova. Pod dva, da nedovoljno jasno definiše procedure za prijavljivanje za kupovinu ovih jeftinih stanova i pod tri, da praktično suspenduje dva trenutno važeća zakona, pre svega Zakon o javnim nabavkama, i pod dva, Zakon o planiranju i izgradnji.

Što se tiče kriterijuma ovaj zakon definiše da pravo na kupovinu ovih jeftinih stanova imaju svi oni koji su na neodređeno vreme zaposleni u pet državnih organa i institucija, znači, svi zaposleni na neodređeno vreme u Ministarstvu odbrane, u MUP-u, u Ministarstvu pravde u okviru Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, zatim, zaposleni na neodređeno vreme u BIA i u Vojsci Republike Srbije. Takođe, pravo imaju i svi oni koji su penzionisani unutar ovih pet državnih organa.

Dalje se kaže da za kupovinu ovih stanova mogu da se prijave i da konkurišu i oni koji imaju već neki stan u svojini, ali koji nije odgovarajući za njihove potrebe što se tiče strukture i površine.

Kada pogledate način na koji je propisan ovaj kriterijum, vidite da se tu radi o izuzetno velikom broju ljudi koji mogu da konkurišu za ove stanove. Znači, tu se sigurno radi o desetinama hiljada ljudi, ako ne i većem broju.

S druge strane, danas je ministarka Mihajlović u svom uvodnom izlaganju, a i evo malopre, odgovarajući poslaniku na neka pitanja koja je on imao, iznela neke podatke da u ovoj prvoj fazi mi gradimo oko 1.500 stanova, da će nastavak te prve ili pak neka druga faza za koju su već obezbeđena sredstva sveukupno na kraju iznositi oko pet hiljada, 5.200, čini mi se, stanova, kao i da se dosad za ove stanove prijavilo preko 18.000 ljudi.

Kao što već taj broj od 18.000 ljudi govori, mi ne možemo ni približno, ma koliko država to želi i ma koliko država to i treba da uradi, da pomognemo svima da zadovolje trajno svoju stambenu potrebu, nego treba da se postaramo, naše je mišljenje, da sa ovim ograničenim brojem stanova od nekih pet hiljada ili 1.500 u prvoj fazi, pa neka ih bude čak i pet hiljada u narednih pet godina, to je opet samo 10.000, da se zadovolje potrebe onih kojima su ti stanovi najpotrebniji.

U tom smislu smatramo da su ovi kriterijumi preširoko propisani, da te kriterijume treba drastično suziti da bi se smanjio broj onih koji u samom startu uopšte mogu da konkurišu da dobiju pravo da kupe ove jeftine stanove.

U tom smislu smo napisali i predložili neke amandmane. Mislimo da se sužavanjem ovih kriterijuma, prvo, neće davati lažna nada nekim ljudima koji svakako ne bi trebalo da su prioritet u ovom trenutku i da bi se tim kriterijumima, kada bi se suženo propisali, moralo voditi računa da prednost i prioritet imaju oni koji su najodaniji i najverniji unutar ovih snaga bezbednosti, znači oni koji su već

duži niz godina, ako ne i decenija, ostvarili duži radni staž na svom radnom mestu.

Propisan je jedan vrlo problematičan kriterijum. Ne znam da li namerno ili nehotečno. Sklona sam da pomislim da je nehotečno, da to nije bila namera, nego da je jednostavno nakaradno ispala definicija tog kriterijuma. To je u članu 3. pod tačkom 5, kada se definiše lice koje nema trajno rešenu stambenu potrebu, kaže se da je to pripadnik snaga bezbednosti ili član njegovog porodičnog domaćinstva koji u svojini nema stan.

Znate, pretpostavljam da je namera bila da se kaže da ukoliko pripadnik snaga bezbednosti, njegova supruga ili dete nemaju stan u svojini, onda se smatra da oni nemaju trajno rešenu stambenu potrebu, tj. da ako supruga ima stan u svojini, da se onda to ne smatra licem koje nema trajno rešenu stambenu potrebu. Međutim, ovako kako je napisano može u praksi da se protumači, ako neko bude imao zlu nameru, da pripadnik snaga bezbednosti ima stan u svojini, njegova supruga nema i samim tim ona ima pravo da konkuriše. U tom smislu skrećem pažnju na ovo. Mi smo podneli amandman da se ovo ispravi. Ukoliko ovo stvarno nije bila namera, a ne verujem da je bila namera, da se ovo definitivno ispravi.

Takođe, smatramo da je i još jedan od razloga da se suze ovi kriterijumi, da se detaljnije propišu, činjenica da se na ovaj način ostavljaju jedna široko otvorena vrata za neke moguće zloupotrebe. Ne kažem da postoji namera za zloupotrebe, želim da verujem da takve namere nema, ali istovremeno kažem da ne treba uopšte da otvaramo vrata za takvu mogućnost, nema potrebe, sve može mnogo jasnije da se propiše.

Recimo, ovako kako je propisano, ja mogu da zamislim situaciju u praksi u kojoj neko ko je čitav radni vek proveo npr. u privatnom sektoru i ostalo mu je još dva-tri meseca do penzije sada preko neke veze, vezice, partijske linije uspe da se zaposli unutar nekog od ovih pet državnih organa, na bilo kom radnom mestu, nekoj administraciji, i poslednja tri meseca pred penziju provede na tim mestima i odatle se penzioniše, ovako kako je ovaj zakon propisan on nakon toga može da konkuriše za ove stanove.

Smatram da to nije u redu, i to je još jedan od razloga zašto treba da se postaramo da kriterijumi budu tako propisani da dođu do vojnika i policajaca koji su već minimum deceniju svog radnog veka posvetili radu unutar ovih snaga bezbednosti, da se oni na neki način nagrade za taj svoj rad i da se motivišu da i ostatak svog radnog veka do penzije provedu unutar tog državnog organa.

Druga velika primedba bila je vezana za nedovoljno jasno propisane procedure za prijavljivanje za ove stanove. Znači, unutar ovog zakona, dok sam čitala predlog zakona, meni prvoj nije bilo jasno kome zainteresovani treba da se prijave, kada treba da se prijave, kad počinju da teku rokovi za prijavljivanje, ko će objediniti spiskove koji će se verovatno praviti pojedinačno po ovih pet različitih državnih organa, ko će onda te objedinjene spiskove da rasporedi na

ove lokacije, shodno tome gde prijavljeni žive. Jednostavno, to uopšte nije propisano.

U uvodnom izlaganju čujem od ministarke da su se ljudi već prijavili. Znači, već ima 18.000 i nešto prijavljenih. Moje pitanje je – na osnovu čega? Zakon još nismo doneli, a ljudi su se već prijavili da koriste pravo iz tog zakona. To je nedopustivo.

Čaršija priča da postoji neki pravilnik koji se krije i do koga vojni sindikat, iako je pokušao, nije uspeo da dođe, koji propisuje nekakve kriterijume. Zamolila bih ministarku da ili potvrdi ili opovrgne da taj pravilnik uopšte postoji. Moje pitanje glasi – kako je moguće da se ljudi prijavljuju za nešto što još nije ni doneto u Narodnoj skupštini?

Takođe smatram da će se, nakon što donesemo ovaj zakon, nakon što to sad mediji isprate, nakon što šira javnost sazna da se uopšte planira izgradnja ovih jeftinih stanova, broj ovih zainteresovanih i onih koji žele da se jave na ovaj konkurs drastično povećati i da više nećemo imati samo 20.000 nego još više desetina hiljada ljudi koji smatraju da imaju pravo na kupovinu ovih jeftinih stanova po povoljnijim uslovima.

Treća važna primedba jeste zaobilaženje već postojećih zakona. Znači, ovaj zakon jeste svojevrsan leks specijalis i mogu da razumem tu ideju u smislu ako želimo da saznamo što jeftinije stanove, potreban nam je neki leks specijalis da maksimalno smanjimo troškove izgradnje tih stanova. Ovaj zakon propisuje da se nameti i takse na sve podneske i obrasce vezane za izgradnju ovih stanova neće naplaćivati. Meni je to sasvim u redu da smanjimo cenu stanova na taj način, jer to su svejedno budžetska sredstva koja se prelivaju iz jednog budžeta u drugi budžet.

Ono što mi nije u redu, prvenstveno, jeste suspenzija Zakona o javnim nabavkama. U zemlji koja pati od korupcije ovo je nedopustivo. Ne kažem da postoji namera, ali kažem da postoji mogućnost, mada ne bi trebalo da postoji, da neko ovo zloupotrebi. Mogu da zamislim scenario u praksi u kom se bez javne nabavke posao izgradnje ovih stanova dodeljuje partijski bliskoj firmi, da se troškovi napumpavaju, da se na taj način iz budžeta izvlači novac u partijski blisku građevinsku firmu, a onda dalje iz nje, višak tog novca preliva u partijske džepove od čega se posle kupuju paštete koje se na štandovima dele u predizbornom procesu gladnom narodu. Kažem i ponavljam, ne kažem da postoji ova namera, ne tvrdim to, ja to ne mogu znati, ali kažem da ovako napisan zakon ostavlja tu mogućnost. Apelujem da to ne radimo. Apelujem da ne suspendujemo Zakon o javnim nabavkama.

Druga stvar koju ovaj zakon suspenduje jesu pojedine odredbe Zakona o planiranju i izgradnji. Milim da je to potpuno neopravdano. Verujem da će ministarka, ako uopšte bude odgovarala na ovo, reći da je razlog za to da se ubrzaju neke procedure – davanje građevinske dozvole, ovo-ono, moj odgovor unapred, pošto ne verujem da ću dobiti repliku, glasi – ako su te procedure

prespore, onda su prespore za kompletan građevinski sektor. Ako su neke odredbe ovog zakona o planiranju i izgradnji problematične i otežavaju građenje ovih stanova, onda su problematične i otežavaju građenje stanova svih građevinskih firmi u Srbiji, onda treba da menjamo te odredbe, da olakšamo te procedure, a ne da samo za ovu potrebu suspendujemo određene odredbe.

Poslednja moja velika, ogromna zamerka, koja građanima Srbije verovatno nije toliko zanimljiva koliko je zanimljiva meni kao narodnom poslaniku, jeste činjenica da se ovo sve donosi po hitnoj proceduri. U materijalima koje smo dobili, koji su oskudni, u kojima, i to takođe zameram, nismo dobili ni planove ovih stanova koje je ministarka ponosito pokazivala u direktnom prenosu RTS-a, niti smo dobili podatke da nije reč samo o 1.578, već da je ukupno 5.200 i nešto stanova, nismo dobili podatke da se već prijavilo 18.000 i ne znam koliko ljudi, znači ništa od toga nismo dobili, te nismo mogli informisano ni da se pripremimo za ovu raspravu, nego sad navrat-nanos, usput nešto saznajemo.

Ono što u tim materijalima vidimo jeste da je ova ideja i ovaj projekat predviđen još 2011. godine, a da se prvi sastanak tim povodom održao krajem 2017. godine. Sada je hitno u četiri dana to da donesemo. Postavljam pitanje ministarki kao Vladinom predstavniku ovde – ako od 2011. do 2017. godine nije bilo hitno, zašto je sad hitno? Šta ste radili? Hajde da ne kažem od 2011. godine, jer tada niste bili na vlasti, ali od 2012. godine ste na vlasti. Imali ste pet-šest godina da ovo pokrenete polako i natenane, a ne da sad po hitnom postupku u četiri dana moramo to da zbrzamo i da mnoge stvari ostanu nedorečene i nedovoljno jasno propisane.

Kada već pričamo o ovim materijalima, moram da izdvojim i jedan apsolutni hit, a to je deo u kome Ministarstvo objašnjava zašto ovaj predlog nikada nije prošao javnu raspravu, pošto procedura predviđa da svi zakoni prođu javnu raspravu pre nego što dođu u Skupštinu. Predlagač zakona je naveo da nacrt zakona sadrži osetljive podatke koji mogu ugroziti nacionalnu bezbednost Srbije i zato nije mogao na javnu raspravu. Taj tekst nacrta zakona je isti ovaj tekst Predloga zakona o kome mi ovde danas pričamo. Pa vas ja sada pitam – da li mi sada ovde, raspravljajući o tom istom tekstu, u stvari ugrožavamo nacionalnu bezbednost Srbije? I kako ste uopšte zamislili da ikad iko, igde u jednoj državi donosi zakone koji imaju tajne klauzule?

Znači, mislim da nam predlagač ovog zakona duguje izvinjenje, nama narodnim poslanicima, zbog ovakvog jednog nesuvislog objašnjenja zašto javne rasprave nije bilo, a s obzirom na to da nama dugujete izvinjenje, posledično ga dugujete i građanima Srbije koje mi ovde predstavljamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stamenković.

Reč ima dr Zorana Mihajlović.

Izvolite, potpredsednice.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zbog građana Srbije koje predstavlja i Vlada Republike Srbije i stranka kojoj ja pripadam, nekoliko stvari koje su bile neistine, a u stvari su istine.

Prvo, Zakon o javnim nabavkama nije suspendovan. Dakle, molila bih vas kada takve stvari govorite, da lepo pročitate. Možda se neke stvari nekom prividaju, ali ništa nije suspendovano, lepo piše u članu 9. – primenjuje se otvoreni postupak javne nabavke propisan zakonom kojim se uređuju javne nabavke. Sve što se nalazi u ovom zakonu, vrlo važnom zakonu, usklađeno je ne samo sa svim ministarstvima, nego i sa Upravom za javne nabavke, pregledalo je republičko zakonodavstvo, kao što je svoje pozitivno mišljenje dalo i Javno pravobranilaštvo i Republička direkcija za imovinu itd.

Druga stvar gde grešite i ne želim da se pogrešno razume jeste prijavljivanje. Ne prijavljivanje, nego iskazana zainteresovanost na osnovu ankete koju se sprovela Kancelarija Saveta za nacionalnu bezbednost, koja je osnovana 2011. godine. Tada je osnovan i Savet, a naša radna grupa za ovaj veliki, vrlo značajan projekat formirana je u drugoj polovini decembra 2017. godine. Prema tome, vrlo smo vredno, brzo i efikasno radili, pa samim tim i jeste tako hitno i brzo ispred vas u Parlamentu.

Rekli ste između ostalog – nejasni kriterijumi i nejasne procedure. Dakle, jedni se zalažu za to da svi mogu po ovom zakonu da kupuju stanove. Vi opet hoćete da se ti kriterijumi suze. Suština je u sledećem. Imamo 30.000 pripadnika snaga bezbednosti koji decenijama nisu rešili svoje stambeno pitanje. Ovaj zakon omogućava da taj problem rešimo. Po nekim prvim anketama postoji zainteresovanost nekih 18.000 ljudi. Gradi se 5.000 stanova u narednih par godina, ali isto tako, kako kreće realizacija ovog projekta idemo i na veći broj od tih 5.000.

Dalje, ono što ste takođe rekli, niko nikome ovde ne daje stanove. Niko nikome ništa ne poklanja, ovi stanovi se kupuju. U tom smislu nema nikakvih lista, pa sada ono, znate kada je bilo neko bodovanje, pa ko će da dobije stan, ko neće da dobije stan. Dakle, ovde se stanovi kupuju, država ne poklanja stanove i novac od toga se vraća u budžet.

Ne bih dalje, mislim da je ovo bilo najvažnije i potpuno je pogrešna interpretacija obrazloženja koje ste čitali. Verujem da nije bila namerna.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Vrlo dobro i jasno sam pročitala Predlog zakona. Ne slažem se sa tim i šta više, smatram da mi duguje izvinjenje ministarka Mihajlović aludirajući da nisam razumela zakon. Ona je tendenciozno pročitala samo jedan stav zakona u kome se spominje Zakon o javnim nabavkama. Postoje i drugi delovi zakona u kome se taj zakon spominje i gde se to svakako suspenduje.

Druga stvar, naravno da se nikome ne dodeljuje stan, naravno da se stanovi kupuju, ali ono što se ovde dodeljuje, i jasno stoji propisano u zakonu da odluku o tome donosi ministar, dodeljuje se pravo za kupovinu jeftinog stana. Ne može svako ko se prijavi da dođe do tog prava da kupi stan koji je tako jeftin. Moraće se praviti neke rang-liste. Ima više zainteresovanih, potrebe su veće od broja stanova koji će se izgraditi i ma koliko stanova da izgradimo, ma koliko jeftinih stanova da prodamo, broj od 30.000 minimum, a mislim da je taj broj i veći, oni koji imaju potrebu da trajno reše svoje stambeno pitanje iznova će ostajati isti, zato što će se zapošljavati novi ljudi koji takođe nemaju rešenu stambenu potrebu.

Znači, samo ako povećamo broj stanova koji se grade, ako na svake dve godine budemo gradili 10.000 stanova, mi ćemo uspeti taj broj da smanjimo. U suprotnom, stalno ćemo operisati sa istim brojem.

Takođe nisam dobila nikakav komentar vezano za to zašto nije održana javna rasprava o ovom zakonu i zašto je ovako skandalozno obrazloženje koje smo dobili u obrazloženju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Oko javne rasprave, dakle, na dokumentima na predlog Kancelarije Saveta za nacionalnu bezbednost stajala je oznaka „poverljivo“ sve do 17. decembra. Međutim, i nakon toga su postojali određeni delovi, dakle, oko zainteresovanosti pripadnika, bilo BIA ili nekih drugih organizacija, delovi koji nisu bili za objavljivanje. Mi govorimo o nacionalnoj bezbednosti. Ja sam vas slušala prethodno kada ste govorili o tome da nijedan zakon ne sme da ima oznaku poverljivosti, ali izvinite, kada govorimo o nacionalnoj bezbednosti, i te kako neke stvari moraju da imaju oznaku poverljivosti, ne samo u našoj državi nego i u svim zemljama na svetu. Ali razumem, vi se zalažete za nešto drugo.

Još jednom bih se vratila na javnu nabavku. Ja vas najlepše molim da ne govorite stvari koje nisu istina, zbog građana Srbije. Ono što krase ovu vladu jeste preglednost i transparentnost. Postoje javne nabavke i postoje tenderi. Dakle, nakon usvajanja ovog zakona donose se javno određeni zaključci Vlade, a nakon toga će se krenuti u objavljivanje postupaka, javnih, otvorenih postupaka za izgradnju ovih stanova. Vaše tendenciozne priče oko toga da li će neko zaposlen tamo ili ovamo da dobije stan, nema... Još jednom ponavljam, rang-lista. Dakle, svi koji ispunjavaju osnovne kriterijume, koji upravo jesu tako široki, a zaposleni su u Policiji, BIA, Vojsci, mogu da dođu do stana. Da li će stanova biti više? Pa biće ih više, ali moramo da počnemo sa ovim projektom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Branimir Jovanović.

Izvolite.

BRANIMIR JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, potpredsednice Vlade, predstavnici ministarstava, koleginice i kolege, jedan od najznačajnijih predloga koji se nalazi na dnevnom redu jeste Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, što dosadašnja rasprava i pokazuje.

Ovaj predlog zakona mogu da posmatram u jednom širem kontekstu. On ne samo da će obezbediti krov nad glavom pripadnicima snaga bezbednosti koji nemaju rešeno stambeno pitanje, već je od velike važnosti za jačanje celokupnog sistema nacionalne bezbednosti.

Procenjeno je da oko 20.000 zaposlenih u Policiji i BIA, kao i oko 14.000 pripadnika Vojske nema rešeno stambeno pitanje. Oni će imati pravo da konkurišu za kupovinu ovih stanova i dobro je što se pristupilo rešavanju ovog problema na jedan ozbiljan način. Izradom posebnog zakona lakše će se prevazići eventualni problemi koji se mogu javiti tokom realizacije projekta, a cilj je da ovaj posao bude uspešno završen i to na što efikasniji način.

S obzirom na to da je planirana izgradnja stambenih kompleksa na nekoliko različitih lokacija u različitim delovima Srbije, koja bi počela otprilike u isto vreme, mi ćemo donošenjem ovog zakona omogućiti sistemsko rešavanje svih pitanja. To znači da ćemo bez obzira na lokaciju dobiti unificirane uslove i postupke pod kojima će početi gradnja. Takođe, biće ubrzana procedura izdavanja građevinske dozvole, kao i postupci javnih nabavki i eksproprijacije zemljišta tamo gde za to ima potrebe.

Jedan od gradova gde će se graditi ovi stanovi jeste i grad iz koga ja dolazim, a to je Kraljevo. Moram da istaknem da u Kraljevu živi veliki broj pripadnika Vojske Srbije, da je sedište Policijske uprave u Kraljevu, koja pokriva grad Kraljevo i opštine Vrnjačka Banja i Raška, da se tu nalazi sedište Okružnog zatvora, sedište BIA i da je ovaj zakon od velikog značaja za građane Kraljeva koji su zaposleni u ovim službama bezbednosti. Prve procene su bile da je za Kraljevo neophodno oko 900 ovakvih stambenih jedinica, ali nakon kasnijih analiza utvrđeno je da je taj broj negde oko 640.

Lokalna samouprava je ponudila dobru lokaciju, mogu reći odličnu, površine 5,5 hektara u naselju Ribnica. Tu će se graditi ovi stanovi. Značajno je što u ovom delu grada saobraćajna infrastruktura nije preopterećena. S obzirom na to da je Kraljevo posle ratova na prostoru bivše Jugoslavije primilo preko 30.000 izbeglih i raseljenih lica, smatram da je odabir ove lokacije od izuzetnog značaja baš zbog toga što će se težište pomeriti iz gradskog jezgra i što će ovaj stambeni kompleks da se uradi na jednoj potpuno novoj lokaciji, koja će postati sigurno atraktivna stambena zona i za ubuduće. Samim tim rasteretiće se centar grada.

Ovaj zakon propisuje da je lokalna samouprava dužna da obezbedi planski dokument, odnosno tehničko-urbanistički dokument na osnovu koga je moguće izdati lokacijske uslove i rešenje o građevinskoj dozvoli. Na ispunjavanju ovih

uslova gradska vlast u Kraljevu je već počela da radi. Komisija za urbanizam, građevinarstvo i stambeno-komunalne delatnosti je usvojila plan generalne regulacije i dala ga na javni uvid, tako da očekujem da će nakon isteka tog roka da zaseda Skupština grada Kraljeva koja će i usvojiti te izmene i da već do kraja juna možemo dobiti zvanične lokacijske uslove za izgradnju stanova na predviđenoj površini.

Predlog zakona predviđa i da lokalna samouprava obezbedi i finansira izgradnju infrastrukture do same lokacije na kojoj će biti izgrađen stambeni kompleks. Opet ću navesti jedan dobar primer grada Kraljeva, gde je grad Kraljevo već to uzeo u razmatranje i planirano je da izdvoje oko 190 miliona dinara, tako da će od tog novca biti izgrađena saobraćajna infrastruktura sa kišnom kanalizacijom, vodovodna mreža kao i nedostajući priključci.

Izuzetna je pogodnost što će sredstva za izradu tehničke dokumentacije, kao i drugih pratećih elaborata i analiza obezbediti država, kao i sredstva za komunalnu i drugu infrastrukturu u okviru samog stambenog kompleksa.

Smatram da su prioriteti i uslovi za kupovinu stanova koji su utvrđeni ovim zakonom rezultat dobre procene. Tu pre svega mislim da prednost treba da imaju oni pripadnici snaga bezbednosti koji nisu rešili svoje stambeno pitanje, pa tek onda oni koji već imaju u svom vlasništvu stan ili kuću, a koji smatraju da njihovi stanovi ili kuće nisu zadovoljavajućeg kvaliteta za život.

Pored toga smatram da su propisani uslovi i ograničenja pravedni, a to je da pripadnik službe bezbednosti ne može konkurisati za kupovinu ovih jeftinih stanova ukoliko je prodao stan, odnosno nepokretnost, ili ako je to učinio neko od članova njegovog domaćinstva, od stupanja na snagu ovog zakona. Dobro je i ograničenje što se stan ne može otuđiti baš u roku od 10 godina, kao i da je taj isti rok da neko mora raditi u ovom državnom organu, dakle 10 godina.

Mora se uzeti u obzir da je pre početka konkretne gradnje potrebno završiti i određene pripremne radove. Negde je sigurno potrebno modifikovati saobraćajnu infrastrukturu, raščistiti teren, odraditi zemljišne radove, negde je potrebno obezbediti zemljište za dopremanje i za skladištenje građevinskog materijala, negde postaviti privremene objekte i instalacije, negde će biti potrebno obezbediti sigurnost susednih objekata, kao i niz drugih poslova.

Zato je zakon predvideo jednu dobru opciju, a to je da se može izdati rešenje o posebnoj građevinskoj dozvoli za izvođenje pripremnih radova pre samog izdavanja rešenja o građevinskoj dozvoli za objekte visokogradnje. To će pozitivno uticati na efikasnu realizaciju ovog projekta.

Izgradnja ovih stambenih kompleksa ne samo što će rešiti pitanje stanovanja zaposlenih u službama bezbednosti, već mislim da će i dati određene pozitivne efekte na celokupnu privredu.

Siguran sam da će ova investicija, raspoređena u nekoliko gradova Srbije, biti značajan zamajac građevinarstvu, privrednoj grani, koja je doživela znatan udarac već pre možda dve i po decenije, kako zbog sankcija tako i zbog posledica

tranzicije ekonomskog sistema. Na ovaj način biće uposlena domaća građevinska operativa, jer zakon jasno predviđa obavezno učešće domaćih preduzeća.

Takođe, biće povećana zaposlenost, a pored toga korist će imati i naši proizvođači građevinskog materijala jer je zakonom predviđeno da od ukupnog građevinskog materijala koji je predviđen specifikacijom, 80% moraju da čine građevinski materijal, oprema i instalacije od domaćih proizvođača. Takođe, korist će imati i lokalne samouprave jer će na njihovim teritorijama biti izgrađeni ovi stambeni kompleksi tako da će oni u budućnosti moći da računaju na ubiranje prihoda od poreza na imovinu.

Istovremeno, jedan od pozitivnih efekata ovog zakona je povećanje kreditne aktivnosti u okviru bankarskog sektora. Pretpostavljam, a i procene su takve, da će veliki broj pripadnika službe bezbednosti rešiti stambeno pitanje, odnosno izvršiti kupovinu ovih stanova putem bankarskih kredita. Mislim da ova opcija svima odgovara, jer je svakome bolje da živi u svom stanu i da plaća mesečnu ratu otplaćujući svoj stan, nego da svakog meseca izdvaja određenu sumu novca plaćajući u zakup tuđu nepokretnost.

Očekujem da prva gradilišta u skladu sa najavama već u avgustu budu otvorena u Kraljevu, Nišu i u Vranju. Naravno, očekujem u budućnosti da se ova ideja realizuje, dakle sada se odnosi na zaposlene u službama bezbednosti, ali treba razmisliti da ovakvu ideju u budućnosti realizujemo i prema mladim bračnim parovima i prema naučnicima.

Raspravljaćemo ovde i o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju i očekujem da će predložene izmene pre svega unaprediti uslove za prevoz putnika.

Privredna komora Srbije je odradila jedno istraživanje i na osnovu tog istraživanja vidimo da je inicirala rešavanje nekih od problema. Prvo, to je jedan problem koji se odnosi na neusklađenost reda vožnje sa daljinarom za međumesni saobraćaj. Istraživanje koje je odradila Privredna komora Srbije pokazuje da gotovo u dve trećine slučajeva nije usklađen red vožnje sa daljinarom. Trenutno zakon propisuje da red vožnje mora biti u skladu sa daljinarom, ali u ovom tabelarnom prikazu koji smo dobili vidimo da ima izvesnih odstupanja, međutim, ta odstupanja su neznatna. Tako da, promenama u članu 63. gde se briše stav 2. koji kaže da red vožnje mora biti u skladu sa daljinarom, mi stvaramo uslove da se insistiranje na primeni nekih odredbi ne odrazi negativno na poslovanje prevoznika i interesa putnika.

Predložene izmene će pozitivno uticati na prevoznike koji obavljaju međumesni prevoz, jer će održati postojeći obim posla, a i zadržaće se kvalitet usluge prema korisnicima. Naročito je to važno za one svakodnevne korisnike međumesnog saobraćaja, pre svega za ljude koji svakodnevno odlaze na posao, za učenike i studente.

Važno je, takođe moram da istaknem, da u narednom periodu uredimo tržište međumesnog prevoza na takav način da bi se, u slučajevima gde to ima,

suzbio rad u sivoj zoni, naročito ima toga u nekim slučajevima na linijama koje su prestale da se održavaju i imam utisak da ovi nelegalni prevoznici u pojedinim slučajevima, osim što ne plaćaju porez, veliku štetu kao nelojalna konkurencija mogu da naprave gradskim prevoznicima i taksistima. Potrebno je pooštriti kontrole i suzbiti ovu pojavu, tako da bi se ovi prevoznici iz sive zone preveli u jednu legalnu zonu, u legalne tokove, naravno, uz ispunjavanje svih propisanih uslova.

Ovaj predlog zakona u jednom delu odnosi se i na inspekcijski nadzor i na taj način postiže se da mere koje će se preduzeti prema stranom prevozniku imaju isti efekat kao i mere koje se preduzimaju prema domaćim prevoznicima, ukoliko se prevoz ne obavlja u skladu sa propisima, tako da definitivno neće biti povlašćenih stranih prevoznika u odnosu na domaće.

Mi smo bili svedoci prošlonedeljnog protesta taksista i smatram da je Ministarstvo saobraćaja odlično postupilo u toj situaciji, pokazalo dobru volju, volju da vodi jedan kvalitetan dijalog, da razgovara sa taksistima i samo tako i možemo rešavati te probleme. Cilj zapravo i nije nametati neke pravne norme, već uspostavljati određene standarde i dolaziti do rešenja koja su kvalitetna. Potrebno je, kažem još jednom, uspostaviti standard koji moraju da ispune svi prevoznici, a koji bi bio u funkciji zadovoljenja potreba krajnjih korisnika, odnosno građana, odnosno da se nađe rešenje kojim bi se očuvao kvalitet usluga, a sa druge strane da i taksi prevoznici budu zadovoljni uslovima rada i tržišnim pravilima. Dakle, jasno pravilo za sve i zdrava tržišna konkurencija.

Dobro je što je Ministarstvo prepoznalo potrebu da taksi udruženja imaju svoje predstavnike u koordinacionom telu za praćenje primene propisa i implementaciju zakona, a moram da istaknem da se ovim zakonom rešava još jedno pitanje, a to je pitanje izdavanja licenci za pružanje staničnih usluga. Početkom godine imali smo jednu situaciju da skoro 90% autobuskih stanica nije moglo da ispuni uslov za dobijanje ove licence i to je bio problem koji se ticao uslova vlasništva za dobijanje licence i to su bile one autobuske stanice koje su pre svega bile u javnoj svojini.

Navešću primer baš iz Kraljeva, iz mog grada, gde je jako kompleksna situacija. Recimo, u Kraljevu je zemljište na kome se nalazi autobuska stanica u državnoj svojini, konverzija nije sprovedena, iako je podnet zahtev, sama zgrada se nalazi pod hipotekom, a preduzeće koje je gazdovalo ovom autobuskom stanicom „Auto-transport“ Kraljevo je u stečaju. Na osnovu ovog jednog kompleksnog primera vidimo koliko su bitne ove izmene zakona i da će one rešiti problem, jer problem bi nastao zapravo ukoliko autobuske stanice ne bi mogle da dobiju licencu. Na taj način one ne bi mogle da naplaćuju stanične usluge ni putnicima, ni prevoznicima i postale bi obična stajališta, a ovaj predlog zakona zapravo ne propisuje uslov da privredno društvo, pravno lice ili preduzetnik, mora u vlasništvu da ima autobusku stanicu i samim tim je olakšan

put za dobijanje licence i mi ćemo sprečiti gašenje velikog broja autobuskih stanica.

Kada govorimo o Predlogu zakona o prevozu tereta u drumskom saobraćaju, tu pre svega moram da istaknem činjenicu da se 50% robe preveze drumom i to je jedna važna informacija da bismo znali da ovu oblast moramo stalno da poboljšavamo ispravkom, odnosno dopunom pravnih normi koje je regulišu. Mi ćemo na ovaj način kreirati jedan uređen tržišni ambijent i precizna pravila ponašanja za sve.

Nedavno smo ovde raspravljali i o Zakonu o bezbednosti saobraćaja. Tada sam rekao i sada ću ponoviti da je ovo jedna veoma dinamična i živa oblast i stalno je potrebno da je usklađujemo sa postojećim pitanjima. Zato podržavam predlog da se maksimalna brzina vožnje na auto-putevima poveća sa 120 na 130 kilometara na čas. Danas se u Srbiji aktivno radi na izgradnji saobraćajne infrastrukture i kvalitet puteva je neuporedivo bolji sada nego što je to bio slučaj nekada. Mi smo svedoci da danas svakodnevno imamo radove na Koridoru 10, na Koridoru 11. Takođe moram da istaknem da je naš državni vrh prilikom nedavne posete Turskoj ugovorio rekonstrukciju regionalnih puteva Novi Pazar – Tutin, Novi Pazar – Sjenica, kao i izgradnju brzog puta Sjenica–Tutin. Za nas koji smo u unutrašnjosti veoma je bitno i znamo koliko nam znače kvalitetni regionalni putevi. Moram još jednom da se osvrnem na to i nadam se da će se u skorijem periodu početi sa izgradnjom, odnosno spajanjem auto-puteva Pojate–Preljina, što je naročito značajno za građane Kraljeva, Trstenika, odnosno na celom ovom potezu između Preljine i Kruševca.

Vratću se na izmene Zakona o bezbednosti saobraćaja. Povećanjem maksimalne brzine na auto-putevima za 10 kilometara na čas mi ćemo uskladiti naše zakonodavstvo sa zakonodavstvom određenih zemalja članica Evropske unije, sa Slovenijom, Mađarskom, Italijom, Francuskom. Moram da ponovim da mi danas ne možemo da poredimo ovaj sadašnji kvalitet puta, kao i performanse automobila koje vozimo, sa onima od pre nekoliko decenija.

Što se tiče predloženih izmena Zakona o pooštavanju kazni za nasilničku vožnju, podržavam ove predloge izmena i smatram da svi učesnici u saobraćaju jednostavno moraju da imaju naviku da poštuju propise i ukoliko poštuju propise neće ni doći u situaciju da plaćaju kazne. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovana gospođo ministarka, predstavnici Vlade, gledajući ovaj dnevni red današnje sednice počeo sam da preispitujem sebe da li ja jedne te iste zakone iz sednice u sednicu vidim na dnevnom redu i sve ovo počinje da mi liči na dan mrmota. Dakle, mi na dnevnom redu imamo danas zakon koji smo imali pre dva meseca. Dakle, radi se o Zakonu o bezbednosti saobraćaja na putevima, da ne

govorim i o drugim zakonima, kao što je Zakon o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama i nekim drugim zakonima. Dakle, nastavlja se rad koji ne daje nikakve rezultate, nastavlja se usvajanje zakona na kilo, ne znam kako bih to drugačije mogao da kažem, bez adekvatne pripreme, bez javne rasprave, u objedinjenoj raspravi.

Sa druge strane, moram da izrazim sumnju i da u ministarstvima ovi ljudi koje zapošljavate verovatno više predstavljaju političke funkcionere nego one ljude koji su stručni i kompetentni, pa onda imamo situaciju da mi iz godine u godinu jedne te iste zakone usvajamo ovde u Skupštini, a dolaze upravo od Vlade Republike Srbije, pa i ovaj zakon koji sam pomenuo, o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja, menjan je 2013, 2014, 2015, 2016. i, evo, 2018. godine već drugi put u ovoj godini. Pre dva meseca smo ga imali ovde u raspravi. Toliko o ozbiljnosti rada i Vlade Republike Srbije, a bogami i Parlamenta, gde je izgleda ideja da se što manje govori o zakonskim predlozima, da se ne čuje ni glas opozicije, da slušamo nekakve amandmane koje predlaže vlast na sopstvene zakone i članove zakona koje predlažu. Ali eto, to je i na kraju rezultat stanja u državi i posledicu tih zakona i takvog načina rada, bez sistema i bez plana, najviše osećaju građani Republike Srbije.

Što se tiče zakona koji su na današnjem dnevnom redu, takođe moram reći da na početku postoje određene kontradiktornosti i to vrlo velike. U jednom delu predlozi zakona se u tačkama 10, 11. i 12. odnose na zamerke koje je Republika Srbija dobila od Međunarodne organizacije za sprečavanje pranja novca i finansiranja međunarodnog terorizma, odnosno FATF-a. Srbija je stavljena na crnu listu zbog načina na koji funkcioniše, odnosno zbog toga što nije primenila sve one preporuke koje su pre šest godina, dakle 2012. godine usvojene od strane 35 najmoćnijih zemalja sveta. Jedna od primedbi je upravo i ovo o čemu sam govorio, a to je usvajanje zakona po hitnom postupku bez adekvatnih procedura, javnih rasprava i leks specijalis.

Prva tačka današnjeg dnevnog reda je ponovo šta? Leks specijalis. Zakon po ugledu na zakon koji ste usvojili vezano za „Beograd na vodi“ i još neke slične koje je ustanovila ova vlast i sve Vlade od 2012. godine i zaista se postavlja pitanje čemu tu. Zar nije bilo normalno da u jednoj normalnoj zakonskoj proceduri, o jednoj ovako važnoj temi kao što je izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti, ali možda i za neke druge, uradimo onako kako treba jer ne vidim čemu žurba. Pa predsednik Republike je još pre tri godine, ako se ne varam, obećao stanove po ceni kvadrata od 380 evra. Evo, prošlo je tri godine, četvrta godina od tog obećanja i sad navrat-nanos mi ulazimo u proceduru usvajanja zakona koji je označen kao leks specijalis i postavlja se opravdano pitanje zašto. Ja nisam shvatio čitajući zakon zašto mi to moramo da uradimo danas.

Naravno, čuo sam obećanje u predizbornoj kampanji tokom beogradskih izbora da će u martu krenuti izgradnja stanova i postavio sam poslaničko pitanje

vama, gospođo ministarka, i zahvaljujem se na odgovoru, vi ste jedan od retkih ministara koji u rokovima i na vreme odgovara na pitanje poslanika, zašto izgradnja nije krenula kad ste u kampanji pred beogradske izbore najavili izgradnju jeftinih stanova, a da nemamo još uvek ni zakon. I, evo, ulazi sada zakon po hitnoj proceduri i naravno na osnovu iskustva koje smo do sada videli, sve što je ušlo po hitnoj proceduri, nije imalo baš neki sjajan završetak.

Na samom početku hoću da kažem da niti ja niti Narodna stranka nismo protiv izgradnje ovih subvencionisanih stanova za pripadnike snaga bezbednosti, niti je naša poslanička grupa SDS, NS protiv toga, ali i te kako jesmo protiv načina na koji vi ovo želite da uradite. Nastavlja se netransparentnost realizacije planova koje vi predstavljate građanima Srbije i ovo je jedan u nastavku toga.

Dakle, vi ste najavili izgradnju tih stanova, naveli ste lokacije, pre toga ste sa oznakom „vrlo hitno“ uputili anketu predstavnicima, odnosno ljudima koji imaju pravo da ostvare ove subvencionisane stanove, pa evo, na primer i MUP-u, gde ste naveli i mikro lokacije kojih nema u zakonu. Naveli ste gradove u kojima će se to graditi: Beograd, Novi Sad, Niš, Kragujevac, Vranje, Kraljevo, ali nema mikro lokacija. Pa evo, ja ću zarad javnosti pročitati da se u Beogradu radi o Ovča Banji, Opština Palilula, zatim Čukarica, Makiško polje, Novi Sad, Jugovićevo, Niš, poslovni blok „Tesla“, Kraljevo, naselje Ribnica, Kragujevac, Denino brdo, Vranje, naselje Asambair kod Pete škole. U tom anketnom listu postoje i rokovi kada bi to trebalo da se završi od 2019. do 2022. godine u zavisnosti od lokacija.

Cena koja je navedena varira od 450 do 550 evra u anketnom listiću plus PDV, naravno, na koji treba da računaju pripadnici službi bezbednosti koji žele da konkurišu za ove stanove. Apsolutno je da treba pružiti njima podršku, ali ih ja upozoravam da malo razmisle pre nego što konkurišu i sami odluče šta je možda za njih bolje rešenje, evo zašto. Pre izvesnog vremena, tačnije u julu prošle godine, videli smo saopštenje gradonačelnika Siniše Malog i gradskog arhitekta Milutina Folića, ako govorimo o lokaciji Beograd, odnosno Makiškom polju, da je izabrano novo arhitektonsko urbanističko rešenje za Makiško polje.

Saopštenje BK grupe, odnosno Bogoljuba Karića, koji se time pohvalio na Tviteru je bilo da je sa gradonačelnikom Beograda dogovorena izgradnja 800.000 metara kvadratnih u Makiškom polju tzv. „Teslagrad“ i da se u drugim opštinama po Srbiji, takođe na lokacijama koje odrede lokalna rukovodstva u gradovima i opštinama u Srbiji, grade takvi kompleksi. Cena poslovnih prostora, odnosno kvadrata stambenih jedinica koju su oni tada naveli u „Teslagradu“ je, gle čuda, 500 evra. Pa sad ispada da Bogoljub Karić može po istoj ceni da gradi stanove isto kao i država Srbija koja će subvencionisati izgradnju ovih stanova za pripadnike službi bezbednosti. Potpuno sada sa strahom postavljam pitanje da se ne radi o istom projektu. Ja to ne znam. Molim vas da mi odgovorite, ali je previše velika koincidencija da na istoj lokaciji i država gradi stanove i BK grupa takođe gradi stanove. Naročito ako u ovom vašem leks specijalisu imate jedno

vrlo problematično pitanje, a to je da investitor ne mora biti Republika Srbija, nego može biti privredno društvo.

Dalje, u nastavku se ne navodi koliki su udeli tog privrednog društva, da li je to privredno društvo ono koga osniva Republika Srbija ili će biti, ja to ne znam, po principu „Beograda na vodi“, pa će Srbija imati 30% vlasništva u preduzeću, a Arapi ili neki drugi 70% i to je vrlo važno pitanje. U zakonu ga niste definisali. Sve što preciznije definišete odredbe zakona, to će on biti primenjiviji.

Što se tiče javnih nabavki i svega onoga što proizilazi u ovom projektu, naravno da je to najviše diskutabilno, jer se sa opravdanjem može sumnjati ko će dobiti te poslove, na koji način će dobiti te poslove, da li će ovaj projekat zaista biti u cilju da obezbedimo stambene jedinice ljudima koji ih zaslužuju, koji rade za ovu zemlju, ili je krajnji cilj projekta da se neko obogati i da iskoristi državne pare pod plaštom pomoći pripadnicima službi bezbednosti u Republici Srbiji.

Imamo još nekih kontradiktornosti u predlozima zakona današnje sednice, pa tako i ovde imamo sledeći zakon o kome želim da govorim, a to je zakon o postupku upisa u katastar nepokretnosti. Imao sam priliku kao član NALED-a i član Ekonomskog kokusa da se detaljno upoznam sa predlozima zakona i potpisao sam određeni broj amandmana sa kolegama iz Ekonomskog kokusa koje ćete, nadam se, prihvatiti i podržavam to da katastar treba da radi efikasnije, ali isto tako smo slušali, pričali i o kancelarijama za brze odgovore kao što danas slušamo o tome da se uvodi pojam e-šaltera, beležnika za građane gde će građani sve na jednom mestu završavati. To smo slušali i pre šest godina o kancelariji za brze odgovore i nismo osetili nikakve benefite te kancelarije koja usput i ne postoji, a evo prošlo je već šest godina.

Što se tiče katastra, takođe, zanimljivo je da uporedimo taj zakon i sa Zakonom o ograničavanju raspolaganjem imovinom u cilju sprečavanja terorizma, kao i sa Zakonom o centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika, naročito tim zakonima. To vas pitam zato što danas usvajamo zakone koji treba Srbiju da konačno, nadam se u junu skinu sa crne liste FATF-a gde smo kao država osumnjičeni za pranje novca i finansiranje međunarodnog terorizma. Vi ste zapravo, zanimljivo, u ovim zakonskim predlozima tu listu nazvali siva lista, blek lista je postala grej lista u vašem tumačenju. Trideset i pet moćnih zemalja su nas na tu listu stavili zajedno sa Severnom Korejom, sa Iranom, Trinidadom, Tunisom, Jemenom i drugim zemljama. Jedinu zemlju iz Evrope koju su stavili, stavili su Srbiju i jedan od zakona koji bi trebalo da ukloni te anomalije ja zakon o centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika.

Sa druge strane vi, gospođo Mihajlović, i Vlada Republike Srbije, evo, niste u stanju već godinu dana da utvrdite ko je vlasnik i ko bespravno gradi na Kopaoniku, na Pančićevom vrhu, objekat od 1.000 kvadrata, bez građevinske dozvole. Ne zna se ko je investitor. Pominje se žena za koju se ne zna da li se zove Snežana Mitković ili Snežana Matković. Na adresi koja se nalazi prijavljena

u ličnoj karti ona ne živi, niti je ko zna na toj adresi. U Brusu, koji je teritorijalno zadužena lokalna samouprava, kažu da niko za tu firmu nije ni čuo, a firma se zove „Pančić Kop“ 2017. godina.

Nelegalni objekat je izgrađen i vi zapravo jeste odgovorili ispravno na pitanja koja su vam novinari postavljali vezano za tu izgradnju, ali ne mogu da shvatim da na jednoj takvoj lokaciji, neko ko je dobio dozvolu za izgradnju 150 kvadrata montažnog drvenog objekta može da gradi objekat tvrde gradnje sa armaturom i betonom i da pritom država Srbija na to ne reaguje. Ne da ne reaguje, nego vi izdate rešenje za rušenje tog bespravno podignutog objekta, ali se ništa ne dogodi.

Uđemo u upravni postupak, zašto? Zato što su se ti neki investitori fantomski snašli pa su sa službama Katastra, o kome danas razgovaramo, podelili parcelu na dva dela, pa više objekat nije na jednoj nego na drugoj, i pritom je Katastar upisao taj takav objekat nelegalno sagrađen na Kopaoniku u zvanične evidencije službe za Katastar nepokretnosti. Pritom nije stavio ni napomenu da se radi o objektu koji je sagrađen bez građevinske dozvole, odnosno koji je sagrađen po principu divlje gradnje.

Dakle, ozbiljna situacija je da odgovorite na to pitanje, ako već treba da pričamo o zakonu o evidenciji stvarnih vlasnika. Hajdete prvo država neka utvrdi ko je vlasnik tog bespravno podignutog objekta na Kopaoniku. Da li je to ta Snežana Mitković ili Matković za koju niko ne zna? Da li je Opština Brus sa čuvenim predsednikom Opštine pomogla i dala određena rešenja da se sa tom izgradnjom krene? Da li su vlasnici ovi za koje mediji spekulišu, Zvonko Veselinović Zelja, Zoran Milojević i ostali funkcioneri i borci SNS? Prosto, recite to javnosti da znamo da li svi zakoni važe podjednako za sve u ovoj državi, ili oni koji su bliski vlastima i koji imaju određeni interes za predstavnike vlasti mogu da rade šta god hoće u ovoj državi.

Veoma je zanimljivo i to što smo dobili obaveštenje na pitanje mog kolege Marka Đurišića ministru policije da kaže da nemaju informaciju da je podneta bilo kakva krivična prijava za nelegalnu gradnju, odnosno građenje bez građevinske dozvole u ovom predmetu. Pa zar treba da neko podnese krivičnu prijavu? Šta radi policija? Šta rade inspeksijske službe? Vaše inspekcije su, gospođo Mihajlović, utvrdile da se radi o nelegalnoj gradnji. I šta je uradila policija po tom pitanju? Rekla – pa nema krivične prijave, ne možemo da postupamo po tome.

Dakle, policija treba da radi ono što je po opisu njihovih poslova i bez toga da se neko od građana Srbije na to požali, zato što ste vi dužni da se brinete o interesu građana Republike Srbije.

Dalje, takođe jedna zanimljiva stvar u Predlogu zakona u ovoj sednici je ovaj zakon koga svake godine menjate po jednom, Zakon o bezbednosti saobraćaja. Maločas ministarka Mihajlović reče kako mi ovde podnosimo amandmane „briše se“ i da imamo sada na ovoj sednici 2.500 amandmana „briše

se“, da opstruišemo rad sednice, na isti način na koji to rade i predstavnici vlasti sa besmislenim amandmanima i hvalospevima ove vlasti.

Ali ja ću vam reći da smo mi i pre dva meseca na sednici na kojoj smo takođe imali isti zakon na dnevnom redu kao Poslanička grupa Socijaldemokratske stranke i Narodne stranke podneli amandman da se ograniči maksimalna dozvoljena brzina na auto-putevima u Srbiji na 130 km na čas. Tada ste vi, gospođo Mihajlović kao predlagač zakona odgovorili na sledeći način – u procesu donošenja važećeg zakona nije prihvaćen predlog da najveća brzina kretanja vozila na auto-putu bude 130 kilometara na čas, što je obrazloženo upravo odredbama Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima. Smatramo da bi, s obzirom na osetljivost pitanja brzine kao uticajnog faktora nastajanja saobraćajnih nezgoda, predložena izmena trebalo da bude predmet javne rasprave. U tom smislu bi bilo celishodnije ovakav predlog razmotriti u procesu donošenja novog zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, čija izrada je planirana u narednom periodu.

Dakle, niti je bilo javne rasprave, niti novog zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima. Prošlo je svega dva meseca i naš amandman da se sa 120 na 130 kilometara podigne ograničenje brzine odbili ste na prethodnoj sednici, i danas predlažete izmene zakona sa istom tačkom. Dakle, nemojte, barem priznajte ukoliko ništa drugo, na koji način funkcioniše rad ovde u ovom parlamentu i na koji način se vi odnosite prema amandmanima opozicije.

Pored tih „briše se“ ima i onih amandmana koji i te kako mogu da poprave zakonske predloge, ukoliko biste vi želeli njih da poslušate i da uvažite. Onda verovatno ne bismo imali tu situaciju da iz sednice u sednicu, poput dana mrmota, mi jedne te iste zakone usvajamo. Evo, za ovo kratko vreme koliko sam ja u ovom domu, dve i po godine, ne znam koliko puta sam pričao o istim zakonima koji se iznova i iznova menjaju zbog loših procedura, lošeg ambijenta i načina na koji se ti zakoni usvajaju.

Na kraju, time završavam, pošto takođe na dnevnom redu današnje sednice imamo i određene sporazume, pa imamo i Sporazum o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, pošto ste pomenuli maločas niški aerodrom, kako ste zadovoljni time koliki broj putnika danas prolazi kroz taj aerodrom, ja bih vas pitao pošto od 2012. godine slušamo najavu da će Aerodrom „Morava“ u Kraljevu, odnosno Lađevcima, kao i Aerodrom „Ponikve“, biti stavljeni i u funkciju konačno i krenuti da služe za civilno vazduhoplovstvo, da li i kada će se to dogoditi jer evo prošla je šesta, sedma godina vaše vladavine ili su oni u paketu zajedno za niškim aerodromom, za koga je predsednik Vučić rekao da ste ga pustili da se razvija na uštrb beogradskog aerodroma, koga ste dali Francuzima, jer oni verovatno bolje znaju da upravljaju aerodromom Beograd nego naša država?

Zato država sigurno bolje zna da upravlja aerodromom u Nišu, nego što su to do sada znali građani Niša. Verovatno i ova dva aerodroma koji su takođe

lokalne prirode u odnosu na beogradski aerodrom, ne bi trebalo da se razvijaju, kao ni ovi krajevi Srbije gde se nalaze ovi centri po tome na koji način vi tumačite da treba da se razvija Srbija i svi njeni delovi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Aleksiću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, na samom početku, malo da budemo precizniji. Izvinjavam se, možda vi to smatrate preciznošću, ali ja mislim da se vrlo neprecizno izjašnjavate.

Prvo, rekli ste za Aerodrom „Nikola Tesla“ – dali Francuzima. Ništa mi nismo dali Francuzima, možda se u vaše vreme to sve lepo davalo, sada se ništa ne daje. Postoje ugovori, u pitanju je koncesija, pre svega zbog potrebnog investiranja u ovaj aerodrom. Niti je aerodrom privatizovan, niti je nekom dat. To je prva stvar, da bi znali građani Srbije. Da ne govorimo o vrednostima koje ste pominjali kao opozicija, neće biti niko zainteresovan za koncesiju, neće biti ni 10 miliona evra. Evo, milijardu i po, to su rezultati.

Onda, druga nepreciznost. Kažete danas usvajamo zakon. Ja koliko znam, mi raspravljamo danas o predlozima ovih zakona, i to, nadam se, imamo konstruktivnu raspravu. Prema tome, mi danas još uvek, tj. vi, Vlada je usvojila, još uvek ne usvajate zakon.

Sada da krenemo malo oko svega ovoga što ste vi sada pomenuli. Kada govorite za nelegalnu gradnju, mogu da razumem da poslanici vladajuće naše stranke, naših koalicionih partnera, pričaju o tome zato što oni nisu odgovorni ni za jedan jedini nelegalno izgrađeni objekat, za razliku od poslanika opozicije za čije vreme se izgradilo sve što je nelegalno na teritoriji Republike Srbije. Prema tome, kada pričate o nelegalno izgrađenim objektima, od ona dva miliona, osamdeset posto je za vreme vaše vladavine.

Dalje, kada pominjete Pančićevo vrh, vi možete da podnesete krivičnu prijavu odmah. Svaki građanin u ovoj zemlji može da podnese krivičnu prijavu, svaki, za svaki nelegalno izgrađeni objekat. Tako piše u zakonu. Dakle, ako vam je tako stalo do toga, izvolite, podnesite krivičnu prijavu. Koliko sam informisana, podneta je krivična prijava, kao što takođe za taj objekat nije izdato rešenje o ozakonjenju. Tačnije, odbijen je zahtev za ozakonjenje koje se javilo. Tek da budemo tu potpuno jasni. Vlada Srbije, država Srbija kroz svoje institucije radi sve.

Zašto se to dalje ne završava? Zato što se nalazi u upravnom sporu. Po zakonima koje ste vi donosili, da mi sada krenemo da menjamo te zakone, onda biste rekli – namerno to radite, nema slobode. Dakle, po zakonima koje ste vi doneli za naše pravosuđe, obavlja se upravni spor i moramo da sačekamo da se on završi. To je vezano za Pančićevo vrh.

Drugo, kažete da su ovi zakoni koje smo predložili kontradiktorni. Kontradiktorno je samo onda kada ne čitate sve pažljivo, kao što se mi trudimo da pred poslanicima zaista predstavimo i damo zakone koje smo pažljivo pravili.

Na zakonima koji su pred vama, većini njih, radilo se čitave 2017. Njih najmanje piše ministar. Njih pišu svi oni koji su partneri u izradi zakona, u smislu da daju najbolji kvalitet u toj izradi zakona. Pogledajte radne grupe, pogledajte javne rasprave koje su vršene po svim ovim zakonima. Na kraju krajeva, jedan ste i pomenuli – zakon o upisu u katastar, koji se pravi sigurno jedno godinu i po dana. Znam, i radujem se što će nekoliko amandmana koje je Ekonomski kokus predložio biti takođe usvojeni.

Zatim, govorite o zakonu, o posebnom zakonu. Želim da vas informišem vezano za lokacije, možda niste znali, da ponovim još jednom, ali to jasno piše i u obrazloženju, lokacija za Beograd nije nikakvo Makiško polje. Lokacija za Beograd je banja Ovča. To je lokacija za Beograd. Vrlo jasno piše da je to glavna lokacija na kojoj počinje da se radi. Anketiranje, ili zainteresovanost svih onih koji su zaposleni u službama bezbednosti koji su iskazivali svoje potrebe, i normalno je da pred njih stavimo pripremljene lokacije da vidimo ko je koliko zainteresovan za koju od lokacija. Dakle, to nije tačno.

Zatim, dalje, iskreno, ja sam stvarno mislila da ćete vi da pohvalite Vladu zato što ima ovoliko zakona. Vi se bunite što ima toliko zakona. Sada ne znam da li je problem što treba da se čitaju zakoni, ili je problem neke druge vrste. I nekako, iz 15 minuta vaše rasprave, ja stvarno mislim da bi moralo da bude nekih suštinskih primedbi na ove zakone. Ja nisam čula nijednu suštinsku primedbu na zakone koji su ispred vas, zato što se ono što ste vi rekli prosto kosi sa onim što piše u samom zakonu. Toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Aleksandar Marković: Replika.)

Aleksandar Marković se javio. Po kom osnovu se javljate?

(Aleksandar Marković: Replika, pominjanje stranke.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Kada nema argumenata, kada nema suštinske kritike, onda imamo ovde galamu i razne besmislice koje smo imali prilike da slušamo.

Prethodni govornik je postavio pitanje određivanja investitora kao pojma predviđenog ovim zakonom. Da je pročitao zakon, kao što nije, što se moglo videti iz njegove diskusije, u članu 3. je vrlo naznačeno ko je investitor – investitor izgradnje stambene zgrade za kolektivno stanovanje unutar stambenog kompleksa je Republika Srbija ili privredno društvo koje osniva Republika Srbija, koje ima prava i obaveze investitora u skladu sa odredbama ovog zakona.

Dalje, sledeći stav – investitor izgradnje komunalne i ostale infrastrukture unutar stambenog kompleksa je Republika Srbija. Dakle, nema ovde prostora nimalo ni za kakve mistifikacije ili nagađanja. Vrlo je jasno određeno ovim zakonom.

Dalje, postavilo se pitanje amandmana. Opet, po ko zna koji put smo čuli ovde zamerku kako je SNS podnela ne znam koliko amandmana. Jeste, istina je,

na svih 20 zakonskih predloga SNS je podnela 405 amandmana, a poslanička grupa prethodnog govornika, koja broji samo pet poslanika, podnela je na iste ove zakonske predloge 1.358 amandmana. I znate kako glase? Glase – briše se. To su ti genijalni amandmani. Toliko o tome.

Postavilo se samo još jedno pitanje, pitanje stvarnih vlasnika. Da, i nas zanima, dugo nas to zanima i nikako da dobijemo odgovor ko su stvarni vlasnici Jeremićevih miliona u kampanji koje je imao za beogradske izbore. Ko su pravi vlasnici? To je pitanje na koje treba da nam date odgovor. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Što se tiče ovoga da se ja bunim zbog velikog broja zakona, što je ministarka rekla, ne stoji, već u 15 minuta ili 20 minuta, poštovana ministarko, nije moguće razgovarati o šest, sedam ili osam zakonskih predloga, kao što i sami znate, niti se detaljno njima posvetiti. To je moguće raditi samo u raspravi u pojedinostima, gde smo mi iz opozicije onemogućeni zato što slušamo amandmane vlasti dok se ne potroši vreme. Tako da, ne stoji vam ta primedba da nekog mrzi da čita zakon.

Što se tiče zakona koje kažete da ste vi... Ko to vi? Ja nikada nisam doneo nijedan zakon do pre dve godine. Vi ste tu na vlasti. Svi zakoni koji su loši, pa trebalo je valjda da ih promenite. Ima šest godina kako vladate unazad, pa vi ste valjda obećali građanima da će biti bolje kada vi dođete na vlast.

Što se tiče Kopaonika, kažete da je podneta krivična prijava. Ja vam čitam odgovor, odnosno objašnjenje ministra Stefanovića koji kaže da nije podneta nikakva krivična prijava. Vi kažete da mislite da jeste.

Što se tiče lokacija, ovo je upitnik koji su dobili predstavnici i radnici zaposleni u službi bezbednosti, gde kaže – zaokružite redni broj ispred jedne od ponuđenih trenutno raspoloživih lokacija na kojoj ste zainteresovani da kupite stan u okviru programa izgradnje stanova pripadnika snaga bezbednosti Republike Srbije, lokalitet grad Beograd, Palilula, Ovča banja, lokalitet grad Beograd, Čukarica, Makiško polje. Ja čitam ono što vaša Vlada daje, ne izmišljam ništa.

Na kraju, što se tiče te koncesije, tek ćete odgovarati o tome kakvi su interesi Srbije ili ostvareni ili nisu ostvareni. Da vaša aktuelna vlast nije odgovorna ni za jedan nelegalno sagrađeni objekat, to govori ovaj objekat na Pančićevom vrhu koji je za vreme vaše vlasti sagrađen. A što se tiče pripadnika bezbednosti, oni će morati da plate, i neka je 500 evra taj stan koji će kupiti i platiti državi Srbiji, za razliku od Aleksandra Vučića, koji ga je 1999. godine dobio džabe i nije platio ni jedan jedini dinar.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ja razumem da je ovaj poslanik pokupio sve najbolje od svog šefa. Mnogo kaže, a malo činjenica. Ali hajde još jedanput.

Prvo, svaka lokacija koja i bude bila i na kojoj se budu gradili stanovi, ni na jednoj neće početi izgradnja dok ne budemo imali javni poziv i tender. Ja mislim da nema otvorenije procedure od te. Dakle, ne zatvoren, nego otvoren postupak javne nabavke, što mislim da je veoma važno.

Drugo, kada pominjete, i uvek ću vam odgovoriti na priču o koncesiji, ja mislim da je to jedan od najboljih projekata koje je Srbija u poslednje vreme završila. Dakle, počela i završila. Opet me ne čudi zašto komentarišete na takav način koncesiju. Podsetiću javnost da je vaš šef Vuk Jeremić, između ostalog, i protiv izgradnje auto-puta, pa mi je tako potpuno jasno zašto ste vi na neki način i protiv ulaganja u naš Aerodrom „Nikola Tesla“. Sedamsto miliona evra samo za investicije u narednih pet godina, najveći deo tih investicija će biti napravljen na aerodromu, govori u prilog tome da mi jesmo zaista centar jugoistočne Evrope.

Što se tiče Kancelarije za brze odgovore, koju ste takođe pomenuli, da vas podsetim – mi smo taj problem rešili, uspostavili objedinjenom procedurom. Zakon o planiranju i izgradnji donet je 2014. godine, a zatim i elektronsko izdavanje građevinskih dozvola. Tapšali ste, takođe, na mnogim konferencijama kada smo to radili. Prema tome, nema razloga da sada govorite drugačije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku na pominjanje predsednika partije, Aleksandar Marković. Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Očekivao sam da ćemo dobiti odgovor na pitanje ko su stvarni vlasnici Jeremićevih miliona. Sve je rekao, samo to nije rekao i nikako da kaže ko su stvarni vlasnici Jeremićevih miliona iz predizborne kampanje za beogradske izbore, a i za predsedničke. A Jeremić je sam rekao, priznao, da su iz inostranstva. Nas još samo zanima čije su tačno. Nadam se da ćemo dobiti odgovor na to pitanje.

Nema potrebe, koliko sam shvatio prethodnog govornika, za brigom kada je reč o stanovima od 500 evra, koji su predmet ovog zakona, naravno, zato što Jeremićev stan košta milion evra, pa verovatno odatle ne proističe uopšte interesovanje za ovaj predlog zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Prvo bih ministarku pitao, pošto je ostala nedorečena u tom delu – šta je sa strukturom privrednog društva koje može po zakonu leks specijalis biti investitor umesto Republike Srbije? Vrlo je važno zarad građana i zarad javnosti.

Što se tiče toga da je gospodin Vuk Jeremić bio protiv nekakvog auto-puta, nikada nije, niti će biti, ali je i te kako protiv, a i ja, prioriteta, jer vama, gospođo Mihajlović, i vašoj vlasti je važnije da se gradi auto-put prema Tirani,

nego da se gradi auto-put Moravski koridor od Pojata do Preljine. I to je suštinska razlika između nas i vas, jer danas, na našu žalost, vi raspolazete sa parama građana Srbije i vi odlučujete o prioritetima. Mi te prioritete nikada nećemo staviti kao što ste ih vi stavili, već ćemo, pre svega, staviti interes građana koji žive u centralnoj Srbiji.

Što se tiče ovih para za finansiranje kampanja itd., prozivki, mi smo naš finansijski izveštaj uredno dostavili. Tu sve piše. I, za razliku od vas, nismo trošili pare građana Srbije koje ste izvukli kroz raznorazne koruptivne stvari. Niko nam nije uplaćivao, kao vama, osam hiljada uplata po famoznih 40.000 dinara sa objašnjenjem vašeg predsednika države da su se to verovatno dvojica sreli u kafani pa je ovaj rekao ja bih da uplatim 800 evra, a ovaj rekao ne možeš po zakonu, hajde vas dvojica po 40 hiljada. To je objašnjenje predsednika države i način na koji vi vidite kako treba da se poštuju zakonske procedure.

Vi kao SNS kršite zakone ove zemlje, kao najveća stranka koja treba da pošalje poruku građanima Srbije i prozivate nas iz opozicije da smo mi nešto prekršili. Ako jesmo, pa gde su te vaše službe? Zašto ne rade? Sedmu godinu ste na vlasti, pa uhapsite onog ko je prekršio zakon. Dajte uradite nešto. Nemojte samo da kukate. Sedam godina vladate, imate sve vreme ovih sedam godina da ispravite sve što je naše i svakog ko je kriv da uhapsite i osudite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milena Turk, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Reklamiram povredu Poslovnika član 107. Povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine, jer prethodni govornik ponovo, jer mu je to manir, zamenom teza pokušava da obmane javnost i da prosto građane dovede u zabludu. Očigledno zna kako putevi treba da izgledaju, ali dok je bio na vlasti nije mnogo hajao za to, niti se mnogo trudio, pa smo tako imali situaciju da se samo u predizbornim kampanjama zaduži lepo opština 2012. godine za 60 miliona, 2016. godine za 100 miliona, pa se lepo uradi samo predizborni asfalt, navrat-nanos, koji ne traje baš naročito dugo ali posluži za izbore. Postoji priča da je u jednom selu toliko puta nasipan jedan isti put da bi trebalo da je visok sedam metara, što naravno nije slučaj.

Kada pričamo o prioritetima, ne verujem da je prioritet bilo ...

PREDSEDAVAJUĆI: Vratite se na povredu Poslovnika, nemojte replicirati.

MILENA TURK: Upravo o tome govorim kako je govorio licemerno, krajnje, a možda nije bio na vlasti na republičkom nivou, ali je bio na vlasti na lokalnom nivou, gde se takođe donose neke odluke.

Kada je u pitanju Moravski koridor, mi ćemo sada raditi sve ono što prethodna vlast nije imala ni snage, ni političke volje, ni znanja, ni umeća, niti obezbedila novac za taj isti Moravski koridor, jer da jesu, uradili bi

eksproprijaciju bar jednog metra puta za to vreme umesto što su kupovali voćnjake i njive na trasi budućeg koridora.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Poslaniče, nemojte da vas čuje sad Vuk Jeremić da mislite kako naši građani na Kosovu ne treba da imaju pristup autoputu. Znao kako, on je najzaslužniji bio u onoj Tadićevoj vladi za odluku Međunarodnog suda o Kosovu, najzaslužniji. Ipak mislim da treba da vodite računa kako to govorite.

Druga stvar, podsetiću vas na jednu važnu činjenicu, pošto ste rekli nešto vezano za novac i za finansiranje stranaka. Možda su kod nas hiljade dinara, tako je, al' kod vas su milioni evra, i to je ono što građani takođe treba da znaju odakle.

Kada govorite o privrednom društvu iz ovog zakona, za građane da znaju, privredno društvo je stavljeno kao mogućnost, osnivač je Republika Srbija, vlasnik Republika Srbija 100%. Dakle, nema nikakve priče o tome da to može da bude neko drugi i ponavljam još jednom, sve što se bude gradilo gradi se na osnovu otvorenih, javnih poziva, odnosno tendera. Ništa skriveno, možda je to nekada bilo, zato nismo imali ni auto-puteve do pre četiri godine završene, ni druge regionalne puteve, zato smo imali negativan BDP za vreme Tadića, zato smo bili 186. na listi. Sad više ništa nije tako. Dakle, stvari se i te kako menjaju, pošto ste pomenuli godine vladavine nas iz SNS. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Miroslav Aleksić se javio.

Ovako možemo unedogled. Hvala vam na razumevanju. Ministarka je odgovorila na sva vaša pitanja, pomno sam to slušao. Idemo dalje.

Reč ima narodni poslanik Petar Petrović.

Izvolite.

PETAR PETROVIĆ: Gospodine potpredsedniče, gospođo ministarka, saradnici ministarstva, ja ću odmah na početku reći da će Poslanička grupa JS u danu za glasanje podržati sve predložene zakone, kao i međunarodne sporazume koji su danas na dnevnom redu.

Moje izlaganje ću zadržati na svega dva, odnosno tri zakona. Prvenstveno ću se u svojoj diskusiji osvrnuti, u najkraćem mogućem vremenu, na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

U potpunosti Poslanička grupa JS podržava Predlog ovog zakona i smatramo da će posle dužeg vremenskog perioda, odnosno nekoliko godina diskusije hoćemo li, nećemo li doneti ovaj zakon, odnosno Predlog zakona, biti usvojen od strane poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srbije i time ćemo

pružiti mogućnost zaposlenima u Ministarstvu odbrane, u Vojsci, u MUP-u, u Ministarstvu pravde (Odeljenju za izvršenje krivičnih sankcija), u BIA, da na jedan poseban način, pod povoljnim finansijskim, odnosno ekonomskim uslovima dođu i reše svoje stambeno pitanje.

Ono što mene u ime Poslaničke grupe JS, gospođo ministarka, interesuje, s obzirom na to da ste i vi rekli, a u javnosti je izašlo da će u prvom naletu biti izgrađeni stanovi u Beogradu, Nišu, Kragujevcu, Kraljevu, Vranju, da li će u narednom vremenskom periodu, ja vam to i sugerišem i predlažem, biti građeni ovakvi stanovi i u manjim mestima, manjim gradovima na teritoriji Republike Srbije, gde takođe žive i rade a nemaju obezbeđeno i rešeno stambeno pitanje pripadnici ovih resora koje sam pomenuo. To je vrlo bitno i za građane Smedereva, Požarevca, Jagodine, Paraćina, Kruševca i da ne nabrajam ostale gradove, još manje ili iste po broju stanovnika.

Ono što jeste, po meni, pomalo diskutabilno, odnosno možda nije diskutabilno ali želim da čujem odgovor, jeste rang-lista zainteresovanih za kupovinu ovih stanova. Da li će, na primer, onaj koji živi i radi u Požarevcu a zainteresovan je za kupovinu odgovarajućeg stana u Beogradu biti tretiran ravnopravno sa onim zainteresovanim iz Beograda? Mislim da moramo na ovaj način da nađemo neke kriterijume na osnovu kojih ćemo opredeliti ko ima pravo, pravo prioriteta da kupuje ovakve stanove i rešava svoje stambeno pitanje.

Drugo pitanje, druga sugestija od strane poslanika JS jeste da oni ljudi koji imaju na neki način rešen stambeni problem ali ne rešen tako da adekvatno odgovara broju članova porodice – primera radi, neki pripadnik ovih službi koji ima pravo na kupovinu ovog stana ima stan od, recimo, 35 ili 40 kvadrata a po kriterijumima mu pripada stan od 65 ili 70 kvadrata – da li bi bio u mogućnosti da on taj svoj stan da državi a da plati razliku između stana koji daje i onog stana za koji je zainteresovan da kupi. Primera radi, to je 30-ak kvadrata, a ovaj stan koji bi bio procenjen i bio bi, da kažem, prodat nekom od zainteresovanih kome taj stan u toj kvadraturi odgovara. Razmislite, ako već niste razmišljali, o tom predlogu i da eventualno uđe u proceduru.

Još jedno pitanje. Ttamo u zakonu stoji jedna odredba da lokalne samouprave koje ponude lokacije za izgradnju ovakvih stanova, a nisu u potpunosti opremljene, odnosno imaju lokacije a nisu u potpunosti opremljene, one moraju da snose troškove opremanja tih lokacija. Ima lokalnih samouprava koje imaju lokacije, ali nemaju pare da opreme te lokacije. Tu bi trebalo država na neki način da pomogne tim lokalnim samoupravama gde su slobodne lokacije za izgradnju, a to se naročito odnosi na manja mesta, manje gradove, i da im omogući da komunalno opreme takve lokacije i da omogući da se na tim lokacijama grade stanovi. To je naročito interesantno zato što je sada u Srbiji, van Beograda i ovih velikih centara, Niša, Novog Sada i Kragujevca, realna cena stanova u tržišnoj prodaji 500-600 evra po kvadratu. Znači, mogli bi ti stanovi u tim manjim mestima za pripadnike ovih resora o kojima sam govorio i o kojima

piše u zakonu da dobiju stanove ne za 500 evra, nego možda i za 400 evra. Razumete vrlo dobro o čemu pričam, jer ima gradova, tvrdim, u kojima je tržišna cena stana od strane investitora koji je izgradio taj stan 500 evra, 550, eventualno možda i 450 itd.

Već sam govorio o tome i još jednom da napomenem, postavlja se pitanje ko ima pravo da kupi veći stan, da li onaj kome po broju članova porodice pripada stan, primera radi, od 54 kvadrata, to je manji dvosoban ili jednoiposoban, zavisi kako se kategoriše, a hoće da kupi stan od 72 kvadrata ili 92, kako piše ovde, da li on ima pravo da kupi takav stan ipak u Beogradu za relativno pristojnu cenu. Vi znate vrlo dobro, i bolje od mene, koliko su cene kvadrata na pojedinim lokacijama u Beogradu.

Da li taj koji je zainteresovan, ponavljam pitanje, ima pravo da se prijavi da kupi stan od 92 kvadrata, a pripada mu jer ima jedno dete, primera radi, 55 ili 60 kvadrata?

Time bih završio svoju diskusiju u vezi sa prvim zakonom. Ovo su čisto moje sugestije bile u ime Poslaničke grupe JS, dobronamerne, da se razmisli o tome inače, kao što sam rekao, podržaćemo ovaj zakon i mislimo da je ovaj zakon vrlo dobar da se reše stambena pitanja ovih pripadnika, ovih službi koje nisu bile u mogućnosti da na određen način reše stambena pitanja svojih zaposlenih.

Kada je u pitanju zakon o bezbednosti saobraćaja, pozdravljamo odluku da se brzina na auto-putu podigne na 130 kilometara. Pretpostavljam da je, gospođo ministarka, ona kazna ko ima 131 do 140 ostala. Umesto 120 sada će biti između 130 do 140, vidim da to u zakonu nije dirano, i to pozdravljam. Ko hoće da vozi brzo, neka plati, osim ako ne vozi mnogo brzo, pa da ostane i bez dozvole i da zaradi zatvor. Na ovaj način mi se izjednačavamo sa zemljama u našem okruženju, koje takođe imaju ograničenje brzine na auto-putevima od 130 kilometara, a nemaju ništa kvalitetnije auto-puteve nego što u ovom trenutku ima Srbija.

Znam da nije tema ovog zakona, ali s obzirom na to da je u javnosti u poslednje vreme a i danas sam čitao da je ministar unutrašnjih poslova dao izjavu da vanrednog tehničkog pregleda neće biti, pa vas molim da u jednoj vrlo brznoj proceduri i tu izmenu zakona date u Skupštinu, da bi se jednostavno i to zadovoljilo. Mislim da je i to malo ishitreno. Razumem potrebu da se zaštiti bezbednost na putevima, ali imamo i situaciju da ogroman broj građana Srbije vozi automobile starije proizvodnje, ne zato što žele da voze te automobile, nego zato što nisu u finansijskoj mogućnosti da kupe novi automobil.

Takođe bih samo jednu rečenicu rekao o zakonu o evidenciji stvarnih vlasnika. Mislim da je dobro što je država prepoznala problem koji postoji u Republici Srbiji, i da moramo konačno naše zakonodavstvo da upodobimo zakonodavstvima evropskih zemalja kojima težimo i da znamo ko je stvarni vlasnik određenih pravnih lica i da to uđe u centralni registar da bi kontrola bila

bolja, da bi prevara bilo mnogo manje nego dosad, jer jednostavno na ovaj način ulazimo u Centralni registar evropskih zemalja i lako će biti utvrditi ko je vlasnik, da li je preneo vlasnički udeo na nekog drugog itd.

Prema tome, i da zaključim svoju diskusiju time, još jednom kažem da će u danu za glasanje poslanici JS podržati sve predložene zakone.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Petroviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam što ćete podržati ove predloge zakona.

Samo kratko, vezano za lokacije, opremanje lokacija, dakle, država je ta koja će svakako komunalno opremiti ono što je na samoj parceli, na samim obodima će to raditi jedinice lokalne samouprave. Mislimo da je u odnosu na troškove to sasvim moguće izvesti.

Kada ste govorili da li mogu da konkurišu za mnogo veće stanove od onih koji im pripadaju, po nekim pravilnicima pripadnici snaga bezbednosti su ranije imali koji stan im pripada. Naprotiv, ovde je upravo tako napravljen zakon da mogu da konkurišu za stan koje god veličine žele, bez obzira na to kako je to nekad po nekim drugim pravilnicima bilo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu do 15.30 časova. Dakle, tada nastavljamo sa radom. Hvala.

(Posle pauze – 15.30 časova)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodna poslanica Stefana Miladinović.

Izvolite.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala vam, predsedavajući.

Poštovana ministarka, poštovani gosti iz Ministarstva, uvažene kolege narodni poslanici, pred nama je veliki broj zakona, ne samo iz oblasti građevinarstva, već i veliki broj zakona koji se tiču svih vidova saobraćaja u Republici Srbiji.

Prvi zakon koji je na dnevnom redu a koji je izazvao veliku pažnju u našoj javnosti je zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Stanovi za pripadnike bezbednosnih struktura koji se predviđaju ovim zakonom treba da na ubrzan i pristupačan način omoguće da se stambeno reše i pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova, pripadnici Vojske, odnosno Ministarstva odbrane, kao i službenici BIA i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija. Posebno treba istaći da smo predvideli, odnosno da je predlagač zakona

predvideo i da se reše pitanja penzionisanih pripadnika bezbednosnih struktura koji dosada nisu imali rešenje stambenog pitanja.

Postoje različite mere Vlade, odnosno nadležnih državnih institucija, u pogledu rešavanja stambenih pitanja za svoje službenike i neki od tih programa i danas postoje i Vlada ih kroz različite programe subvencija podržava. Pripadnici snaga bezbednosti kao jedni od faktora očuvanja nacionalne bezbednosti svakako zaslužuju brigu države i ovaj svojevrsni leks specijalis nudi jedno humano i jedno odgovorno rešenje i države i stvara stimulatívne uslove za pripadnike sistema bezbednosti pružajući mogućnost da pod jednakim uslovima reše trajno svoju stambenu potrebu.

Takođe, stimulatívne uslove imaće i svi drugi učesnici u realizaciji ovog projekta i svakako intenziviranje stanogradnje uvek pokreće privredu i sve one privredne delatnosti bliske građevinarstvu, a samim tim se podiže i BDP.

O ovom zakonu i Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti govoriće nešto kasnije moje kolege, a ja ću svoju diskusiju usmeriti na predloge zakona iz oblasti saobraćaja.

Možda najčešći pravni akt koji Vlada upućuje u Narodnu skupštinu i uvek se postavlja pitanje zašto ponovo plovidba jeste zakon o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama.

Evropska unija na godišnjem nivou vrši izmene i dopune dve direktive, direktive koje regulišu plovidbu na unutrašnjim vodama i direktive koje regulišu tehnička pravila za plovila unutrašnje plovidbe. U skladu sa međunarodnim izmenama i dopunama ova dva dokumenta i mi usklađujemo naše zakone. Stoga treba pohvaliti Ministarstvo u smislu ažurnosti i prilagođavanja naših propisa standardima EU.

Takođe, naša poslanička grupa, Poslanička grupa SPS podržaće i Međunarodnu konvenciju koju je Vlada uputila na ratifikaciju, kao i bilateralne sporazume iz vazdušnog saobraćaja, a koji se odnose na uspostavljanje linija sa državama Magreba.

Republika Srbija je značajno čvorište Evrope i naš geostrateški položaj treba da bude osnov za mnogo intenzivniji razvoj železničkog saobraćaja. Železnički saobraćaj je i najjeftiniji, ekološki najprihvatljiviji još uvek kao vid transporta i svakako da železnica jeste nešto što će umnogome doprineti razvoju naše privrede.

Usvajanjem novog zakona o železnici 2013. godine najavljen je novi koncept železničkog sistema u Srbiji. Usvajanjem ovog zakona formalno su započeti procesi transformacije železničkog sistema u cilju efikasne, rentabilne i bezbedne železnice.

Izmenama i dopunama koje smo izvršili 2015. godine raskinuli smo sa tradicionalnim modelom organizacione strukture železnice u Srbiji, koja je nažalost bila i neefikasna i nerentabilna, i uveli formalne uslove za upravljanje i razvoj železničkog sistema u skladu sa sistemom EU, odnosno konceptom

transevropskih transportnih mreža, uskladiвши naš zakon sa direktivom EU iz 2012. godine, kojom se uspostavlja jedinstveno evropsko železničko tržište.

Novom organizacionom strukturom železnice tada smo izvršili razdvajanje delatnosti na prevoz putnika, prevoz robe i svakako održavanje infrastrukture i formirana su tri nova preduzeća koja svako, u skladu sa svojim nadležnostima, kontrolišu i zapravo sprovode delatnosti.

Istim izmenama i dopunama direkcija za železnice je tada označena kao regulatorno telo i kao institucija koja ima funkciju nacionalnog tela za bezbednost. Ovim paketom novih zakona, jer pred nama su novi zakoni, vrši se dalje usklađivanje nacionalne regulative sa regulativom EU i širi delokrug rada same Direkcije za železnice, razdvajaju se interoperabilnost i bezbednost železnice, odnosno transponuju u dva različita zakona.

Razdvajanje ovog zakona, važećeg Zakona o bezbednosti, interoperabilnosti železnice, bilo je važno kako bi se jasno sprovele direktive o interoperabilnosti i direktiva o bezbednosti na železnici, a iz aspekta uloge same direkcije za železnice, koja ima različite uloge u bezbednosti železnice i interoperabilnosti. Za samu direkciju shvatamo da je ovo rešenje bilo važno, jer će svakako uticati na njenu efikasnost u sprovođenju propisa.

Mi ćemo sva tri zakona naravno da podržimo kao poslanička grupa, jer verujemo da će ova tri zakona doprineti i unapređenju železničke infrastrukture ali i daljem razvoju železničkog saobraćaja.

Posle niza promena važećeg Zakona o javnim putevima, koji je 2005. godine usvojen, ukazala se potreba za novim zakonom koji će preciznije da odredi pravni položaj puteva, da propiše uslove i način upravljanja putnom infrastrukturom, način zaštite održavanja same infrastrukture. Važeći zakon nije u dovoljnoj meri regulisao nadležnosti državnih puteva i puteva u svojini AP i lokalnih samouprava, niti je na bilo koji drugi način predviđao održavanje nekategorisanih puteva.

Ovaj predlog zakona detaljnije propisuje uslove izgradnje i rekonstrukcije puteva, daje nova rešenja, jer je usklađen i sa Zakonom o planiranju i izgradnji.

Novine u ovom zakonu, i o tome bih posebno govorila, jesu u Glavi XI Predloga zakona, koja propisuje posebne uslove koje javni put mora da ispuni sa aspekta bezbednosti u saobraćaju.

U sistemu bezbednosti saobraćaja prevencija ima ključnu ulogu. Ona podrazumeva akciju svih subjekata i u sklopu tehničkih disciplina na polju preventive. Značajne zadatke treba da rešavaju i stručnjaci iz oblasti puteva i putne infrastrukture, jer je uticaj puta na bezbednost saobraćaja nezaobilazan.

Odgovornost putara, odnosno upravljača puta, do sada je delimično bila regulisana članom 156. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima. U skladu sa direktivom EU iz 2008. godine, ovim zakonom uvode se odredbe o upravljanju saobraćajne infrastrukture čime se faktor put, kao jedan od četiri faktora bezbednosti saobraćaja, formalno i pokriva.

Dobro je da se novim zakonom uvodi procena uticaja puta na bezbednost saobraćaja i obaveze upravljača puta da prilikom rekonstrukcije postojeće i izgradnje nove putne infrastrukture obezbedi procenu uticaja tog puta na bezbednost saobraćajne mreže javnih puteva u Srbiji.

Pored precene, upravljač puta imaće obavezu da obezbedi reviziju projekta državnog puta prvog reda i to sa aspekta bezbednosnih karakteristika puta za sve projekte izgradnje novog ili za projekte revitalizacije, odnosno rekonstrukcije postojećih u svim fazama projektovanja puteva.

Pored revizije moraće da se obezbedi provera bezbednosti saobraćaja na putu periodično, jednom u pet godina ili ciljano za deonice javnih puteva na osnovu mapiranja rizika. Mapiranje rizika, kojim se utvrđuju deonice najvećeg rizika i nezavisna ocena uticaja puta na saobraćajne nezgode uz rešenja, koja se odnose na bezbednosne zahteve za tunele i predviđeno upravljanje tunelima dužim od 500 metara, sigurno će doprineti celokupnom stanju bezbednosti saobraćaja na našim putevima.

Izmene i dopune Zakona o prevozu tereta i izmene i dopune Zakona o prevozu putnika, proizašle su iz trogodišnje primene ova dva zakona i potrebe da se neka od rešenja promene, kao što je institut prevoza za sopstvene potrebe ili pak rešenja koja se odnose na licenciranje autobuskih stanica.

Na samom kraju pomenula bih zakon koji sam zapravo već i pomenula, to je Zakon o bezbednosti saobraćaja i Predlog izmena i dopuna zakona. Mi smo inače u ovom prolećnom zasedanju sveobuhvatne izmene i dopune ovog zakona usvojili.

Pred nama su izmene nekoliko članova i većina njih se odnosi na kaznene odredbe, ali postoji odredba kojoj se, možemo slobodno reći, raduju i putnici i vozači u Srbiji, a to je izmena propisa koja se dugo čekala, povećanje ograničenja brzine sa 120 na 130 km na sat na auto-putevima. Na ovo rešenje, kao što sam rekla, čekalo se dugo. Može se reći da su se stekli uslovi, pre svega infrastrukturni, jer podsetiću, naši putevi, odnosno naši auto-putevi do sada nisu bili projektovani za velike brzine i ovo rešenje potvrđuje da pojedine deonice na mreži auto-puteva u Republici Srbiji prate uslove za povećanje ograničenja na 130 km na sat.

Kao što sam u svom izlaganju rekla, mi ćemo podržati sve predloge ovog zakona, a o ostalim zakonima govoriće kasnije moje kolege. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Reč ima Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, Republika Srbija već 18 godina pokušava da postane član Evropske unije i u tom cilju postoji tzv. proces harmonizacije našeg unutrašnjeg prava, tj. usklađivanje prava Republike Srbije sa pravom EU. Zbog toga mi već 18 godina u našoj

zakonodavnoj praksi stavljamo interese EU ispred interesa Republike Srbije, bar predlagači zakona.

Ono što je kontradiktorno jeste da je telo Saveta Evrope koje se bavi korupcijom, a koje se zove GREKO, uputilo preporuke Republici Srbiji u kojima se, između ostalog, kaže ono što treba da bude pravilo – da je donošenje zakona po hitnom postupku izuzetak a ne pravilo, a u srpskom Parlamentu je upravo drugačije.

Ono što je čudno jeste što imamo jedinstvenu raspravu o 20 tačaka dnevnog reda. Imamo situaciju u poslednje vreme da u Skupštini imamo rat amandmanima, gde je borba da se dođe do vremena kako bi neko nešto mogao da kaže, u kojoj prednjači vladajuća većina, što je isto kontradiktorno. Mi upravo zbog jedinstvene rasprave nismo u situaciji da imamo dobre i smislene amandmane i dovoljno vremena za analizu bilo kog zakona. Tako je i u današnjoj raspravi.

Što se tiče Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, ne može se reći ništa protiv te ideje. Potrebno je, naravno, pripadnicima snaga bezbednosti rešiti stambeno pitanje. Ali postavlja se pitanje – šta trenutno ovaj zakon rešava ako smo čuli da ima više od 35.000 ljudi, gde je u anketi reklo nešto više od 18, dakle polovina, da bi prihvatilo da u tome učestvuje, a koliko mi imamo stanova koji se sada grade i koji će biti u sledeće četiri godine? Dakle, 5% samo možemo da rešimo. Tu je lokacija najmanje bitna budući da je ta cena, ali, šta se time dobija i šta se rešava?

Isto tako smo slušali i u prethodnom periodu da se najavljivala izgradnja jeftinih stanova i za 380 evra po metru kvadratnom, za mlade bračne parove itd. Šta se sa tim desilo?

Kada ćemo mi rešiti problem izgradnje stanova za svih tih 18 i nešto hiljada ljudi koji bi prihvatili da u tome učestvuju? Ovim tempom to ćemo uraditi možda za 20 ili 30 godina.

Pripadnici snaga bezbednosti imaju drugačije uslove za odlazak u penziju nego ljudi koji se bave nekim drugim delatnostima, često vrlo mladi, pogotovo u odnosu na neki radni vek koji je u Srbiji, odlaze u penziju i pominju se u prvim članovima ovog zakona, ali se u strukturi ne pominju, u članu koji se bavi strukturom stanova. Dakle, ne mogu da shvatim koji se konkretno problem rešava ovim zakonom, iako SRS nije protiv izgradnje jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Isto tako, u ovoj raznorodnoj raspravi imamo i zakon o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama. Imali smo taj zakon na dnevnom redu u početku ovog saziva, 2016. godine i Srpska radikalna stranka je podnela veliki broj amandmana i vrlo ozbiljno se posvetila analizi ovog zakona. Naravno, to je sve odbijeno. Sada imamo situaciju da je na dnevnom redu izmena zakona koja otprilike sve te naše amandmane inkorporira u zakon, formulišući ih drugačije. To je neka

naznaka da bi trebalo da se obrati malo više pažnja na to šta se donosi, šta se piše i da se malo više povede računa o interesima građana Srbije, a ne o potrebi da se zakon kao takav donese.

Kod plovnih puteva postoji jedna interesantna stvar, tj. u Srbiji potencijalni problem, ako nije već trenutno gorući problem. Mi smo u pregovorima sa Evropskom unijom o pristupanju opterećeni poslednjih godina problemom Kosova i Metohije i to je pitanje svih pitanja. Ali da bi neka država postala član Evropske unije, mora da ima konsenzus svih članova i ne sme da ima nerešene probleme ni sa jednom državom koja je član. Šta se dešava sa granicom sa Hrvatskom na Dunavu? Međunarodno pravo je jasno po tom pitanju. Kada su granice između dve države na reci, granica ide sredinom matice, tj. takozvanom linijom talvega, a ne granicom reke. Šta ćemo mi uraditi kada se od nas bude tražilo da mi izmenimo naše granice i izgubimo otprilike više od 10.000 hektara te teritorije? Mislím da bi trebalo da se pozabavimo tim pitanjem pre nego što nas ono sačeka.

Naravno, ono što sam već rekao to je da je u cilju harmonizacije nama najvažnije da je u poslednjim stranama ovih obrazloženja da se to slaže sa direktivom tom i tom, sa propisom tim i tim Evropske unije, a ne zanima nas toliko koliko je to primenljivo i koliko je u našem interesu da se takav zakon donese. To smo videli na dva primera koja su sada aktuelna.

Prva stvar, imali smo štrajk taksista u Beogradu pre neki dan, Beograd je bio blokiran. Dakle, potrebno je da se grad blokira i da se napravi takva atmosfera da bi ljudi shvatili, tj. da bi naša vlast shvatila šta su problemi. Probleme možemo da rešimo na nekoliko načina. Pre svega, što se tiče taksista u Beogradu, oni opravdano protestuju. Zašto bismo mi imali neko preduzeće koje nije prijavljeno u Srbiji, koje porez ne plaća ovde, koje profit iznosi iz Srbije, a bavi se delatnošću kojom se bave taksisti? Od taksista se traži da imaju i estetski pregled i drugačije propise moraju da poštuju nego ostali vozači i učesnici u saobraćaju, a šta moraju da primenjuju i da poštuju pripadnici tog tzv. kargo preduzeća? Dakle, da bismo mi krenuli da se bavimo rešavanjem problema, moramo prvo da imamo štrajkove na ulici.

Isto tako, što se tiče cene taksi prevoza u Beogradu, grad propisuje cenu koja je, naravno, može se pričati o tome da li je nepravedno ili pravedno, veća nego u ostalim gradovima u Srbiji. Ono što je specifično i razlika u odnosu na bilo koju drugu delatnost – ne dozvoljava se taksistima da daju popust na vožnju. Principi slobodnog tržišta su takvi da funkcionišu ponudom i tražnjom, a mi ne dozvoljavamo konkurenciju na ovom taksi tržištu, a posle se žalimo kako je to skupo, kako ima mnogo taksista, kako su ti neki štrajkovi kao neopravdani itd. Ne znam šta je tu problem da se tako nešto uvede. Ako postoji neka druga delatnost, npr. pekara, pa može pekara sa nekom drugom pekarom da se takmiči u ceni kifle ili hleba itd. i tako nađe svoje mesto na tržištu, zašto mi ne bismo to dozvolili taksistima?

Jutros smo slušali ministra unutrašnjih poslova, Nebojšu Stefanovića, koji je rekao da ovaj propis o dva tehnička pregleda neće biti ipak uveden u Srbiju. Isto tako, dakle, prvo je trebalo da sačekamo odijum javnosti protiv tog nameta da bismo se mi onda opametili i videli u stvari da to nije baš u našem interesu. A kako sad ne brinemo o bezbednosti, pošto je to bilo opravdanje za uvođenje dva tehnička pregleda za vozila koja su starija od 15 godina? Ako je zaista problem bezbednosti da imamo toliko vozila koja su starija od 15 godina i da ona moraju da idu na dva tehnička pregleda, koji će sada biti detaljniji itd., onda bi trebalo da to subvencionise država i da na taj način pokaže država da brine o svojim građanima i o bezbednosti u saobraćaju, a ne da vidimo samo šta se nekom sviđa, šta se ne sviđa, pa na osnovu toga pravimo naše propise.

Cela ova rasprava nam pokazuje samo ovu stvar koju vidimo ovde već 18 godina, da nam nisu bitni naši zakoni i naš pravni sistem, nama je bitna samo harmonizacija, otvaranje poglavlja itd.

Mi moramo da vidimo nekad i neke poruke, da saslušamo, koje dolaze iz te EU. Ako kaže komesar za budžet EU da u okviru za budžet EU 2021. do 2027. godine: „Ni jedan jedini evro nije predviđen za proširenje“, koga mi zamajavamo onda ovim zakonima i ovim propisima? Šta mi želimo time da postignemo? Kome da se dopadnemo? Ako francuski predsednik Makron kaže da se EU neće širiti, šta nama znači što tamo neki birokrata u Briselu kaže kako smo mi postigli nekakav napredak, potapše nekoga iz Vlade ovde po ramenu, kaže samo tako nastavite i ući ćete u EU? Tog birokratu niko nije izabrao.

Pitanje ko će od ovih ljudi koji sada ovde defiluju, kao što su Žan Klod Juncker, Johanes Han, Federika Mogerini itd., da ostane u toj EU, u strukturama EU u vreme kada bi Srbija trebalo da postane član. Ko će njih da izabere? I gde su ostali ljudi koji su isto tako imali ovde poruke, ocene, napredovanje Srbije itd., kao što je Van Ron Pen, na primer? Šta oni sada rade? Šta nama znače njihove reči kada oni više sa EU nemaju ništa? Mi treba da se opametimo, da vodimo računa o interesu Republike Srbije i građana Republike Srbije, a ne o interesu EU, jer nećemo nikada postati član EU.

Sva ta poglavlja da mi otvorimo, pa da sve zatvorimo, da sve propise promenimo, pitanje svih pitanja je Kosovo i Metohija i status Kosova i Metohije, i baš nekoga briga da li je ovaj ili onaj zakon saglasan sa propisima EU, sa direktivama, ako mi imamo pitanje Kosova ispred nas.

Trebalo bi već jednom da kažemo šta je to što je politika ove Vlade. Da li ćemo mi dati nezavisnost Kosova i Metohije u zamenu za članstvo u EU? A do tada, i već ako mi to možda ne znamo, ne znam ako neko ne zna, da se to pita u tim razgovorima. Da li mi treba da potpišemo nezavisnost Kosova da razmenimo ambasadore sa Kosovom itd., da bismo mi postali član EU i da se to jasno kaže? A ne mi napredujemo, mi donosimo zakone. A gde smo napredovali, šta smo uradili? Dakle, već šest godina je na vlasti trenutna garnitura, ja ne vidim zaista

šta se po tom pitanju razlikuje od vlasti koja je bila do 2012. godine. Ta matrica je potpuno ista.

Dakle, trebalo bi malo da povedemo računa o našim interesima, o tome šta su potrebe našeg pravnog sistema, a ne ono što je od Srbije zahtevano. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Šešelj.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Drago mi je da vidim oduševljenje među kolegama iz SNS.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi saradnici, poštovani građani Srbije...

Molim vas, kolega predsedavajući, da umirite kolege. Ne znam zašto su nervozni kada nisam ni krenuo sa svojim izlaganjem.

PRESEDAVAJUĆI: Ovo je uobičajena atmosfera u Parlamentu. Samo izvolite, nastavite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Da, uobičajena kada govori neko iz DS, naravno.

Voleo bih da mi ministarka posle odgovori zbog čega su ovako prazne klupe iz redova SNS – nikada praznije nisu bile – da li je to zbog najavljene rekonstrukcije Vlade, da li je to zbog nekog prikrivenog bojkota članova SNS, kao što ga ima i u Vladi Republike Srbije.

No, nas ne zanima šta vi radite među sobom, ali nas zanima kakve posledice građani Srbije trpe zbog toga. Kakve građani Srbije trpe posledice zbog toga što je premijerkin najtužniji dan od kada se bavi ovim poslom dan kada se sukobila sa Nenadom Popovićem, a ne dan kada je ugašen FAP, a ne dan kada je ugašena „Goša“, a ne dan kada 50.000 dece svakoga dana ide gladno u školu jer roditelji ne mogu da im obezbede besplatnu užinu. No, dobro.

Imamo ispred sebe dnevni red. Imamo ispred sebe 21 tačku dnevnog reda i da ne bude da DS stalno kritikuje, za razliku od prethodnih saziva ovi zakoni su skladni, imaju veze jedni sa drugim, tako da kako vi znate da predložite 50 zakona, jedan iz poljoprivrede, drugi iz sektora bezbednosti, treći iz sektora medicine i zdravstva, ovo i nije loše, čemu smo se nadali i našta smo mi iz opozicije i građani Srbije navikli.

Prva tačka dnevnog reda je Predlog zakona za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i ministarka je malopre rekla da o tome može da govori poslanik Živković zato što je on sebi obezbedio stan. Pa da li to znači da mi ostali poslanici koji ne živimo i nismo sebi obezbedili stanove ni u Beogradu ni nigde drugde ne možemo da govorimo? Moram da podsetim da smo mi ovde svi predstavnici građana koji su glasali za nas ili za naše stranke, tako da je ovo politička tema par ekselans, bez obzira na to ko šta ima ili ko šta nema.

Da li pripadnici snaga bezbednosti, bez obzira na to da li se nalaze u Ministarstvu unutrašnjih poslova, da li se nalaze u Ministarstvu odbrane, BIA, treba da nađu i treba da obezbede sebi stanove? Da, treba. I Demokratska stranka nema problem nikada da kaže šta je ono što je dobro, kao što smo rekli na prethodnoj sednici da je dobro što ste nastavili sa tim da naša vojska učestvuje u multinacionalnim operacijama i mirovnim misijama. To je politika za koju smo se mi zalagali od 90. godine.

I da, dobro je da pripadnici Vojske Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova obezbede i dobiju krov nad glavom, jer nezadovoljan vojnik, onaj vojnik i policajac koji obezbeđuje našu državu, koji razmišlja da li ima novca za kiriju, da li ima novca da pošalje dete na ekskurziju, da li ima novca za električnu energiju, prosto prirodno je, ne može na savestan način da obavlja svoj posao, kao što niko od nas ne može ako ima takve probleme kod kuće.

Trideset hiljada pripadnika službi bezbednosti nema rešeno stambeno pitanje. To je problem čitave države u celini. To je problem i SNS, ali naravno to je problem i svih nas koji smo u nekom periodu bili na vlasti od 2000. godine pa do 2016. godine. Ovo nije dnevopolitička tema i ne želim ovde da prebacujem krivicu na bilo koga. Da, najveću krivicu ima SNS, jer je šest i po godina, evo skoro sedam godina već na vlasti, ali naravno i vlasti pre nje, što svako nije rešio bar po 500 stanova za pripadnike službi bezbednosti.

Ako znamo da ima otprilike oko 50.000 pripadnika službi bezbednosti, katastrofalan je broj da njih 30.000 nema rešeno stambeno pitanje, a da je njih 18.900, ako nisam pogrešio a vi me ispravite, konkurisalo ili se prijavilo da želi da reši svoje stambeno pitanje.

Drago mi je da se radi malo i na decentralizaciji i da će se graditi u prve dve godine 1.500 stanova u Nišu, Vranju i Kraljevu. Naravno da je potrebno da se cela Srbija decentralizuje, da se cela Srbija ravnomerno razvija bez obzira na to da li živite u Surdulici, Svrnjicu, Subotici ili Beogradu, treba i morate da imate iste uslove za život, iste uslove življenja.

Kažete da je 64 miliona ukupna vrednost radova i da je cena kvadrata 500 evra. Ja postavljam jedno logično pitanje – ko, kako i od čega, ako je pripadnik MUP-a ili Ministarstva odbrane ili pripadnik BIA treba da izdvoji 500 evra po kvadratu? Ako uzmemo da je neki prosek minimalan 80 kvadrata, to znači da vojnik treba da izdvoji 40.000 evra po, kako vi kažete, ovim subvencionisanim cenama.

Ja bih voleo da znam, ja sam bio predsednik opštine i potpredsednik opštine, narodni poslanik, ja bih voleo da znam, jedva čekam da se usvoji taj zakon o poretku imovine, ko sada ima 40.000 evra da izdvoji i da plati stan. Zanima me da li će to biti možda na 20 godina, da li postoji neki rok na osnovu kojeg će ići ta otplata ili to mora da se isplati odjednom.

Siguran sam da nijedan pripadnik MUP-a ili snaga bezbednosti u celini nema ne 40.000, nema 4.000 evra u svom novčaniku, da nema čak dovoljno

novca u novčaniku i goriva u rezervoaru, a kamoli da izdvoji ovoliki novac za stan.

Moramo da vidimo, da bismo došli do suštine i kako žive pripadnici tih ministarstava i snaga bezbednosti. Znamo da 72% civila koji rade u Vojsci imaju prosečnu zaradu 22.000 dinara. Dvadeset dve hiljade dinara. Osamdeset posto pripadnika Vojske Srbije ima prosečnu zaradu nižu od prosečne zarade u Republici Srbiji. Kako oni mogu postati kreditno likvidni ako želite da na taj način oni obezbede sebi stanove? Osamdeset dva posto onih ljudi koji su napustili Vojsku o kojoj mi sada govorimo, kao i o Policiji, uradilo je to na lični zahtev, zato što ne mogu da sastave kraj sa krajem.

Vojnicima i policajcima su smanjene dnevnice, vojnicima i policajcima su smanjene plate, a pošto ovde govorimo i o bivšim pripadnicima, njima su smanjene i penzije. Pa mene samo zanima kako je kompatibilnost između ovog zakona, između onog što se stvarno dešava u novčanicima, frižiderima i rezervoarima pripadnika službi bezbednosti u celini.

Naravno da cena stana nije ista u čitavoj Srbiji, naravno da nije ista cena stana u Surdulici, na Vračaru i u Subotici. Naravno da su svim pripadnicima MUP-a i BIA i Ministarstva odbrane potrebni pre svega bolji uslovi rada, potrebna su im veća primanja, veće plate, veće dnevnice, kako bi oni mogli sami da odluče gde, na kojoj lokaciji i koji po veličini stan žele da priušte sebi i svojoj porodici.

Nije problem posao. Ti ljudi rade najodgovornije, najozbiljnije poslove kao i lekari, kao i mnoge druge profesije. Nije problem posao, problem su zarade. Ne možete terati ljude da rade za 22.000 dinara celog meseca, pogotovo u Ministarstvu odbrane ili MUP-u. Ti ljudi, rizikujući svoj život, obezbeđuju bezbednost nas, naše države i naše granice i mislim da je tu suštinska razlika.

Pripadnicima Sektora bezbednosti treba da se povećaju primanja, treba da im se povećaju plate, treba da im se povećaju dnevnice, a onda oni da odluče u kom delu grada, u kom gradu žele sebi da obezbede stan.

Ja znam da to verovatno u ovom trenutku nije moguće pošto je SNS zadužila državu 10 milijardi evra i to je priznao ministar Vujović. Nemate potrebe tako da negodujete. Ministar Vujović nam je, usvajajući budžet 2017. godine za 2018. godinu, priznao da je devet milijardi evra narastao dug Srbije. Sada je 25,5 milijardi.

Dragi građani, i da sve ovo bude ovako kako ste vi rekli, što nije kompatibilno sa stanjem u novčanicima pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova, kako ti pripadnici da veruju vama iz SNS? Objasnite mi, kako da vam veruju kada ste im obećali pre dve godine, tj. pre tri godine, izgradnju stana od samo 380 evra i od toga nije bilo ništa. Država Srbija je trebalo da gradi stanove od 380 evra po kvadratu, i to je obećao tadašnji premijer i predsednik SNS, i od toga, dragi moji, evo, do sada nema ništa. Kako da vam veruju da ćete sada i za 500 evra izgraditi ove stanove? Prosto, nemate konzistentnost u onome što kažete

i u onome što izvršite. Tu ne mislim na vas lično, tu mislim pre svega na SNS u celini.

Vi ste, uvažena ministarko, obećali da ćemo od Beograda do Novog Sada, evo ja baš sada za nekoliko časova krećem put Novog Sada, stizati za pola sata. Za pola sata. Možete li da mi odgovorite šta se desilo sa tim? To ste obećali 2014. godine da će se prugom, železnicom od Beograda do Novog Sada stizati za pola sata i voleo bih, ne zbog mene, nego zbog građana Srbije da znamo šta se desilo sa tim vašim obećanjem.

Podržavam, naravno, promenu maksimalne brzine sa 120 na 130 i nema tu nikakvih problema. U većini zemalja u EU je to ograničenje 130, u nekim državama ne postoji ograničenje, mada mislim da kod nas treba da postoji, da je u redu 130 na sat.

Voleo bih da mi odgovorite šta ste postigli, kakav efekat ste postigli merenjem ako čovek krene od Beograda do Niša. Ja sam sinoć bio i u Prokuplju, Merošini. Danas idem za Novi Sad. Putujem svakog dana po našoj prelepoj državi i ne znam da li ste vi videli da kolone automobila stoje ispred naplatne rampe i čekaju vreme. Oni voze 150, 160 ako ih ne uhvati radar, dođu na naplatnu rampu, vide da su požurili 10 minuta. Ako ima benzinske pumpe popiju kafu, ako nema oni sede u automobilima.

Lično sam slikao, imam i u telefonu kolone ljudi kod Velike Plane, koji čekaju ispred naplatne rampe kako bi došli na vreme i kako ne bi prekoračili, tako da vas molim da mi kažete šta smo postigli, tj. šta ste postigli tim merenjem.

Kolega Marinkoviću, ja vas zaista molim da kolege iz SNS utišate kako bismo mogli da radimo na jedan kvalitetan i valjan način.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo vi nastavite, ne brinite ništa.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Ne smeta meni, naravno da ne mogu oni da me dekoncentrišu, nemojte molim vas.

Voleo bih, kada govorimo o sprečavanju terorizma, ako vi možete da mi odgovorite, pošto smo ovde imali prošle nedelje ministra Vulina koji nije znao odgovor, tj. nije hteo da kaže odgovor, postoji čovek koji se preziva Miloradović i koji je pomoćnik ministra odbrane. Taj gospodin, koji se preziva Miloradović ima svoju firmu „Mena 500“, koja u okviru „Jugoimporta“ vrši prodaju naoružanja i vojne opreme direktno iz naših fabrika N.N. licima. Ko su ta lica? Ko to proverava? Da li su prošli bezbednosnu proveru?

Zašto na to pitanje ne mogu da dobijem odgovor? Pitao sam kroz poslanička pitanja ministra Vulina tri puta. Nismo dobili odgovor, a znate da je u skladu sa Poslovníkom da se odgovor da. Kada je ministar bio ovde braneći zakone o BIA, Vojsci i odbrani, pitao sam ga. Gospodin Miloradović i on nisu našli za shodno da mi daju odgovore. Mislim da Srbija i u tom domenu treba da bude transparentna država, ako pomoćnik ministra radi nešto netransparentno, treba da bude smenjen.

Ja mislim da su pripadnici Ministarstva odbrane pre svega oduševljeni načinom na koji je ministar Vulin stekao stan. Ja sam siguran da svi pripadnici Ministarstva odbrane žele da imaju tetku u Kanadi i to, pazite, ne svoju tetku, već ženinu tetku.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, to stvarno nema nikakve veze sa temom.

(Radoslav Milojević: Kako nema veze?)

Nema smisla. Ne mogu, rekao sam na početku, neću to apsolutno da dozvolim, taj način komunikacije.

(Radoslav Milojević: Vratite mi vreme.)

Vratite se na temu, diskutujte kao što ste to radili dosada, tu je ministarka Mihajlović da vam odgovori na svako pitanje. Hvala vam na razumevanju, izvolite. Prijavite se ponovo.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Marinkoviću, ovde se radi o obezbeđivanju stanova pripadnicima Ministarstva odbrane. To je i ministar Vulin. Ja govorim na koji način je on došao do stana i da li možda može da da recept pripadnicima Ministarstva odbrane da i oni na taj način, preko ženine tetke, obezbede stanove. Ne znam gde vi vidite nekompatibilnost između te dve stvari, ali dobro.

Rekli ste, uvažena ministarko, da je Srbija deseta u svetu po izdavanju građevinskih dozvola i naravno da mi kao državotvorna stranka, pripadnici i poslanici Demokratske stranke želimo da Srbija ima najbolje rezultate, jer mi jesmo opozicija SNS, ali nikada nismo, niti ćemo biti opozicija državi Srbiji.

Radujem se da je Srbija na desetom mestu po izdavanju građevinskih dozvola, ali moram da vam kažem da mi daleko zaostajemo za arhitektom Grada Beograda, Folićem, koji je verovatno prvi u svetu po izdavanju građevinskih dozvola, a mislim da i vi znate na koji način i pod kojim uslovima, i molim vas da govorimo danas i o tome.

Koliko će koštati upis kod javnog beležnika? To me zanima. Da li je ova nekompatibilnost ista kao nekompatibilnost kada smo usvojili Zakon o elektronskim udžbenicima, koji je Demokratska stranka zagovarala još 2008. godine, samo smo bili svesni finansijskog stanja roditelja? Naravno da roditelj koji ima tri deteta, ili dva deteta, nema za svako dete novca da obezbedi tablet ili računar kako bi dete koristilo elektronske udžbenike. To je potpuno odsustvo realnosti i to može da predloži samo neko ko ne ide po Srbiji, tu pre svega mislim i na našu premijerku koja je u danu kada je izabrana rekla da je digitalizacija najbitnija i najveći prioritet u Srbiji u trenutku kada 60% centralne Srbije, a 50% Beograda nema ni kanalizaciju. Da li je to dobro? Da, jeste, i digitalizacija i elektronski udžbenici. Da li je to realno u ovoj situaciji? Pa naravno da nije.

Što se tiče građevinskih dozvola, odgovorili ste i mom kolegi iz druge poslaničke grupe, ali bih voleo da odgovorite i meni, šta će se desiti sa hotelom koji bespravno i bez ikakve dozvole gradi Bratislav Gašić na Kopaoniku, na

mestu koje za to nije predviđeno, koje je zaštićeno zakonom? Ako imate saznanja o tome, da mi odgovorite, ako nemate, ja ću to postaviti i kao poslaničko pitanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Postavili ste, po meni, jedno ključno pitanje u svemu što ste izneli, a to je – kako će to građani Srbije da veruju Vladi Republike Srbije da će realizovati ovaj projekat? Sa radošću ću da vam odgovorim. Isto onako kao što su građani Srbije verovali SNS u Palanci i glasali i imaju sedam puta više glasova nego vi, isto tako. To je jedno.

Drugo, kada ste govorili o ovom zakonu, nekako ste prepostavili, što je za mene neverovatno, možda je to problem iz prošlosti, ja ne znam, to da 18.000 zaposlenih u Vojsci, Policiji, BIA, u stvari neće moći da kupi te stanove, pa onda to dalje znači, jednako je, da su oni kriminalci, jer će ih onda kupiti... Pojavili su se kao vrlo zainteresovani i potpisali da su zainteresovani, pa ako to ne mogu da urade na taj legalan način, kako vi kažete, onda, znači, oni rade nelegalno. Pretpostavljam da je to bilo vaše razmišljanje.

Kažem, možda je to iz prošlosti, moguće, zato što u toj istoj prošlosti kod vas se zaista svašta dešavalo i meni je jako drago što ova Vlada Srbije svakako ne ide tim stopama, odnosno već od 2012. ne ide stopama kojima ste vi išli.

Dalje, za građane Srbije, kako će nabaviti, kako će kupiti stan oni koji su pripadnici snaga bezbednosti? Ono što će se desiti nakon usvajanja ovog zakona, nadam se da ćemo ga usvojiti, pored određenih odluka koje će Vlada doneti, kao što sam rekla, o prenosu investitorskih prava, odluka Ministarstva finansija, proglašavanja opšteg interesa, isto tako će Ministarstvo finansija utvrditi kriterijume za kreditnu sposobnost. Suština je da će svakako ti krediti da budu mnogo povoljniji nego komercijalni krediti.

Vežali ste se za to da bi bolje bilo da pripadnici dobiju više plate, pa će onda nakon toga da se opredeljuju za stanove. Da, u toj situaciji bi onda ti krediti bili komercijalni i da su to mogli da urade svih prethodnih 30-40 godina, verujem i sigurna sam da bi to uradili. Činjenica je da nisu i ovo je način i put da obezbedimo i sistemski trajno rešimo takvo pitanje. Tim pre što, kao što sam već rekla, ovde neće biti nikakvih rang-lista. Dakle, svi pripadnici koji žele da kupe stan, a koji su se do sada već negde prijavili da su zainteresovani, imaće priliku da kupe mnogo veće stanove ukoliko postoji interesovanje s njihove strane.

Zatim, pominjali ste brzinu 130 kilometara na sat, vežali ste to sa milion drugih stvari i rekli ste – kakva je svrha sad od toga i šta smo uradili sa merenjem prosečne brzine? Reći ću vam da u periodu od kada je počelo prosečno merenje brzine na auto-putu, broj saobraćajnih nesreća je smanjen za 25%. Ja mislim da je to ozbiljan rezultat kada govorimo o bezbednosti saobraćaja, a brzina 130

kilometara na sat je pre svega tu zbog kvaliteta puta i nema nijednog razloga da ona ne bude.

Takođe ste pominjali građevinske dozvole. Ja sam mislila da vi bar toliko znate, da svakako gradski arhitekta nije taj koji izdaje građevinske dozvole. Tačno se znaju institucije koje se time bave.

Još nešto da vam kažem, a ja se isto nadam, valjda ste to čuli do sada, mi smo deseti u svetu zbog toga što se kod nas građevinske dozvole izdaju elektronski. Dakle, nema upliva fizičkih lica kao što je to nekada bilo, pa se dešavalo za vaše vreme, kao što sam rekla, sedam, osam, deset, više godina nema građevinske dozvole jer vam neko ne odgovara, jer vam se neko ne dopada, jer postoje neki drugi lični i privatni interesi, zbog čega mnogi nisu mogli da dobiju građevinske dozvole i zbog čega je Srbija bila 186. na Duing biznis listi. Iza nas su bile samo zemlje koje su bile u građanskom ratu.

Prema tome, kada govorite o tome, bar se držite činjenica i kada je nešto dobro, dobro je. I za vas je dobro da se građevinske dozvole izdaju elektronski. Mislim da bih tu za sada završila. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. u vezi sa članom 107.

Gospodine predsedavajući, trebalo je odmah da mi date repliku. To je jedno.

Broj dva, grubo je narušeno dostojanstvo Narodne skupštine. Vi ste dozvolili da gospodin „Hajnekena“ grubo vređa ovu skupštinu i narodne poslanike. On je ovde govorio vrlo ružno o Vojski. Vojsku, koja umesto da bude neutralna, oni su je gotovo neutralisali. On je ovde govorio o niskim platama, užinama, čovek koji je za jedno veče popio tenk, 470.000 dinara. Njegov ministar Šutanovac je u to vreme prodavao za pet hiljada dolara tenk T-55. Ne govorim napamet. Popio je čovek tenk i vrlo grubo je vređao Skupštinu, vladajuću većinu, govoreći da smo mi krivi za nedaće vojnika.

Njegov ministar, povreda dostojanstva, jeste za vreme svog mandata, ne kao poslanik, ako govorimo o Vulinu, nego kao ministar kupio i izgradio 520 kvadrata. To je u centru Beograda. To je jedno 60-70 vojničkih stanova koji će se graditi. Njegov ministar je svakog dana na ruci imao različit sat koji je koštao, svaki je koštao koliko jedan vojnički stan. On je potrošio u Smederevskoj Palanci za četiri godine svog mandata četiri milijarde više novca, a to je jednako 100.000 vojničkih plata ili 520 i nešto stanova za Vojsku. Zato mislim da ste povredili Poslovnik, ali ne tražim da se glasa o tome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Ne želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Pravo na repliku, Aleksandar Marković, pa onda Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Tako to izgleda kada se zahuktaju izbori u onome što je ostalo od DS. Znače, niti manje stranke, niti više klanova, podela i sukoba.

Malopre je prethodni govornik, govornik pre gospodina Rističevića, pokušao da bude duhovit i da kaže kako nas nema u sali, kako nismo tu, a pritom je zaboravio da se osvrne oko sebe i da vidi da ih je samo dvoje ceo dan. Ne znam gde su ostali. Verovatno ga bojkotuju ili pripadaju nekom drugom klanu ili struji u okviru DS.

Što se tiče krivice za položaj pripadnika bezbednosnih snaga, ja mislim da je prethodni govornik mislio na sebe i gospodina Šutanovca dok je bio ministar odbrane.

Evo čime su se oni bavili. Dakle, opština Smederevska Palanka u kojoj je na vlasti bio prethodni govornik, kupi od Ministarstva odbrane, kada je ministar bio Dragan Šutanovac, Dom vojske u Smederevskoj Palanci. Kupi ga za 33.165.000 dinara. Onda plate još nešto više od 2 miliona dinara starim vlasnicima na ime otkupa zemljišta, onda na to daju još pet miliona dinara na rušenje tog objekta, a onda sve to genijalno prodaju „Delezu“ za skoro duplo manje para, za 26,5 miliona dinara. I razlika je 13.695.000 dinara. Dakle, gde je otišao taj novac? Možda je od tog novca finansiran onaj stan Šutanovca na Vračaru, koji je pominjao gospodin Rističević. Dobro je što je prethodni govornik najavio da će da putuje uskoro. Bolje mu je na auto-putu nego u Skupštini Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, pravo na repliku.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kaže naš narod da se na glupa pitanja ne može dati pametan odgovor. Dužan sam ovde da dam istinit odgovor, jer je dotični gospodin prošle nedelje optužio pomoćnika ministra, Nenada Miloradovića, da je vlasnik neke privatne firme itd. u okviru SDPR. Nije istina. Jednostavno, istina je da to za šta on pita jeste samo organizaciona jedinica SDPR. Ako ne zna šta to znači, onda neka zatraži poduku od nekog ko ima volje da mu to objašnjava.

Ono što je važno, moram da kažem da Nenad Miloradović i Aleksandar Vulin nisu isto što i Dragan Šutanovac i Ilija Pilipović koji je bio njegov pomoćnik ministra. Znače, Ilija Pilipović, koji je bio pomoćnik, a ujedno i kum Dragana Šutanovca, kada je napustio ministarstvo, osnovao je privatnu firmu „Avangard point“. Što ne pitate ko je vlasnik „Avangard pointa“, kako je nastala i da li je zloupotreba od strane Ilije Pilipovića to što se sada bavi prodajom naoružanja i zastupanjem stranih firmi, i to „Kastelu“, „Iks blu“ i drugim firmama, a istovremeno je radio u Institutu „Mihajlo Pupin“.

Vi ste izdali u to vreme 39 dozvola za privatne firme za proizvodnju naoružanja i vojne opreme. Koliko je vaših firmi u svemu tome? Koliki je vaš procenat i udeo u svemu tome? Što o tome ne govorite? Znae, koliko je afera bilo u to vreme koje je prouzrokovao direktno gospodin Pilipović? Nije džabe vojna policija podnela krivičnu prijavu protiv njega zbog zloupotrebe službenog položaja, jer je omogućio zaključivanje štetnog ugovora sa preduzećem „Mega link“ DOO iz Beograda radi nabavke telekomunikacione opreme. Šteta koja je napravljena budžetu i Ministarstvu odbrane je 150 miliona dinara, i to na samo jednoj krivičnoj mahinaciji koju su napravili. Što to ne pitate? Tu možete uvek dobiti pametan odgovor.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Poštovani građani Srbije, evo, danas 2012. godine vam se obraćamo, SNS još nije došla na vlast, kada oni budu došli na vlast poteći će med i mleko. Međutim, danas je 2018. godina, mesec maj, 15. Skoro sedam godina je SNS na vlasti.

Prvi se zalažem za to – pohapsite sve koji nisu radili u skladu sa zakonom. Nemojte narodu da punite uši lažima, besmislicama i neistinitim navodima. Meni je drago da građani Srbije mogu da vide da na pitanje ko je vlasnik firme „Mena 500“, koja radi to i to u okviru toga i toga, ja dobijem odgovor koji nema veze sa tim, da na osnovu toga što sam rekao da pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva odbrane izuzetno teško žive, da je 82% njih koji su napustili Vojsku to uradilo na lični zahtev, da su im smanjene plate, da su im smanjene penzije, da niko od građana Srbije nema dovoljno novca u novčaniku, dovoljno goriva u rezervoaru i dovoljno hrane u frižideru, odgovor na to bude – jao, pa ti nemaš kose. Da, nemam kosu, ali od toga neće biti bolje pripadnicima MUP-a ili pripadnicima Ministarstva odbrane. To je suština.

Znači, na lične uvrede, lične klevete i laži ne odgovaram, jer je sve to neistina i sve to znaju građani Srbije ko je šta radio, koji ministar, bez obzira na to u kojoj stranci je bio, pa uhapsite ga, a za sve te neistine i Dragan Šutanovac, i Bojan Pajtić, i Dragan Đilas imaju oslobađajuće presude, a kakve će presude biti kada vi odete sa vlasti, ne znam, a ja vam samo savetujem jedno – izgradite jednu zgradu u Zabeli, trebaće vam u Zabeli ...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, povreda Poslovnika.

ĐORĐE KOMLENSKI: Uvaženi predsedavajući, povređen je član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Ovakvim obraćanjem, u kojem se kaže narodnim poslanicima da oni nekoga hapse, u najmanje se vređaju čast i dostojanstvo ovog doma. Zna se ko to u uređenoj državi radi. Podnete su krivične prijave, vode se krivični postupci, policije, tužilaštva, sudovi rade svoj posao. Neće se na ovaj način od strane nekoga učutkavati pravo poslanika da govori istinu. Ovo nije 2003. godina,

znate, kada se u „Sablji“ hapsilo zato što je neko bio pripadnik druge stranke bez odluke suda, bez ikakvog rešenja, bez ičega. To je ono što je njihova percepcija samih sebe, ali bez obzira, svoju percepciju, svoju sliku nemaju pravo da preslikavaju na ostale ljude koji sede u ovom domu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, povreda Poslovnika.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Uvaženi predsedavajući, reklamiram član 108, da se na sednici o redu stara predsedavajući, a u ovom slučaju vi. Tačno je da je prethodni govornik rekao da se u uređenoj državi zna ko hapsi. U našoj državi se zna da se izađe na televiziju i kaže se – evo ga Kosmajac, najveći narko-diler, on bude uhapšen ... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Ajde, molim vas, ponovo. Prijavite se ponovo i recite kako sam ja to kao predsedavajući povredio Poslovnik, kao što je to uradio kolega Komlenski.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Evo isto kao što je prethodni govornik rekao, isto ću ja tako reći. Rekao sam, ako niste čuli, da ste povredili član 108. da se o redu na sednici stara predsedavajući, a u ovoj situaciji vi.

Ne znam zašto ste me prekinuli. Baš ću, kao što ste rekli, govoriti kao prethodni govornik koji je govorio pre mene – da smo mi uređena država i da se u uređenoj državi zna ko hapsi, to je rekao prethodni govornik. Ja se na osnovu toga javljam i reklamiram član 108.

PRESEDAVAJUĆI: Vi replicirate, kolega, u tome je problem.

(Radoslav Milojević: Ja objašnjavam.)

Nemojte ništa da mi objašnjavate, već samo objasnite kako sam povredio Poslovnik. Nemojte da replicirate, jer ću biti prinuđen da vam oduzmem vreme od vremena poslaničke grupe.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Oduzmite slobodno, nije sporno.

Rekao sam i govorim ovde, objašnjavam gde je prethodni govornik pogrešio kada je reklamirao povredu Poslovnika i reklamiram član 108. i slažem se da, da smo mi uređena država, ne bi mogao dezertar da bude ministar odbrane.

PRESEDAVAJUĆI: Oduzimam vam dva minuta od vremena poslaničke grupe.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Taj sat u koji je pogledao prethodni govornik kako bi ustanovio u kom smo mesecu mi danas je verovatno sat koji potiče iz skupe Šutanovčeve kolekcije, i to ne tvrdim ja, gospodine predsedavajući, to tvrdi Amir Bislimi. Ako vas zanima ko je Amir Bislimi, u pitanju je nekadašnji direktor DS. On kaže –

Dragan Šutanovac mora hitno da objasni odakle mu novac za skupocene satove, firmirana odela i cipele, kao i luksuzni stan na Vračaru.

Pridružujem se apelu Amira Bislimija da ustanovimo odakle novac za skupe satove predsedniku prethodnog govornika. Verovatno novac potiče iz te pljačke o kojoj smo malopre pričali. Vi ste opljačkali stanove pripadnika snaga bezbednosti preko Srbe Sisavca. Da li je tako, gospodine Rističeviću? To je sud utvrdio, nismo mi, dakle, Srba Simonović Sisavac u Smederevskoj Palanci preko Centra za razvoj sporta iz Palanke tako što ste isisavali novac iz opštine Smederevska Palanka. Tako ste direktno uništili stambeni fond za pripadnike snaga bezbednosti.

Moram da kažem, gospodine predsedavajući, ne mogu da razumem tu fascinaciju tetkama. Jedino objašnjenje je da ni rođena tetka prethodnog govornika nije glasala za njega u Smederevskoj Palanci. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, pravo na repliku.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Mislim da će se prethodni govornik provesti kao Babić što se proveo. I evo ja ga pozivam sada, pošto je mene optužio da imam skupocen sat, ovo je sat marke „Festina“, koji košta 8.000 dinara. To šta drugi imaju, mene ne zanima. Ako nije tačno, ja ću podneti ostavku na mesto poslanika; ako je tačno, da podnesete vi. Tako da vi...

PRESEDAVAJUĆI: Obraćajte se meni, nemojte direktno kolegi.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Replika, gospodine Marinkoviću.

Vi prenesite prethodnom govorniku...

PRESEDAVAJUĆI: Da, da.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: ... Koji je, sem što je ukrao i oteo odbornika Demokratske stranke na Vračaru, na kome su izgubili izbore...

PRESEDAVAJUĆI: Neću tolerisati takve reči. Hvala vam puno.

(Radoslav Milojević: A onakve reči ćete tolerisati?)

Bojan Torbica, izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, cenjena potpredsednice sa saradnicima, kolege narodni poslanici, pred nama se danas nalazi set izuzetno važnih predloga zakona, koje će Poslanička grupa Pokret socijalista, Narodna seljačka stranka, Ujedinjena seljačka stranka u danu za glasanje podržati.

U svom obraćanju govoriću prevashodno o Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova, dok će u daljoj raspravi moje kolege iz poslaničke grupe diskutovati o ostalim predlozima zakona.

Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova je još jedan od dokaza da su Vlada Republike Srbije i Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture u potpunosti posvećeni rešavanju svih aktuelnih problema u ovoj oblasti.

Ključni problemi koje će ovaj zakon trebati da reši su relativno dugo čekanje na upis svojinskih prava, što ima negativne efekte na pravnu sigurnost, kao i na atraktivnost Republike Srbije kao investicione destinacije, velika učestalost i dugo trajanje administrativnih i sudskih postupaka u vezi sa imovinsko-pravnim odnosima, ograničenost administrativnih kapaciteta službe za katastar nepokretnosti da blagovremeno rešava zahteve za vršenje odgovarajućih upisa.

Obaveze Republičkog geodetskog zavoda proistekle iz propisa koji su doneti u proteklom periodu, kao što su konverzija prava korišćenja i pravo svojine na građevinskom zemljištu, upis javne svojine i upis prava svojine na objektima izgrađenim bez građevinske dozvole, dovele su do povećanja broja predmeta u radu sa 20.000 u 2014. godini i 25.000 u 2015. godini, na čak 115.000 u 2016. godini.

U cilju povećanja ažurnosti službe Republičkog geodetskog zavoda, kao i smanjenja broja predmeta u radu, neophodno je ubrzati i pojednostaviti proceduru upisa u katastar nepokretnosti, što će u značajnoj meri učiniti usvajanje predloženog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova.

Trenutno svako onaj koji kupuje nepokretnost mora prvo da overi ugovor kod javnog beležnika tj. da sačini javnobeležnički zapis. Da bi to uradio, kupac mora prvo da pribavi izvod iz katastra i odnese ga javnom beležniku. Nakon overe kod javnog beležnika, kupac taj ugovor ponovo nosi u katastar radi upisa, nakon toga u Republičku poresku upravu radi utvrđivanja poreza na prenos apsolutnih prava i potom prijavljuje porez na imovinu lokalnoj poreskoj administraciji. Dakle, tokom ovog postupka svaka stranka obiđe minimum pet šaltera i kao što sam rekao, obiđe katastar nepokretnosti, potom javnog beležnika, ponovo katastar, Republičku poresku upravu i na kraju lokalnu poresku upravu.

Ono što se Predlogom ovog zakona želi postići jeste da javni beležnik umesto kupaca nepokretnosti izvrši uvid u katastar nepokretnosti, potom overi ugovor o kupoprodaji, a onda taj ugovor digitalizuje, overi elektronskim potpisom i pošalje katastru elektronskim putem po službenoj dužnosti. Potom katastar, kada primi ugovor od javnog beležnika, posle upisa, isti prosleđuje po službenoj dužnosti Poreskoj upravi i lokalnoj poreskoj administraciji. Dakle, time se od pet šetanja po šalterima građanima to šetanje svodi na jedan šalter javnog beležnika, bez povećanja ikakvih troškova za građane.

Ono što je više nego izvesno jeste da će ovaj predlog zakona u značajnoj meri doprineti uspostavljanju ažurnog katastra, jer se kao osnovni princip upisa u katastar uvodi princip oficijelnosti, što znači da će se po njegovom usvajanju upis obavljati po službenoj dužnosti. Javni beležnici imaće obavezu da do 1. jula ove godine svaki ugovor o prometu nepokretnosti koji overe, a koji je osnov za upis u katastar, dostave službi za katastar nepokretnosti i to preko elektronskog šaltera.

Ostali imaoći javnih ovlašćenja i državni organi biće u obavezi da svoje odluke koje su po osnovu za upis, dostavljaju elektronski službi za katastar od 1. novembra 2018. godine, a sudovi od 1. januara 2020. godine.

Značaj ovog predloga zakona nije samo u tome da će se njegovim usvajanjem pojednostaviti i ubrzati procedura upisa u katastar nepokretnosti, već je to pre svega činjenica da se pred nama prvi put nalazi suštinski kompletan predlog jednog procesnog zakona koji će, ukoliko se usvoji, na jedinstven način regulisati postupak upisa u katastar nepokretnosti.

Potreba za jedinstvenom regulacijom postupka koji se vodi pred katastrom datira još iz vremena kada su počela gašenja zemljišnih knjiga i preuzimanje podataka o nepokretnostima i stvarnim pravima nad njima iz zemljišno-knjižnih uložaka. U tom periodu postupak koji je vodio zemljišno-knjižni sudija u smislu upisa stvarnih prava nad nepokretnostima i postupak koji je vodio katastar, a koji se ticao ostalih podataka o nepokretnostima je sjedinjen i zamenjen jedinstvenim upisom koji se vodi u službama za katastar nepokretnosti.

Nakon formiranja takve jedinstvene baze katastra nepokretnosti nastavljalno se sa upisima koji su vršeni na osnovu Zakona o državnom premeru i katastru kao specijalnog zakona o odnosu na rad službi za katastar nepokretnosti.

Ovaj zakon, prvenstveno materijalni, tokom svih ovih godina je dopunjavao i menjan, mahom u delu koji se odnosi na postupak upisa u katastar nepokretnosti. Naime, pomenuti zakon je regulisao pored materijalnog i procesni deo, dok je za pitanja koja nisu bila regulisana u smislu postupka upisa primenjivan Zakon o opštem upravnom postupku.

To je, naravno, bilo za takve uslove jedino rešenje, ali je proizvelo niz neujednačenih praksi. Pozivanjem na Zakon o opštem upravnom postupku RGZ nije mogao da prenebregne svojevrstne specifičnosti koje se tiču isključivo katastra, te je stoga donošenje isključivo procesnog zakona u oblasti upisa u katastar nepokretnosti potez koji je za apsolutnu pohvalu.

Uzimajući u obzir današnji tempo života i rada, kako građana, tako i privrednih subjekata, shvatamo koliko je važno da katastar nepokretnosti bude ažuran pre svega prilikom upisa novih hipoteka, brisanja onih kojima je istekla važnost, kao i prilikom rada u svim predmetima koji se tiču opterećenja nepokretnosti u ovom smislu.

Problem neažurnosti katastra u rešavanju predmeta upisa i brisanja hipoteka na nepokretnostima datira više od deceniju i po. Postojala su, slobodno možemo reći, neuspešna, a svakako protivna opštem interesu i diskriminatorna rešenja prethodne vlasti kojima je navodni cilj donošenja bio umanjeње posledica ovog problema. To što su ta rešenja bila neuspešna i nije tako strašno u poređenju sa njihovom, kasnije dokazanom protivustavnošću.

Naime, Ustavni sud je sredinom 2013. godine doneo odluku kojom je utvrdio da odredba člana 8a, Uredba o visini naknade za korišćenje podataka premera i katastra i pružanje usluga RGZ, nije u saglasnosti sa Ustavom

Republike Srbije i na taj način prekinuo još jedan u nizu akata samovolje bivšeg režima. Inače, omogućavanjem prekorednog rešavanja predmeta samo po osnovu plaćanja uvećane naknade, kako je to bilo propisano spomenutim članom Uredbe, stranke kojima su se na ovaj način prioritetno rešavali predmeti stavljene su u povlašćeni položaj u odnosu na druge stranke, a sama legalizacija rešavanja predmeta preko reda upućuje na legalizaciju korupcije, što je uopšteno bila i glavna specijalnost bivše vlasti. Srbija podeljena na Srbiju bogatih i Srbiju siromašnih u kojoj samo oni sa parama, oni bogati i naravno oni politički podobni imaju šansu da ostvare neko svoje pravo, bila je univerzalni sistem vrednosti tokom njihove dvanaestogodišnje vladavine. Godine 2012. pred novom Vladom Republike Srbije našlo ne samo pitanje rešavanja aktuelnih problema u ovoj oblasti, već i sprečavanje nanošenja dalje štete građanima zbog katastrofalnih rešenja prethodnog režima.

Ono što je stvarno primetno i na čemu se mora odati pohvala kako Ministarstvu, tako ništa manje i rukovodstvu RGZ jeste činjenica da je poslednje tri-četiri godine učinjeno više koraka kojim se direktno uticalo na brže i odgovornije rešavanje zahteva za upis i brisanje hipoteka.

Njihovim zalaganjem došlo je do preko potrebnog ujednačavanja prakse na teritoriji cele zemlje, do rešavanja zahteva u apsolutno razumnom roku bez mogućnosti odbijanja zahteva ukoliko npr. podnositelj zahteva nije platio naknadu za pružanje usluga, kao i prioritetno i u najkraćem roku rešavanje zahteva koji prethode zahtevima za upis hipoteke ili brisanje hipoteke. Na taj način je maksimalno odgovornom poslovnim politikom postupanje katastra u ovim slučajevima napokon prestalo da bude generator problema za građane.

Još jedan od značajnih problema u prethodnom periodu bilo je neujednačeno postupanje službe katastra prilikom upisa teksta hipoteke u list o teretima nepokretnosti, te paušalno procenjivanje službenika katastra koji su to bitni elementi koje treba uneti u evidenciju o teretima nepokretnosti. Upravo rešenja koja su postala sastavni deo ovog predloga zakona koji se nalazi pred nama, razrešava sve nedoumice, te se odredbom člana 9. propisuje i precizno navodi šta se iz teksta založne izjave upisuje u listu o teretima nepokretnosti, koja se opterećuje hipotekom, na koji način se izbegavaju sve vrste nejasnoća do kojih se može doći različitim tumačenjima kako Zakona o hipoteci tako i zakona koji se tiče katastra i upisa prava nad nepokretnostima.

Ovim predloženim tekstom zakona, uz sve mere koje je i do sada sprovodio RGZ, u značajnoj meri će se povećati stepen zaštice kupaca stanova u izgradnji. Naime, predloženim tekstom zakona prvi put se predviđa upis predbeležbe objekta i njegovih posebnih delova, stanova, garaža, poslovnih prostora, kao i promena njihovih vlasnika, a kupci su zaštićeni tako što bez njihove saglasnosti niko neće moći da se upiše kao vlasnik, dok će potencijalni kupci imati informaciju da li je stan već prodat, što do sada nije bio slučaj, pošto

su se u praksi retko podnosili zahtevi za predbeležbu, a usvajanjem predloženog zakona upis predbeležbe će se vršiti po službenoj dužnosti.

Kada govorimo o pozitivnim promenama u RGZ, moram spomenuti i direktora, gospodina Borka Draškovića, koji je, mora se priznati, od 2015. godine do danas više nego ijedan drugi direktor pre njega uveo značajan broj sistemski antikoruptivnih mera u RGZ. Jedna od prvih mera bila je rotacija načelnika službi i šefova pravnih službi sa ciljem da se promenom sredina u kojima rade što više popravi i stvori pozitivna energija u radu RGZ. Potom je, pre više od dve godine, u RZG uvedena 8D metodologija, koja predstavlja sistematski pristup rešavanja problema u osam koraka, koju posebno karakteriše rešavanje problema utvrđivanjem stvarnih glavnih uzroka i preduzimanje mera koje sprečavaju ponavljanje jednom rešenih problema.

Ono što je za sve građane takođe izuzetno važno i što će im umnogome olakšati komunikaciju sa službama katastra jeste uvođenje „Dokument menadžment sistema“, koliko sam obavešten, u polovinu od ukupnog broja službi katastra nepokretnosti. „Dokument menadžment sistem“ će u značajnoj meri doprinositi sprečavanju mogućnosti za korupciju, a podrazumeva da se odmah po prijemu dokumentacije, koju stranka preda uz sam zahtev, ta dokumentacija skenira i potom se odmah pristupa formiranju elektronskog predmeta. Papirna dokumentacija će ostajati u prijemnoj kancelariji, a svi službenici katastra koji budu radili na rešavanju konkretnog predmeta, predmetu će pristupati i vršiti obradu elektronski. Osim što se sprečava gubitak bilo kog dokumenta, što se u prošlosti znalo desiti, sistem omogućava da se na centralnom nivou u svakom trenutku može proveriti ko je sve pristupao predmetu i na taj način se lako može uvideti ukoliko je predmetu pristupao bilo ko ko nije bio ovlašćen.

U vezi s Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekata izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti želeo bih da odam priznanje kako Ministarstvu tako i republičkoj Vladi što, za razliku npr. od perioda između 2008. do 2012. godine, na sasvim drugi način rešava obezbeđenje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. U tom periodu od 2008. do 2012. godine, reći ću vam kako se npr. rešavao problem stana tadašnjeg ministra odbrane, čiji je suvlasnik na sadašnjem stanu na Vračaru, tj. vlasnik 4/10 istog stana firma *Vilab Pharm LTD*, koja je tokom mandata tog ministra dobila blizu 10 javnih nabavki i prihodovala oko 350.000 evra od tih javnih nabavki. Firma *Vilab Pharm LTD* je imala zajedničkog direktora, Radomira Bzika, sa firmom *Peyton medical*, koja je dobijala sredstva od Ministarstva odbrane. Onda nije čudo kako jedan ministar sa samo četiri i po godine mandata može doći do stana koji vredi preko milion evra. Potrebno je i izvući jednu matematiku koju su kolege izvlačile. Za stan vrednosti od milion evra, znači za tih milion evra imamo stan koji je veličine 190 metara kvadratnih i galeriju od 139 metara kvadratnih. Danas se po ovim uslovima koje ministarstvo i Vlada daju može izgraditi stambena zgrada za pripadnike snaga

bezbednosti koja će brojati 50 stanova. U tome je razlika u odnosu na to kako se rešavalo stambeno zbrinjavanje ljudi u ministarstvima odbrane, policije i drugim snagama bezbednosti od 2008. do 2012. godine i posle 2012. godine. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Torbice.

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović.

Izvinite za malopre, molim vas, vi ste imali prednost. Hvala.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Koleginice i kolege narodni poslanici, poštovana ministarko Mihajlović, članovi Kabineta, kao poslanik stranke Demokratska akcija Sandžaka želim da se osvrnem na predloge zakona o železnici, putevima, te drumskom saobraćaju, prevozu putnika za koje smatramo da su od izuzetne važnosti za sve građane koji žive u Sandžaku.

Zaista ne treba puno trošiti reči govoreći o značaju železnica i železničkog saobraćaja, naročito ako govorimo sa aspekta građana i privrede. Mi smatramo da je železnički prevoz od izuzetne važnosti, kako onaj putnički tako i teretni, najviše zbog njegove cene i pouzdanosti.

Međutim, ono što želim da istaknem jeste da grad Novi Pazar, jedan od većih gradova u Srbiji, još uvek nije povezan železnicom sa ostatkom zemlje ali i svetom. Možda neki ne znaju podatak, ali da bi se Novi Pazar povezao prugom potrebno je izgraditi 20 km pruge, na šta se čeka već više od 50 godina, dok je ovaj projekat tokom tih svih decenija aktuelizovan, pa zaboravljan, pa opet aktuelizovan i tako decenijama.

Prema podacima koje ja imam ova deonica postoji u prostornom planu, tako da je njena izgradnja i sa tog aspekta jednostavnija, samo je potrebna i volja. Prednost u tome jeste što nije potrebna nikakva rekonstrukcija, već se odmah može započeti sa izgradnjom savremenih brzih pruga. Ponoviću, da bi Novi Pazar dobio prugu, potrebno je izgraditi 20 kilometara železnice. Dakle, to državu ne košta puno, a građanima i privredi u Sandžaku, ali i čitavoj zemlji, puno vredi. Samo potrebe privrede za povoljnim transportnom robe na teritoriji naše zemlje ali i robe namenjene izvozu, prvenstveno na velika tržišta Rusije i Turske sa kojima imamo Sporazum o bescarinskoj trgovini, dovoljno su dobar razlog da se na ovaj zahtev odgovori realizacijom.

Naši proizvodi poput odeće, obuće, nameštaja, pa i hrane su i cenom i kvalitetom konkurentni kako na domaćem tako i na stranim tržištima. Međutim, finalna cena naših proizvoda trpi veliku štetu i trpi veliki pritisak zbog visoke cene transporta. Uz povoljan način distribucije naše robe na domaćim i stranim tržištima mi bismo značajno povećali proizvodnju i tako smanjili nezaposlenost, a i povećali bi izvoz naše zemlje. Kombinacijom železničkog prevoza ali i avio-prevoza sa Aerodroma Lađevci u Kraljevu, a u budućnosti i sa aerodromom u Sjenici, našoj privredi bismo otvorili vrata brze, efikasne i povoljne komunikacije sa svetskim tržištem. Na taj način mi dobijamo konkretan odgovor

na tešku situaciju u kojoj se nalaze naši građani i naša privreda. Zbog toga koristim ovu priliku i tražim od Vlade Republike Srbije da što pre započne izgradnju pruge do Novog Pazara i da ustanovi dinamiku.

Kada je u pitanju drumski saobraćaj, mi smo nebrojeno puta čuli, kako ovde u Skupštini, a verujem i u Vladi i u medijima, da je stanje puteva u Sandžaku katastrofalno, na nivou devastiranosti. Neki putni pravci, poput onog od Novog Pazara prema Tutinu i prema Sjenici čak se ne mogu ni nazvati putevima. Ne postoji izraz niti kategorija koji može dočarati katastrofalno stanje u kojima se oni nalaze. Zato je nama od izuzetne važnosti izgradnja ovih putnih pravaca. To je nešto na čemu SDA Sandžaka radi već godinama. O tome sam zajedno sa kolegama govorio u prethodnim sazivima ovog parlamenta i verujem da je konačno došlo vreme da se krene u realizaciju sa ovim projektima.

Zbog toga sa velikom pažnjom i radošću pratimo sve najave tokom poslednjih susreta predsednika Srbije i predsednika Republike Turske, gospodina Erdogana, o izgradnji auto-puta Koridora 11, te dva pravca auto-puta od Beograda do Sarajeva, ali i izgradnja regionalnih puteva od Novog Pazara prema Tutinu i Sjenici. Ovi putni pravci bi u najvećoj meri poboljšali putnu komunikaciju građana Sandžaka sa ostatkom države i sveta. S tim u vezi mi ćemo podržati ovaj predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Srbije i Turske u oblasti urbanizma. Mi u Sandžaku imamo dobre privrednike koji znaju kako se pravi novac, ali njima je potrebno obezbediti jednake uslove kakve imaju i svi u zemlji.

Za trenutak želim da se osvrnem i na zakon o prevozu robe i putnika u drumskom saobraćaju. Naime, dobro je da se uvodi red u drumski saobraćaj i u prevoz putnika, međutim, mi godinama unazad imamo velike probleme sa kojima se naši prevoznici suočavaju. Kada je u pitanju primena tog zakona, njima se vrlo često mimo zakona stvara nelojalna konkurencija kojoj se gleda kroz prste, kroz nepoštovanje utvrđenog reda vožnje, termina, stanica itd. Kao narodni poslanik sam imao sastanak sa mnogim od vlasnika ovih agencija, sa jednim od oštećenih vlasnika smo čak i posetili vaše ministarstvo, imali smo dobar razgovor sa držanim sekretarom, gospodinom Kernom. Čovek je doneo dokaze o svim zloupotrebama, međutim, taj problem nije rešen.

Kao što sam rekao, održao sam sastanke i sa drugim oštećenim vlasnicima ovih agencija, koji imaju gotovo identičan problem. U ovom momentu ne bih spominjao imena, ali smo voljni svi zajedno da radimo na rešavanju ovog problema. Prema njima, nadležni organi imaju određene favorite kojima dozvoljavaju da mimo zakona i mimo pravilnika koriste tuđe termine, ne poštuju utvrđeni red vožnje, praveći tako nelojalnu konkurenciju upravo onima koji poštuju zakon. Želim da pohvalim vašu otvorenost i želim da vas pozovem da zajedno napravimo jedan sastanak sa ovim ljudima, kako bismo zaštitili one koji poštuju zakon, jer se ovako šalje poruka da se poštovanje zakona ne isplati.

Za kraj, možda nema direktne veze sa ovim zakonima, ali tiče se prevoza putnika u drumskom saobraćaju, želim da podržim jednu inicijativu koju su pokrenuli građani Novog Pazara na čelu sa profesorom Ganićem, sa državnog Univerziteta u Novom Pazaru, za uvođenje tramvajskog prevoza u Novom Pazaru. Ovim predlogom bi se u velikoj meri rešio problem gotovo svakodnevnog saobraćajnog kolapsa u ovom gradu, te pozivam Vladu i vaše ministarstvo da zajedno sa njima nađemo rešenje i pomognemo Gradu Novom Pazaru da dobije tramvajski prevoz, da građanima pokažemo da se dobre i zdrave građanske inicijative isplate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Imamoviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašim komentarima, posebno vezano za samu železnicu, vi ste tu u pravu. Ono na čemu mi posebno radimo jeste rehabilitacija i rekonstrukcija puteva. Vi znate da smo sada i u delegaciji, kada je predsednik Vučić bio u Turskoj, razgovarali, između ostalog, i o rehabilitaciji, ali ne samo o rehabilitaciji, nego i o brznoj saobraćajnici upravo u ovoj oblasti. Mi već imamo sada delegaciju iz Ministarstva saobraćaja Turske sa kojom to radimo. Dodatno znate da i Koridor 11 prolazi kroz taj kraj, ali ono što ostaje ispred nas jeste da vidimo kako da se pozabavimo i železničkim transportom, upravo imajući u vidu Aerodrom Lađevci koji treba da nam pomogne jer se razvija pre svega u tom teretnom saobraćaju.

Što se tiče brze saobraćajnice i rehabilitacije, mi očekujemo da se pogotovo za brzu saobraćajnicu doradi projektno-tehnička dokumentacija. Naš plan je da probamo da tokom leta krenemo u izvođenje radova. Videćemo, to ne zavisi sve samo od nas nego i od projektanta, ali je sada potpuno sigurno da ćemo to raditi narednih godinu ili dve, gotovo sigurno dve ako govorimo o brznoj saobraćajnici. Mislim da će u tom smislu sigurno uslovi za transport biti mnogo, mnogo bolji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani predstavnici vlasti, poštovane kolege narodni poslanici, uvaženi građani koji pratite rad našeg današnjeg zasedanja, pomaže Bog svima.

Iskoristio bih priliku na početku da svima nama i svim građanima Srbije čestitam jedan veliki i značajan jubilej koji danas obeležavamo, a to je 170 godina od stvaranja Srpske Vojvodine. Tačno na današnji dan navršilo se 170 godina od Majske skupštine i tog velikog događaja kojim je formirana Srpska Vojvodina koja je 70 godina kasnije, a pre tačno 100 godina, završila epohalnim istorijskim delom prisajedinjenja Srema, Banata, Bačke i Baranje Kraljevini Srbiji.

Mislim da je važno da se u srpskom parlamentu, dakle na republičkom nivou, ovo danas pomene. Hvala vam, predsedavajući, na razumevanju.

Bio sam danas na svečanoj proslavi u Sremskim Karlovcima, ali smatram da to nije samo proslava za pokrajinski nivo vlasti već da čitava Republika Srbija treba da slavi Srpsku Vojvodinu i njeno prisajedinjenje Kraljevini Srbiji.

Što se tiče aktuelnih zakona koji su na dnevnom redu, zaista moram da konstatujem da vlast napreduje i da nekako konačno dolazi u vezu sa svojim imenom Srpske napredne stranke, jer uvažava i shvata koliko smo mi iz opozicije konstruktivni i koliko su naše ideje i naša rešenja ispravni i dobri.

Evo navešću vam i nekoliko primera. Pre svega Vlada Republike Srbije i njen predsednik shvatili su značaj porodične politike Srpskog pokreta Dveri i postavili to danas kao državni prioritet broj jedan, istina, tek posle šest godina vlasti, ali bolje ikad nego nikad. Slično je i sa temom konačnog rešavanja, barem dela, nerešenih stambenih pitanja pripadnika snaga bezbednosti, a nedavno smo ovde, pre 15 dana ili koliko je bilo, kritikovali ministra Vulina što je to samo jedno u nizu lažnih obećanja aktuelne vlasti da će doći do tih jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti, a sa tim se već godinama kasni. Evo konačno i tog zakona na dnevnom redu i to je takođe dobra stvar.

Dobra je stvar i komisija o kojoj ćemo govoriti u tački 2. dnevnog reda, za koju takođe ne znam zašto se čekalo šest godina da bi došla na dnevni red ove narodne skupštine, odnosno 20 godina nakon NATO bombardovanja, ali to sve govori da je otprilike prosek obećanja SNS da nešto uopšte pokrene da uradi od onoga što je obećala najmanje šest godina. Čisto da znamo, kada vam SNS nešto ubuduće obeća, računajte da ništa ispod šest godina neće uopšte da kreće da se realizuje.

Ono što je meni najinteresantnije, i moram priznati, to je jedan novi fenomen koji je zaista uspešno profunkcionisao, kada opozicija predloži kvalitetne i dobre amandmane, onda Vlada Republike Srbije odbije kvalitetne i dobre amandmane samo iz jednog jedinog razloga – zato što dolaze iz redova opozicije. A šta je novo? Nov je fenomen da Vlada posle nekoliko nedelja isti taj predlog opozicije predloži kao svoj predlog, kroz izmene i dopune određenih zakona.

Evo da vam navedem jedan konkretan primer. Amandman na Predlog zakona o dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja predložila je Poslanička grupa Dveri 6. marta 2018. godine, da se brzina na našim auto-putevima podigne sa 120 na 130 kilometara na sat. Pre dva meseca Vlada Republike Srbije odbila je ovaj amandman, iz nepoznatih razloga, a evo posle dva meseca Vlada Republike Srbije sama predlaže isti taj amandman koji su Dveri predložile pre dva meseca, kao veliki iskorak u novim izmenama istog zakona.

Čekajte, šta se promenilo za dva meseca na putevima Srbije? Je l' su oni toliko poboljšani da sada može da se vozi 130 na sat, a nije moglo pre dva

meseca, kada smo mi to na isti način obrazlagali, da je to praksa koja postoji u brojnim državama regiona i Evrope?

Dakle, apelujem na vlast da nije teško biti fin i priznati da, kada opozicija predlaže dobre stvari, da su to dobre stvari. Kako nama nije teško da kada vlast predlaže nešto dobro, kažemo – ovo je dobro? Tako ni vama ne bi trebalo da bude teško kada opozicija predlaže nešto dobro, da kažete da je to dobro i da usvojite.

Evo ja ću poći od zakona o železnici, za koji smatram da je kruna jedne reforme sistema srpskog železničkog saobraćaja, koja nisam siguran da je dobro osmišljena. Evo koji su problemi u čitavom tom konceptu.

Dakle, podela nekad jedinstvenog železničkog preduzeća automatski slabi našeg nacionalnog železničkog prevoznika i atomizira mogućnosti ulaganja i jačanja. Mi smo u tom velikom procesu podele železničkog nacionalnog prevoznika na četiri različita preduzeća. Pojedinačne kompanije koje su izašle iz tog jedinstvenog preduzeća samim tim su i slabije i nekonkurentnije. Jedini ekonomski isplativ deo ostaje teretni saobraćaj, a ostali su izgleda prepušteni propasti ili prodaji nekim velikim železničkim igračima iz inostranstva. U prednosti će, naravno, biti najveće i najsnažnije železničke kompanije iz EU kojima se na ovaj način omogućava još jedan dodatni monopol, kada ta tema dođe na dnevni red.

Naše je mišljenje, mišljenje Srpskog pokreta Dveri, da država ne sme nikako prepustiti državnu železničku infrastrukturu, niti sme ukidati delove železničkih pruga zbog tzv. nerentabilnosti i nadam se da se to ovim zakonom konačno i zaustavlja.

Ono što su posledice koje mogu biti opasne, a ako se ne varam, vi ste sve to radili, gospođo ministre, na osnovu izvesnog elaborata na 130 strana koji je uradila izvesna konsultantska firma i za koji ste izgleda platili ogromne novce, a vi biste mogli reći koliko ste davali u svoje vreme za to prepisivanje zapadnih ideja kako podeliti našeg nacionalnog železničkog prevoznika, a inače su sve te ideje na samom Zapadu odbačene kao potpuno besmislene i pogrešne, a oni ih i dalje uvoze nama ovde kao nekoj koloniji i nekim domorocima koji treba da uzimaju njihove pogrešne ideje koje se više ne primenjuju ni kod njih samih. Dakle, problem je uništavanje uspešnog sistema i pripremanje terena za neloyalnu konkurenciju iz inostranstva, a problem je i mogućnost prodaje delova velikog sistema koji su profitabilni, a druge delove ostaviti državi da ih ona finansira ili da budu ugašeni.

Ono što takođe želim da istaknem tiče se verovatno ovde i za našu današnju raspravu najvažnijeg zakona – Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, koji toliko godina, između ostalog, kasni. Želim da istaknem da postoje dobre i važne stvari i da postoje ozbiljno problematične stvari u vezi sa ovim predlogom zakona.

Šta je dobro? Dobro je da konačno krenemo u rešavanje stambenog pitanja određenog broja pripadnika srpskih snaga bezbednosti. Oni su to odavno zaslužili. Zašto Vlada koja je već šest godina na vlasti tek posle šest godina pokušava da reši ovo pitanje, to je dobro pitanje za Vladu. Druga dobra stvar je, i vi ste to dobro napomenuli u obrazloženju ovoga zakona, da se time, naravno, podiže naša državna bezbednost i da se pomažu pripadnici snaga bezbednosti, što je uvek dobro i za šta ćete uvek imati podršku u Srpskom pokretu Dveri.

Dobro je i nešto što bismo mi nazvali državni kapitalizam, ili kako to nedavno reče kolega Dragan Đilas pozivajući se na ekonomski program Dveri ekonomski patriotizam, time što država ulazi na tržište, država investira, država pokreće zamajac domaće privrede, država rešava stambena pitanja svojih pripadnika snaga bezbednosti. Dakle, proglašavam mrtvim neoliberalni koncept ekonomije koji je državu izbacio sa tržišta i čestitam Vladi Republike Srbije što priznaje da su Dveri i u ekonomskom smislu sve ove godine bile u pravu i što vraćate državu kao investitora, što vraćate državu kao nekoga ko igra ulogu u privredi i što vraćate državu kao nekoga ko rešava određene važne nacionalne stvari. Opet su Dveri u pravu godinama unazad i konačno se Vlada Republike Srbije vraća na državni kapitalizam i direktno postaje investitor u izgradnji velikog broja stambenih jedinica za pripadnike snaga bezbednosti.

Naravno, posledica svega toga – pokretanje domaće privrede. To je izuzetno dobra stvar, pre svega građevinske operative i ono što ste vi ovde u obrazloženju istakli, a ako bude tako, verujte, ja ću prvi da slavim i da častim, gospođo ministre, a to je obaveznost učešća domaćih privrednih subjekata. Ako vam je trebalo 18 godina neoliberalizma, uništavanja svega što je domaći ekonomski interes, favorizovanja stranaca, stranih firmi i njihovih monopola, da shvatite da poenta jedne Vlade jeste podrška domaćoj privredi i favorizovanje domaće privrede, onda je to zaista previše. Ali, opet, bolje ikad nego nikad.

Dakle, ne obaveznost učešća domaćih privrednih subjekata, kako vi ovde kažete, nego isključivo pravo, monopol domaćeg privrednog proizvođača, odnosno privrednog subjekta da realizuje iz državnog kapitala investiranu proizvodnju. To je program Srpskog pokreta Dveri i, hvala bogu, Vlada Republike Srbije postepeno dolazi na pozicije Srpskog pokreta Dveri ne samo po pitanju porodične politike, nego evo, kao što vidimo, i po pitanju ekonomske politike.

Trebalo vam je vremena, niste nas pažljivo slušali na vreme, dugo vam objašnjavamo. Mislili ste da je sve što sa Zapada dolazi lepo i sjajno. Konačno ste počeli neke stvari da shvatate, da je važniji domaći ekonomski interes nego neoliberalna ekonomija, strani investitori, strane banke i njihovi monopoli i njihova pljačka, iznošenje ekstraprofita iz države Srbije.

Ono što nije dobro, a dozvolite da u radu Vlade Republike Srbije po nešto i nije dobro i nemojte nam zameriti što kao opozicija radimo svoj posao i kritikujemo vlast, nije dobro da nam se ponovi „Beograd na vodi“, na koji se

inače vi pozivate u ovom obrazloženju i to je skandal sam po sebi, kada vi kažete ovde da napomene radi, pazite, napomene radi: „Pri realizaciji drugih značajnih projekata za Republiku Srbiju već se pristupalo ovakvim i sličnim rešenjima“, pa primer projekat „Beograd na vodi“. To nemojte nikad više da navodite kao primer, jer je taj leks specijalis bruka i sramota ovoga parlamenta, ove države i vaše vlasti, i način na koji ste dali monopol jednom privatnom investitoru na strateški najvažnije mesto za izgradnju u gradu Beogradu, jeste simbol korupcije, kriminala, lopovluka i svega drugog najgoreg u ovome društvu i državi. Ne daj bože da izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti liči na „Beograd na vodi“. Ne daj bože da se „Beograd na vodi“ ponovi u Kraljevu, Kragujevcu, Vranju, Novom Sadu ili Beogradu.

Naravno da ne bismo voleli da izgradnja ovih stanova završi kao novi primer korupcije, kriminala, lopovluka i burazerske ekonomije u redovima Srpske napredne stranke. Lepo je to što vi kritikujete Demokratsku stranku, ne znam samo što niste poslali u zatvore sve one koji su opljačkali Srbiju za vreme vlasti Demokratske stranke. Ali vi ne možete da sakrijete činjenicu da u vašim redovima sede mnogi kadrovi Demokratske stranke i da se u vašim redovima mnogi bave kriminalom i korupcijom, do samog vrha aktuelne vlasti.

Šta je opasnost ovoga zakona? Da vi time suspendujete neke druge zakone u Republici Srbiji, da pravite monopol kako ćete vi deliti poslove unutar izgradnje ovih stanova, da te poslove dobijaju samo vaše firme, odnosno firme bliske SNS, kao što je, primera radi, u Kraljevu pre neki dan pare na konkursu za dodelu sredstava medijima dobila samo vaša televizija, a sve druge televizije nulu. Da ne bude tako i sa firmama domaćim koje će raditi ove stanove, da će samo firme bliske SNS dobijati poslove a svi drugi biti odbačeni, da uopšte dobiju mogućnost da rade u Srbiji ako nisu deo stranačko parazitskog sistema SNS.

Ja vas molim, gospođo ministre, da obratite pažnju da u državi Srbiji žive i rade i ljudi koji nisu članovi SNS. Ne znam da li možete da razumete o čemu pričam. Dakle, u Srbiji žive i rade ljudi, porodice, građani Srbije koji nisu članovi Srpske napredne stranke, nisu deo naprednjačkog kartela. Mnogi su u opoziciji. Mnogi se ne bave politikom. Ali trebalo bi da imaju pravo na rad i na život dostojan čoveka i da mogu da rade, a ne samo da u Srbiji mogu da rade i da se zapošljavaju članovi Srpske napredne stranke i firme bliske Srpskoj naprednoj stranci.

Ja vas molim i preklinjem da ta burazerska ekonomija koju ste vi nasledili od DS-a ne bude primenjena na ovoj izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Ono što je ovde meni bilo vrlo simpatično, moram priznati da je to još jedan originalni doprinos našem parlamentarizmu od strane SNS-a, to je vaše obrazloženje zašto nismo mogli da imamo javnu raspravu po pitanju ovoga zakona. To je, inače, sjajna stvar.

Pa kaže Vlada Republike Srbije – javne rasprave u vezi sa Nacrtom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova, za pripadnike snaga bezbednosti nisu sprovedene budući da sam Nacrt zakona sadrži podatke u vezi sa podacima koji su od interesa za Republiku Srbiju, a čijim bi otkrivanjem nastala potencijalna šteta za nacionalnu bezbednost Republike Srbije, javnu bezbednost, odnosno za bezbednosno i obaveštajne poslove organa javne vlasti.

Šta je to nacionalna bezbednost u izgradnji stanova? Dakle, ja vam predlažem jedno originalno rešenje. Uvek kada je neka tema šakaljiva, da opozicija ne bi mogla da govori, da se ne otvaraju javne rasprave, vi proglasite da je to bitno za nacionalnu bezbednost. Znači, svaku kriminalnu aferu u vrhu vaše vlasti vi takođe proglasite da to ne sme da se istražuje zato što je to bitno za nacionalnu bezbednost i zabranite javnu raspravu.

I, naravno, jedna takođe simpatična stvar, vi ovde navodite, citiraću vašu izjavu, kažete – biće to stanovi, na kojim sve lokacijama u više gradova, a što se tiče Beograda, ostale lokacije su već spremne, kaže, dok se za Beograd čeka da se konstituiše nova gradska vlast, pa da počnemo razgovore o tome, kaže ministar Zorana Mihajlović.

Četiri godine bili na vlasti u Beogradu, četiri meseca ne mogu da konstituišu novu vlast u Beogradu. Zbog toga se ne znaju lokacije gde mogu da se grade stanovi u Beogradu, zbog toga kasne stanovi za pripadnike snaga bezbednosti u Beogradu. Kako se to zove? Javašluk, nesposobnost i neozbiljnost. Ako ste pobedili ubedljivo na izborima, pa tri dana je trebalo da vam bude dovoljno da formirate novu gradsku vlast u Beogradu.

Ja ne znam da li vi svi koji ste članovi SNS shvatate kako vas ponižava predsednik vaše stranke, Aleksandar Vučić. On sad sve kandidate sa liste na beogradskim izborima drži na leri ko će biti gradonačelnik Beograda i četiri meseca moraju da mu idu svi na poklonjenje i da ga mole da neko od njih bude gradonačelnik Beograda, a on će onda da im da milost carsku, pa evo ti ćeš biti, Gorane Vesiću, ili ti, Irena Vujović, jer svakako neće biti niko od onih poznatih javnih ličnosti koje su samo glumile na listi SNS.

Nemojte dozvoljavati to ponižavanje od strane Aleksandra Vučića. Jeste li vi efikasni? Jeste li vi dobra vlast? Jeste li vi sposobni? Tri dana posle ubedljive pobede na beogradskim izborima morala je biti formirana nova beogradska vlast, jer četiri meseca kasni lokacija, plus četiri godine lažnih vaših obećanja da danas nekom pripadniku srpskih snaga bezbednosti bude sa pravom, recimo, ovaj dan uručeni ključevi stana u koji je trebalo da se useli. Zbog koga? Zbog Aleksandra Vučića koji ne može da se opredeli ko će biti gradonačelnik Beograda, pa ko će više da mu se ulizuje četiri meseca, pa ko će više para da mu da da bi on bio gradonačelnik, pa ko će da mu bude veći sluga na čelu Beograda.

Molim vas, to je poniženje za sve vas u SNS. To je poniženje za Beograd. To je poniženje za pripadnike snaga bezbednosti.

I konačno, gospođo ministarka, vi znate da ja vas izuzetno cenim, uvek su mi simpatični ovi naši, da kažem, parlamentarni okršaji, vi ste uvaženi član „Ist vest bridža“, poznate međunarodne organizacije, dela trilateralne komisije, vi najbolje sprovodite zapadne interese u Srbiji. Ja to i cenim kod vas.

Vi se uopšte ne krijete da ste vi lobista zapadnih interesa u Srbiji, za razliku od drugih koji pokušavaju da se sakriju, kao ne znam Dragan Šormaz, lobista za NATO ili neko drugi. Ne, vi otvoreno kažete ja lobiram za interese Zapada, ja sam član stranih međunarodnih organizacija. (Isključen mikrofon)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, da li treba da kažem šta nije u redu? Evo, dosada ste potpuno normalno govorili, ne možemo se optuživati za takve stvari. Za izdaju, za interes bilo koga ko je van ove zemlje. Nemojte to da radite.

Izvolite, nastavite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Niko nije pomenuo izdaju, ali ako ste vi tako razumeli da lobisti zapadnih interesa u Srbiji izdaju nacionalne interese države Srbije, ja se sa vama slažem.

Ono što je, za kraj, pitanje za gospođu ministra – kako će izgledati ti stanovi koji će vredeti, odnosno biti plaćeni do 500 evra po kvadratu od strane onih koji će ih kupiti? Pazite, nije isto cena i kvalitet izgradnje stanova. Molim vas da to ne budu stanovi sa kojima će njihovi vlasnici posle godinu dana imati probleme jer su nekvalitetno izgrađeni.

Druga stvar, kako će izgledati ti krediti? Kod kojih banaka će ti krediti biti uzimani? Vi kažete – biće mnogo povoljniji nego dosada. Što svi mi građani Srbije ne možemo da uzmemo te povoljnije kredite? Gde će da budu ti povoljniji krediti? Kod domaćih banaka, kod stranih banaka? Koga država podržava? Domaće banke? Strane banke? Da li će, recimo, moći tu da reše neka pitanja i ratni vojni veterani i porodice poginulih i ratni vojni invalidi, da li su oni obuhvaćeni ovim zahtevima?

Nemojte, molim vas, to je za kraj apel, nemojte molim vas da bude kao sa stambenim kreditima u švajcarskim francima, da ih reklamirate, a posle da se to obije o glavu građana Srbije, 20.000 porodica koje su u ovom trenutku u dužničkom ropstvu zato što je ova država dozvolila da strane banke pljačkaju građane Srbije kreditima indeksiranim u švajcarskim francima i pljačkom na valutnim klauzulama.

Ja vas molim da napravimo jedan sistem koji će omogućiti tim budućim vlasnicima stanova da ne budu bankarski robovi do kraja svoga života. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Toliko ste u pravu da smo mi svi paraziti, da je to sve javašluk, kriminalci, izdajnici, više ne znam šta, ali opet da podsetim, da se to nikako ne zaboravi, 11 puta više glasova ima SNS sa Vučićem na čelu u

Beogradu u odnosu na vašu koaliciju i tog okrutnog neoliberala Radulovića sa kojim ste je napravili. Tek toliko. Eto, mi grozni, užasni, ali mi takvi grozni i užasni smo doveli do toga da je Srbija danas deseta u svetu, da Srbija danas ima rast BDP, da Vlada Srbije danas može da razgovara o tome da realizujemo projekat izgradnje pet hiljada stanova, da pričamo o tome da treba da obezbedimo i sistemski da rešimo pitanje 18.000 ljudi i u Vojsci, Policiji, BIA koji nemaju te stanove. To je ta grozna Vlada i to je ta SNS, čiji je predsednik Vučić, a koja je sve to uspela u prethodnih nekoliko godina.

Prema tome, da krenemo sada malo o ovim detaljima koje ste vi pokušavali da nam objasnite i da kažete, a to je, prvo, da krenemo od uslova i kakvi će ti stanovi biti, pošto sumnjate da su ti stanovi nekvalitetni, da su ti stanovi u stvari u odnosu na cenu lošijeg kvaliteta nego neki drugi stanovi. Postoji čitav projektni zadatak koji je uradila Građevinska direkcija Srbije, koji ja držim ovde u ruci. Ti stanovi su u skladu sa svim standardima energetske efikasnosti. Ti prozori su petoslojni, svaki stan ima terasu. Da ste bili ovde prisutni, mogli ste da vidite slike, možemo posle takođe da vam to damo, da je ne bih ovo čitala sve kako izgledaju podovi, vrata itd. Znači, sve što u tim stanovima bude bilo ugrađeno, najmanje 80% mora da bude domaćeg srpskog porekla, što je takođe jednako važno, kao i činjenica da ćemo te stanove da gradimo.

Pitali ste za uslove i za kreditnu sposobnost. Ovi krediti koje će uzimati ljudi koji su zaposleni u snagama bezbednosti jesu krediti pod povoljnijim uslovima, povoljniji od komercijalnih kredita. To su krediti sa rokom otplate oko 25 godina. Mi smo napravili nekoliko simulacija u zavisnosti od vrednosti nekog stana. To su fiksne kamatne stope, učešće države takođe postoji, koje je iz budžeta, i sve to država može da garantuje i da radi zbog toga što je naš budžet takav stabilan kakav jeste.

Dalje ste postavljali pitanje oko nacionalne bezbednosti, odnosno zašto nije bilo javne rasprave i da smo naveli u obrazloženju da podaci koji su korišćeni mogu da utiču na nacionalnu bezbednost. Postoje određeni delovi i izvori odakle su uzimani podaci i zbog toga je bilo strogo poverljivo. Danas je zakon ispred vas; prema tome, sve je jasno, sve može da se vidi. Sve institucije unutar Vlade i agencije i direkcije i pravobranilaštva, svi koji su uključeni u ovaj projekat, svi su se usaglasili pre nego što smo uopšte tako nešto stavili na sednicu Vlade.

Dalje, oko železnica koje ste pominjali, mislim da nekoliko stvari treba da znate. Prvo, nije reforma železnice pravljena tako što je neko seo, smislio, crtao itd. ili plaćao neke studije, kako vi kažete, nego tako što Vlada Republike Srbije smatra da se 30, 40, 50 godina, što je potpuno tačno, nije ulagalo u železnički sektor. Onda smo seli da krenemo ne samo u reformisanje, nego i u ulaganje u železnicu i rešavanje pitanja železničkih preduzeća koja su imala jako velike subvencije. Na današnji dan, moram da kažem da kargo nema, od trenutka kada

je stvoren, ni jedan jedini dinar subvencija. On povećava svoju količinu prevezenog tereta. Godine 2014. je to bilo 10,8 miliona tona, 2017. godine 12,3.

Sa druge strane, vrednost investicija samo u infrastrukturi Železnice, koja predstavlja nekako osnovu razvoja železničkog saobraćaja, jeste negde oko četiri milijarde evra. Mi danas možemo da govorimo o tome da se gradi brza pruga između Beograda i Budimpešte. Ti radovi postoje, ti radovi se izvode. Mi danas možemo da govorimo o novom projektu, 260 miliona evra, koji se delom finansira iz Evropske investicione banke iz kredita, ali i iz donacija EU, a to je modernizacija i elektrifikacija pruge Niš–Dimitrovgrad.

Mi danas možemo da govorimo o tome da se trenutno na teritoriji Srbije preko 170 kilometara pruge rehabilituje, rekonstruiše. Toliko je urađeno i prošle godine. Svaki put kada sam se pojavila na nekom gradilištu, svaki put sam počinjala svoj govor – ovde nije rehabilitovana pruga 40 godina. Tako su izgledale naše železnice, tako više neće izgledati naše železnice.

Prema tome, kada govorite kako neko dođe sa strane i uništava železnicu, nemojte to da pričate, jer to ne samo da nije istina, da ja ne bih bila gruba i da ne bih rekla da je to laž.

Nadalje, pominjali ste 130 kilometara na sat. Jula prošle godine Ministarstvo saobraćaja i ja lično pričala sam o tome da bi trebalo na našim putevima, auto-putevima da se poveća brzina na 130 kilometara na sat. Prema tome, rekla bih da ste vi prepisivali od mene kada ste pisali ovaj svoj predlog za amandman i drago mi je da ćete to danas da podržite.

Uopšte, kada ste pričali o stanovima, shvatila sam da vi ovaj zakon u stvari podržavate, pored, naravno, tog osećaja nelagode i mržnje koju osećate prema nama. Ipak verujem da shvatate koliko je realizacija ovog projekta značajna za sve građane u Srbiji, a da treba da podržimo svi bez obzira na to kojoj političkoj partiji pripadali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Pravo na repliku, Aleksandar Marković, pa onda vi, kolega Obradoviću.

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Za rubriku je „Verovali ili ne“ šta smo sve uspeli da čujemo od prethodnog govornika u 20 minuta, šta je sve uspeo da pomeša, babe i žabe, zamene teza itd., ali drago mi je što se prethodni govornik setio perioda kada je onako lepo sarađivao sa Draganom Đilasom, koga je i pomenuo, dok je Đilas bio gradonačelnik, dok ga je finansirao Dragan Đilas, ali se ne seća da je u jednom periodu taj isti Đilas hvalio projekat „Beograd na vodi“, samo nije imao, odnosno nije umeo da ga izgradi, a posle, kada su neki drugi došli, koji su umeli, znali i hteli da izgrade „Beograd na vodi“, onda je prestao da mu se dopada taj projekat.

Kada je reč o unapređenju domaće privrede, domaće ekonomije, domaće proizvodnje, to su te fraze koje je on naučio napamet i koja god da je tema, on će da vrti istu frazu – domaća privreda, domaća proizvodnja, domaći ekonomski

razvoj. Ali postoji jedan problem. Trebalo je da pročitate zakon; nije teško, zaista nije teško. Član 14. predloženog zakona – za izgradnju stambene zgrade za kolektivno stanovanje koriste se prvenstveno građevinski proizvodi, materijali, oprema, instalacija domaćih proizvođača, u učešću od najmanje 80% od ukupno potrebnih građevinskih proizvoda. Dakle, nije teško pročitati ovo. Toliko o njegovoj brizi za domaću proizvodnju.

Jedan blagonakloni savet za sam kraj. Ja sam, znate, bolećiv prema pripadnicima opozicije. I sam sam nekad bio pripadnik opozicije. Samo vi nemojte da brinete o Beograđanima, o Beogradu, i nemojte spominjati beogradske izbore. Beograđani su na najbolji način na upravo tim beogradskim izborima rekli šta misle o vama i o vašoj politici. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Pravo na repliku, Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ja se zaista radujem što sve veći broj tačaka programa Srpskog pokreta Dveri objavljenog kada smo ušli u politiku 2011. godine realizuju razni predstavnici vlasti. Ja ne znam koliko puta sam, i to je u pravu gospodin Marković, samo za ovom skupštinskom govornicom preklinjao da domaće firme dobijaju poslove i imaju prednost i monopol u odnosu na strane firme. Onda mi vi navedete da ste u zakon stavili ono za šta se Dveri zalažu sedam godina – istina, tek posle šest godina vaše vlasti – da 80% materijala u izgradnji tih stanova bude domaćeg porekla. Pa šta se čekalo, gospodo vlastodršci? Pa prvog dana kad ste došli na vlast morali ste to da donesete. Prioritet, ja ću to da ponavljam dok me grlo ne izda, u ovoj državi moraju da imaju domaći privrednici, domaći poljoprivrednici, domaći preduzetnici uopšte.

Vi se još uvek, na čelu sa vašim predsednikom, klanjate stranom investitoru, od predsednika države do predsednika opštine, i dajete mu besplatno gradsko građevinsko zemljište, kao u Čačku četiri miliona evra, dajete mu subvenciju u desetinama hiljada evra, dajete mu razna oslobođenja od poreza, dajete mu mogućnost da mu inspekcija nikada ne ulazi, da ne znam koliko stotina žena ide u jedan toalet ili ne znam kakvu drugu vrstu maltretiranja trpi. Šta ima domaći privrednik i domaći poljoprivrednik u Srbiji? Samo PDV, takse, akcize, inspekcije, maltretiranje i sve drugo čemu je izložen, i reketiranje od strane SNS da bi mogao uopšte da živi i radi u Srbiji.

Ja vas molim, ključno pitanje je hoćemo li svi zajedno mi ovde stati iza domaće privrede, a ne više iza stranih investitora. Ako je ovo početak toga, imate našu podršku, ali nemojte da bude kao „Beograd na vodi“.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Pa glavni izvođač „Beograda na vodi“ je upravo domaća firma „Energoprojekt“. Toliko o tome što je pričao prethodni govornik.

Kao što potiskuje sećanje na saradnju sa Draganom Đilasom, tako očigledno potiskuje i sećanje na početke svog političkog delovanja. U pitanju je „Nova Iskra“ 1999. godine, o čemu je pričao moj uvaženi kolega Vladimir Orlić nekoliko puta. Tako zaboravlja i da je tokom svog političkog delovanja saradivao sa svima onima koji su bili na vlasti i koji su mogli da mu omoguće neki benefit.

Mi se sećam, o i dok je uprava u „Kolubari“ bila iz redova DSS, da ga je upravo ta „Kolubara“ finansirala godinama unazad. Pa imamo 2007, 2008, 2009, 2010. godine samo u jednoj godini Dveri su dobili 4,2 miliona dinara od „Kolubare“ i to u trenutku kada je Kolubara bila ogroman gubitaš, kada je beležila gubitke od deset milijardi dinara. To je nastavljeno, kao što rekoh, i godinama u budućnosti. Godine 2008, zanimljivo, Dveri su od Ministarstva za dijasporu dobile 300.000 dinara, pa zatim, iste godine još 700.000 dinara, pa 2009. godine dva puta po 300.000 dinara.

Dakle, očigledno je da oni u svom programu nemaju ni ideologiju, niti neki čvrst kurs, već onako kako im odgovara, ko im trenutno odgovara ili ko može da im bude finansijer, njemu se, da kažem, približe. Nudili su se oni nama u Čačku 2016. godine, tom istom Čačku koji pominje. Naravno, odbili smo i nismo želeli da vršimo saradnju sa njima iz svih poznatih razloga. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Vidite, ja zbog ovih raznih prozivki koje se tiču bilo kakvih relacija Srpskog pokreta Dveri, koji, koliko znam, u ovoj Narodnoj skupštini Republike Srbije jedini nije bio na vlasti... Pazite, jedina ovde prisutna poslanička grupa koja nikada nije bila na vlasti i samim tim ne nosi sa sobom nikakve afere i nikakav prljav veš iz bilo kakvih prošlih režima je, između ostalog, a ne znam da li je to dobro ili loše, neka procene građani Srbije, na neki način odgovorna i za dolazak SNS-a na vlast. Evo objasniću vam kako.

U trenutku kada na Đurđevdan 2012. godine Tomislav Nikolić i Aleksandar Vučić ne znaju šta da rade kada su praktično izgubili izbore, odnosno dobili mnogo manje nego što su očekivali u prvom krugu predsedničkih izbora, jedini koji su na ulicama Beograda i vode borbu protiv izborne krađe od strane DS, Borisa Tadića i vašeg možda budućeg gradonačelnika Gorana Vesića, glavnog tvorca te izborne krađe, koja je tada Dveri ostavila ispod cenzusa, vi ne znate šta da radite.

Tomislav Nikolić se sedam dana dvoumi da li da izađe u drugi krug predsedničkih izbora, dok Dveri šetaju beogradskim ulicama, protestuju ispred RIK-a, nose lutku Borisa Tadića u robijaškom odelu da bismo se izborili protiv krađe od strane DS-a i za fer izbore.

Kako vas nije sramota da vi nama spočítavate ikada više DS, Đilasa ili bilo koga drugog? Mi smo indirektno odgovorni što ste vi sedam dana posle toga počeli da kopirate naše protestne vožnje širom Srbije, da iznosite one džakove i da pričate o izbornoj krađi kad ste se opasuljili od izbornog poraza, odnosno nedovoljnog broja glasova koji ste dobili.

Dakle, ako zaista jednog dana bude katastrofa sa ovom vlašću, i mi snosimo deo krivice jer ste našu ideju uzeli iz borbe protiv izborne krađe DS od Đurđevdana 2012. godine.

(Vladimir Orlić dobacuje.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Jako kratko. Kaže prethodni govornik da nikad nisu bili nigde na vlasti, a neće biti istina ni to. Evo opština Nova Varoš. U opštini Nova Varoš, zajedno sa DS, pa Tadićevom strankom, kako se sad zove, da li SDS, ne mogu da pohvatam ni sam, mislim da je čak tamo i LDP na vlasti i Dveri zajedno sa njima, kao ravnopravan partner, učestvuju u vršenju lokalne vlasti. Dakle, ja ovo nisam izmislio. Ovo piše na sajtu Dveri. Sad, da li prethodni govornik ne čita svoj sajt ili šta je u pitanju, evo ja ga pozivam da pročita sajt i moći će da se uveri u to. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Hajde da razrešimo konačno tu dilemu Ljotić, koja toliko interesuje predstavnike SNS, jer kao što vidim nema većeg popularizatora Dimitrija Ljotića od SNS. Ja sam naime učio od najboljih, od Vojislava Šešelja i Aleksandra Vučića, koje sam upoznao na štandu „Nove Iskre“ na sajmu knjiga... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, nije pominjao... Ko je pominjao Ljotića? Nije Marković pomenuo Ljotića, molim vas. Nemojte sad da širimo priču.

Izvolite, nastavite. Dao sam vam repliku, ali nije...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Eto, taman da hoću da objasnim, a vi mi ne date priliku.

Dakle, hoćemo Novu Varoš, nema nikakvih problema. Dakle, Dveri nisu na vlasti u Novoj Varoši, to je još jedna laž SNS. Na vlasti u Novoj Varoši su preletači koji su prešli u redove SNS, prodali, izdali mandate koje su im građani Nove Varoši dali da bi bili protiv SNS, došli na vlast, koju smo mi podržali, to je tačno, vlast koja je smenila SNS, to je prva opština u Srbiji gde je smenjena vlast SNS, to je bila Nova Varoš. Ja se ponosim što su Dveri u tome učestvovala...

(Vladimir Orlić: Sa kim?)

...Tako će biti i u drugim gradovima i opštinama Srbije, ali onda kada smo smenili vlast SNS, onda su oni koji su bili deo te nove vladajuće većine prodali svoje mandate SNS i formirali novu vlast i izdali interese građana Nove Varoši.

(Vladimir Orlić: Nemoj da se stidiš.)

Do dana današnjeg u tužilaštvu u fiokama stoje krivične prijave koje smo podneli protiv vršioca vlasti iz redova SNS, nekadašnjeg i predsednika opštine i načelnika Zlatiborskog okruga, koji je naravno ošteti budžet opštine Nova Varoš u milionskim iznosima, ali ga štite visoki funkcioneri SNS, rodом iz tog kraja i sve te afere završavaju u fiokama sudova, tužilaštva i policije.

Dakle, to vam ja govorim, kriminal i korupcija, nisu više demokrate na vlasti. Vi ste na vlasti. Kriminal i korupcija i dalje cvetaju, i dalje se šire i vi ih podržavate.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, član 107 – dostojanstvo.

Uvaženi gospodin koji je na vlast mogao doći samo sumnjivim cenzusima, dakle padom sa balkona, uvek protesti, uvek nešto fali, uvek neko negde preleti, samo uvek nešto do tog cenzusa. U Novoj Varoši su bili u jednoj koaliciji dok ljudi nisu videli sa kim imaju posla, a kada sa njima bilo šta krenete, brzo vidite sa kim imate posla. Grupa građana koja je u jednom trenutku smenila vlast SNS je vrlo brzo videla da su ljudi iz SNS ljudi koji žele dobro za Novu Varoš. Napravili smo jednu stabilnu koaliciju za dobrobit svih građana.

Vrlo dobro znate ko ima koje funkcije u Novoj Varoši. Dakle, SNS, iako ima najveći broj odbornika, nema te funkcije koje ste vi tražili, trgovali, do kojih vam je bilo stalo, a vaše ideje dok ste bili u Novoj Varoši, način na koji ste podržavali i tražili da se donesu neke skupštinske odluke, pa to je bilo sramno. Vi biste za još mesec dana, da ste ostali, onu opštinu zavili u crno kao vaši koalicioni partneri koji su uspevali za vreme svog mandata da zaduže opštine za četiri milijarde. I vi komentarišete. Vi ne biste znali da sačuvate jednu livadu u Novoj Varoši da ste ostali na vlasti, a držite predavanje kako da sačuvamo Kosovo i Metohiju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević, povreda Poslovnika.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ukazujem na povredu Poslovnika, član 106. stav 3. da je zabranjeno dobacivati narodnim poslanicima dok izlažu svoju diskusiju. Takođe ste sad

dozvolili repliku pod maskom Poslovnika, tako da ste prekršili u više navrata Poslovnik.

Ne znam čemu ovo dobacivanje, zašto ne može da se otrpi istina. Svedoci smo da iz sednice u sednicu imamo problem kašnjenja početka sednice, jer vladajuća većina ne može da ima kvorum. Tada niste tako glasni, tada je ovde jedan opšti muk. Toliko o stabilnosti koalicije.

Što se tiče izborne krađe, ponoviću ono što je rekao predsednik Boško Obradović, vi ste 2012. godine došli na vlast upravo protestima protiv izborne krađe, a to što ste usavršili sve ono što je DS radila pogubno u ovoj državi, to zaista jeste naš najveći problem, problem građana Srbije.

Hvalite se tolikim procentima, a gde su ispunjenja vaših obećanja? I nemojte se zavaravati da će taj procenat da raste, čak ni pretnjama, krađama, sendvičima, izbornim turizmom po Srbiji. Dakle, krenite sa ispunjavanjem svojih obećanja i nemojte optuživati one koji kritikuju vaše postupke da je to mržnja. Ako se neko ne slaže sa vama, ne znači da vas mrzi. Ako pogledate transkripte iz naših izlaganja, videćete da su samo SNS, njihovim narodnim poslanicima i predstavnicima Vlade puna usta mržnje. Mi samo ukazujemo na ono što nije dobro za sve nas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Nisam čuo nikakvo dobacivanje. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Hvala, kolegice Janjušević.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Drago mi je što smo raščistili situaciju oko Nove Varoši i što su priznali da su saradivali i sa DS, i sa Tadićevom strankom i sa LDP i ko zna s kim ne. Kao što smo rekli, ispostavili se da je istina da Dveri, lažna patriotska organizacija Dveri, ne bira, apsolutno ne bira saradnika, ne bira sa kim će saradivati. Bitno im je samo da dobijaju novac od njega. Na pare nisu gadljivi. Hvala, gospodine Martinoviću. Bio to Đilas u Beogradu dok je bio gradonačelnik, bila to DS, bila to DSS u Kolubari, bio to Dosta je bilo pokret pred beogradske izbore, pa i gospođa koja je malopre pričala, kolegica Boška Obradovića, imala je zaključen ugovor sa Goranom Ješićem. Njena firma „Ninamedija“ je godinama finansirana od Gorana Ješića i DS, a ovde se prave da su neke patriote, nacionalisti itd. Očigledno da je od Ljotića do Saše Radulovića kratak put. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Tražili su repliku. Boško Obradović je tražio repliku, ali ja bih da zatvorimo krug replika. Tri replike ste dobili. Mislim da je to bilo korektno. Sada bi sve otišlo u tu raspravu, vraćamo se 20-30 godina unazad. Hajde da radimo ono što se tiče zakona koji su na dnevnom redu.

Da li se još neko javlja od ovlašćenih predstavnika?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena ministre, uvaženi predstavnici ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, zaista mi je drago da smo nakon ovako iscrpne rasprave svi mi ovde shvatili da je glavna zamerka za sve ove predložene zakone hitnost postupka. Čemu žurba, kažu, zašto hitan postupak? To je jedina zamerka koju smo mi danas mogli da čujemo o svih 21 predloga zakona ili sporazuma. Da nije hitan postupak, oni bi rekli – zašto nije hitan postupak? Na to se svodi njihova politika.

Kao što rekoh, pred nama je set važnih predloga zakona iz oblasti građevine, saobraćaja, infrastrukture itd., kao i veći broj sporazuma, ali svakako da je najznačajniju pažnju javnosti izazvao Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti ili, kako ga već popularno nazivaju, leks specijalis za gradnju jeftinih stanova.

Počeo bih hronološki, dakle, od zaključka Vlade Srbije od novembra 2017. godine kada je formirana Komisija za pripremu predloga projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Već decembra 2017. godine Komisija je održala prvi sastanak. Zaključak Vladine komisije je da je radi brže i efikasnije realizacije neophodno izraditi poseban zakon kojim će se urediti uslovi, kriterijumi, način i postupak za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike i to Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, policije, BIA i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, a naročito utvrditi javni interes, urediti postupak eksproprijacije, propisati obaveze učesnika u postupku donošenja ili izmene planskih dokumenata, odrediti način za uređivanje obaveza za uređenje građevinskog zemljišta, uređenje postupka pribavljanja građevinskog zemljišta, rešavanje imovinskopravnih odnosa na zemljištu unutar stambenog kompleksa i izvan stambenog kompleksa u funkciji stambenog kompleksa.

Zatim, uređenje postupka pribavljanja svih akata za izgradnju objekata unutar stambenog kompleksa, vrsta postupaka koji se primenjuju za izbor projektanta, vršioce tehničke kontrole, izvođača radova, vršenje projektantskog i stručnog nadzora i tehničkog pregleda objekata. Zatim, način finansiranja i izgradnje stambenih objekata i komunalne i ostale infrastrukture, uslove i kriterijume za izgradnju i kupovinu stanova za potrebe pripadnika snaga bezbednosti, najvišu prodajnu cenu stana po metru kvadratnom, kao i sva ostala pitanja od značaja za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Ako imamo u vidu značaj, a naročito odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, ako pritom imamo u vidu da je najveći broj nerešenih stambenih potreba upravo među tom kategorijom, odnosno među pripadnicima snaga bezbednosti, ako tome još dodamo značaj za bezbednost čitave zemlje, onda je sasvim jasno koliko je važno da usvojimo ovaj predlog zakona. Pritom, kao što smo rekli u raspravi, ovaj problem nije od juče, ovaj

problem ne datira od juče, ovaj problem datira decenijama unazad i niko ga nije rešavao, bar ne u onoj meri u kojoj je to bilo potrebno. Toliko o ovim stručnjacima prekoputa koji su, tobože, lamentirali nad stanjem pripadnika bezbednosnih snaga, a ništa nisu učinili dok su vršili vlast.

Šta je važno istaći? Za realizaciju ovog projekta, kako smo i čuli, odlučeno je da u prvoj fazi na izabranim lokacijama u šest gradova bude ukupno izgrađeno 1.578 stanova i to u Beogradu i Novom Sadu po 400, Nišu 188, Vranju 190, Kraljevu i Kragujevcu po 200 stanova. To bi bila, ponavljam, prva faza. Utvrđeno je da je u ovih šest gradova moguće izgraditi 5.203 stana ukupno. Procenjena finansijska sredstva za izgradnju ovih stanova iznose 64.335.000 evra bez PDV-a, a u ovaj iznos uključeni su troškovi komunalnog opremanja predloženih lokacija, odnosno izgradnja nedostajuće infrastrukture.

Iako je već rečeno, nije loše ponoviti, cena izgradnje stana iznosi 500 evra po metru kvadratnom u protivdinarskoj vrednosti na dan zaključenja ugovora, bez PDV. Kupoprodajnu cenu stana na svakoj pojedinačnoj lokaciji određuje investitor, odnosno prodavac stana, a ne može biti viša, odnosno ne može biti u iznosu višem od 500 evra.

Ko može da ostvari ovo pravo, pravo na kupovinu stana pod povoljnijim uslovima? Dakle, zaposlena lica na neodređeno vreme u navedenim državnim organima, kao i lica raniji pripadnici snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od tih državnih organa. Osnovni uslov je da ta lica nemaju trajno rešeno stambeno pitanje ili je neodgovarajuće rešeno. Prioritet za kupovinu stana imaju lica koja nemaju trajno rešeno stambeno pitanje u odnosu na lica sa neodgovarajućim stanom.

Treba istaći i da pravo na kupovinu stana ne mogu ostvariti lica pripadnici snaga bezbednosti, kao ni članovi domaćinstva koji su od dana stupanja na snagu ovog zakona otuđili nepokretnost koju su imali u svojini na teritoriji Srbije ili na teritoriji bivših republika SFRJ.

Ko je čitao Predlog zakona, a neki poslanici nisu čitali, kako smo videli, mogao je da vidi i predviđenu strukturu budućih stanova. Garsonjera je površine do 32 m², jednosoban stan do 36 m², jednoiposoban stan do 46 m², dvosoban stan do 54 m², dvoiposoban stan do 62 m², trosoban stan do 70 m², troiposoban do 83 m² i četvorosobni do 92 m², uz napomenu da je pripadnik snaga bezbednosti koji ostvari pravo na kupovinu stana u skladu sa ovim zakonom u obavezi da ostane u radnom odnosu u organu u kome je ostvario to pravo narednih deset godina od dana zaključenja ugovora o kupovini stana, osim lica kome prestane radni odnos ostvarivanjem prava na penziju u tom vremenskom periodu i ne može otuđiti stan kupljen u skladu sa ovim zakonom u roku od deset godina. Kada je reč o licima ranijim pripadnicima snaga bezbednosti koja su stekla penziju u navedenim državnim organima a koja su ostvarila pravo na kupovinu stana pod povoljnijim uslovima, ne mogu otuđiti takav stan u roku od deset godina od dana zaključenja ugovora o kupovini stana.

Iz svega ovoga se jasno vidi da su postavljeni vrlo fer i pravedni uslovi, da je cilj da se spreči svaki vid potencijalne zloupotrebe, kao i to da je intencija da se zaista otpočne sa trajnim rešavanjem ovog značajnog pitanja za Srbiju. Raduje me što se prvi radovi po sprovedenim postupcima za izbor najpovoljnijih izvođača i vršilaca stručnog nadzora očekuju već tokom leta ove godine, dakle krajem avgusta. Kao što smo čuli, lokacije u nekoliko navedenih gradova su spremne, a uveren sam da će u najskorije vreme u svih šest gradova biti usvojeni neophodni planski dokumenti po kojima će se graditi ovi stanovi.

Konačno, verujem da se svi slažemo sa tim da je građevina privredni zamajac i da utiče i na ostale privredne grane, tako će i ovaj zakon imati efekat pre svega na domaća, ali i na strana privredna društva i preduzetnike, ali i na državne organe Republike Srbije i jedinice lokalne samouprave. Ne moram da napominjem koliki će uticaj imati na pripadnike snaga bezbednosti jer će svi pod jednakim uslovima moći da reše svoju stambenu potrebu po veoma povoljnim uslovima.

Kada je reč o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama, tu bih istakao potrebu za rešavanjem statusa velikog broja nelegalnih šljunkara na obalama vodnih puteva Srbije. Trenutno ih je oko 150 i u statusu su privremenih objekata.

Ovaj predlog zakona predviđa postepeno rešavanje ovog zaista velikog problema koji bez sumnje opterećuje ovu privrednu delatnost, s obzirom na to da je pravni status privremenih deponija šljunka i peska uređen Zakonom o planiranju i izgradnji i da on propisuje rok od šest godina, koliko traju privremene građevinske dozvole, kao prelazni rok za postepenu prelokaciju na zvanična lučka područja.

Dalje, Predlog zakona predviđa da jedinice lokalne samouprave utvrđuju na kojim se tačno lokacijama mogu nalaziti privremene deponije šljunka i peska, kao i da će one izdavati privremenu građevinsku dozvolu na osnovu izdatog privremenog odobrenja koje izdaje Agencija za upravljanje lukama.

Za one privremene deponije šljunka i peska koje ne budu obuhvaćene odlukama jedinica lokalne samouprave, predviđena je mogućnost preseljenja na lučka područja koja su već utvrđena ranijim planovima ili će biti utvrđena u skladu sa prostornim planovima.

Budući da su procene da se godišnje pretovari oko četiri miliona tona šljunka i peska, nakon usvajanja ovih izmena zakona očekivani prihod na osnovu naplate lučke takse iznosiće oko 600.000 evra, dok će ukupni generisani prihodi od svih taksi i naknada biti preko dva miliona evra.

Kada je reč o Predlogu zakona o železnicama, stekli su se uslovi za donošenje novog zakona o železnici nakon primene važećeg zakona i nakon sagledavanja neophodnih potreba za određenim izmenama, pre svega u smislu primene direktive Evropskog parlamenta i Saveta, kojim se uspostavlja jedinstveno evropsko železničko područje, odnosno potrebe da se poboljša

efikasnost železničkog sistema Srbije, integrisanje u tržište transportnih usluga i integracija srpskih železnica u železnički sistem u Evropskoj uniji.

Razdvajanjem delatnosti upravljanja javnom železničkom infrastrukturom i delatnosti obavljanja prevoza u železničkom saobraćaju nakon 14 godina preduzeli smo značajne korake u reformi Železnica. Osnivanjem Društva za upravljanje železničkom infrastrukturom „Infrastruktura železnice Srbije“ a.d., Društva za železnički prevoz putnika „Srbija voz“ a.d. i Društva za železnički prevoz robe „Srbija kargo“ a.d. postigli smo razdvajanje načina i modela finansiranja, zatim jasno definisanje koliko se sredstava izdvaja za koju namenu, dakle veću odgovornost i veću efikasnost.

Stoga se može reći da je to bio dobar potez i da su rezultati već vidljivi. Međutim, ako imamo u vidu da je železnica vitalni deo transportnog sistema Srbije, da je efikasnost železničkog sistema uslov za konkurentno tržište prevoznih usluga, da želimo bolje regulisanje tržišta železničkih usluga, da podignemo kvalitet usluga železničkog prevoza robe i putnika, neophodno je unaprediti ovaj sistem kroz donošenje novog zakona.

Ja bih zastao ovde zbog vremena poslaničke grupe, a siguran sam da ćemo se kroz raspravu dotaći i ostalih važnih tema koje tretiraju ovi predlozi zakona. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Sada nastavljamo po redosledu narodnih poslanika prema prijavama za reč u zajedničkom načelnom jedinstvenom pretresu.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

MUMAER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, na samom početku želim uputiti srdačne čestitke svim pripadnicima islama ovde u Narodnoj skupštini kao i svim pripadnicima islamske zajednice Srbije, a posebno svim muslimanima u Sandžaku, zbog nastupajućeg meseca Ramazana koji večeras počinje, sa željom da ga provedu u postu, predanosti Bogu i da kroz te ibadete postignu željene duhovne i moralne efekte.

Što se tiče zakona koji su pred nama, izuzetno su važni. Posebno smo zainteresovani za set zakona o saobraćaju. Svakako su najbitniji oni koji se odnose na bezbednost građana i cenimo da su ovim predlozima napravljeni vrlo značajni iskoraci u tome pogledu, ali ne mogu da ne pomenem puteve koje narod već zove putevi smrti. To su putevi Novi Pazar – Sjenica i Novi Pazar – Tutin, gde učestalo imamo pogibije i stradanja putnika. Istina, raduje učestalo najavljivanje konačnog rešavanja ovih putnih pravaca, investiranja i njihove izgradnje. Raduje me i poslednji susret u Istanbulu na najvišem vrhu i još jedno potpisivanje memoranduma iako bih konačno želeo da imamo i operativni iskorak.

Usputno bih postavio pitanje, jer nisam do kraja razumeo, po mojoj informaciji, taj memorandum jeste obuhvatio ova dva putna pravca, ali nije obuhvatio put Sjenica–Tutin, a u zadnje vreme smo u medijima imali informaciju

kako će se najpre krenuti sa izgradnjom puta Tutin i Sjenica, pa da li se radi o nekoj grešci ili nejasnoći, voleo bih da dobijem za to odgovore. Svakako, u ovom domu sam govorio o železnici u Sandžaku i ne bih to da ponavljam, a i već su neke kolege na to podsetile. Ono što bih podsetio jeste investicija zaobilaznice oko Novog Pazara, koja je započeta još pre punih 11 godina. Urađeno je svega nekoliko stotina metara. To su započeli tada još premijer Koštunica i ministar Ugljanin sa velikim najavama, međutim nakon 11 godina nemamo ozbiljan nastavak tih radova, pogotovo ne završetak.

Pitanje na koje ponovo želim da skrenem pažnju, a koje sam postavio Vladi ovde kada smo imali pitanja Vladi, a i zbog činjenice da resorna ministarka nije bila prisutna, naime, nelegalno prikupljanje sredstava od građana na području Novog Pazara, Tutina i Sjenice. Dakle, radi se o milionskim iznosima u evrima koji su prikupljeni od strane aktivista mesnih zajednica, opština, gradskih službi. Negde imamo priznanja da su prikupljana, negde nemamo. Nakon te moje diskusije meni se javilo, odnosno nama i stranci pravde i pomirenja, javilo se na desetine građana, neki su nam čak dostavili i spiskove, neki čak i neke priznanice itd. Dakle, radi se o veoma bitnom pitanju, veoma velikoj kriminalnoj radnji i zloupotrebi. Nisam još dobio odgovor. Potrebno je ne samo imati odgovor, već hitno krenuti sa istražnim radnjama i procesuirati jednu takvu zloupotrebu.

Vidite, kada nešto neko radi u ime mesne zajednice, opštine, gradske uprave, bilo kog državnog organa, to se za građane na terenu zove država. Izuzetno je važno precizno utvrditi odgovornosti i procesuirati onoga ko je kriv i onoga koji se bavio tim kriminalnim radnjama. Zato ćutanje Vlade i resornog ministarstva mislim da nije dobro. Moje su informacije da se to radilo na nižim nivoima i zato bi bilo jako važno da se to što pre rasvetli.

Podsećam, radi se o tome da su ljudi u ime vlasti na nivoima mesne zajednice, opštine i grada skupljali novac od građana na spiskove, negde davali priznanice, negde bez ikakvih priznanica, navodno za finansiranje puteva. Negde je izgrađeno nešto od puteva, ministarka se čudi i ja sam se čudio dok nisam očima video i dobio na desetine takvih svedočenja. Molim vas da ovo što pre rasvetlite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Dragan Vesović: Poslovnik.)

Reč ima dr Dragan Vesović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mislim da ste povredili član 107. Poslovnika o radu Skupštine, gde je govornik na sednici Narodne skupštine dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine.

Dakle, i malopre je kolega Enis i sada cenjeni kolega Zukorlić spomenuo Sandžak. U Ustavu Republike Srbije to je Raška oblast. Ja se inače pridružujem

čestitkama koje je uvaženi kolega Zukorlić pripadnicima muslimanske vere u Republici Srbiji uputio povodom početka meseca ramazana, želim da ga provedu u miru, veselju i da ih Bog okrepi, ali to može da bude u Raškoj oblasti i u Srbiji. Sandžak po Ustavu Republike Srbije ne postoji. Kao što postoji bošnjački jezik na koga se kolege pozivaju, ovo ne postoji. Molio bih vas da vodite računa o dostojanstvu ovog doma. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Doktor Bačevac je još jutros to uradio i čestitao.

Što se tiče primene određenih termina, smatram da nisam prekršio Poslovnik. Dakle, sloboda govora u Parlamentu, tako da nema problema, mislim da i nije bila namera prethodnog govornika da uvredi na bilo koji način ovaj cenjeni dom.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala vam puno.

Povreda Poslovnika, Muamer Zukorlić.

MUAMER ZUKORLIĆ: Član 106. Dakle, želim da skrenem pažnju na kršenje Poslovnika u pogledu nepoštovanja ustavnih odredbi, čime se direktno atakuje na pripadnika drugačije nacionalne ili verske zajednice, u ovom slučaju nacionalne zajednice, sugerišući ili insistirajući na oduzimanju prava da se govori svojim jezikom, da se koriste pojmovi i reči iz svog maternjeg jezika.

Svakako da nije teško primetiti da kolege iz stranke od koje smo čuli ove primedbe i sami ne poštuju ovaj princip. Malopre smo čuli jedan turcizam – javašluk, dakle, od javaš, što znači sporo. Svakako da nije to jedini pojam koji oni koriste i zato bih ja od njih tražio, ukoliko hoće da počiste sandžak kao pojam, onda neka krenu od Karađorđa, pa neka Karađorđe ne bude kara, neka bude Crni Đorđe, pa Karaburma nek ne bude Karaburma nego crna burma, pa Dorćol nek ne bude Dorćol nego četiri puta, pa Kalemegdan nek ne bude Kalemegdan nego tvrđava, odnosno prostor tvrđave itd., mogli bismo da nabrajamo jako dugo. Ne radi se o principu i ambiciji da se počisti jezik od reči koje imaju poreklo iz neke druge kulture, već se jasno radi izvesnim virusima netrpeljivosti, ne bih da kažem šovinizma, ali i na to zaudara, pa bih zamolio kolege iz Dveri da se ustegnu od takvih stavova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Apsolutno sam siguran da dr Vesović nije imao lošu nameru i mislim da ovu raspravu o administrativnim jedinicama, geografskim određenjima određene teritorije možemo da ostavimo za neki okrugli sto ovde u Skupštini.

Kolega Zukorliću, da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Kolega Boško Obradović, po kom ste vi osnovu?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Povreda Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsjedavajući, po članu 108. Poslovnika koji ste vi prekršili, vi bi trebalo da brinete o redu na sednici Narodne skupštine, odnosno da se o tome starate.

Kolega Muamer Zukorlić mora da razume da, koliko god on ima pravo da jednu administrativnu jedinicu unutar države Srbije zove kako njemu padne na pamet, po turskom vojnom administrativnom terminu Sandžak, okupatorskom, tako i mi imamo pravo da podsetimo javnost i vas da tako nešto ne postoji, da smo se mi oslobodili turskog ropstva, da tamo postoji Raški upravni okrug unutar administrativne podele države Srbije i nikakav Sandžak.

Dakle, ništa ovde nije sporno. Mi smo ovde kolege iz skupštinskih klupa, normalno komuniciramo, poštujemo različite vere i nacije, sporimo se oko toga postoji li bosanski ili bošnjački jezik itd. Ali ono što nesumnjivo mi imamo obavezu jeste da poštujemo teritorijalnu celovitost i administrativnu podelu unutar Republike Srbije. Nikakvih sandžaka ovde više nema, niti će ih ikada biti. Niti će ih ikada biti. Ovo je država Srbija i u tom smislu mi imamo veoma negativno sećanje na period turskog ropstva ovoga naroda, koje je trajalo više stotina godina.

Ja bih zamolio gospodina Zukorlića, koga poštujem i cenim, da kada govori o ovoj izuzetno osetljivoj materiji, ne izaziva veoma loša sećanja srpskog naroda na period kada smo robovali pod Turcima, kada su nam deca odvajana od majki i odvođena u janičare, kada smo nabijani na kočeve, kada smo na svaki drugi način proživeli nešto što nije trebalo da se desi. Dakle, u tom smislu nas sandžak na to asocira, na tursku vojnu upravu i mi se zbog toga bunimo protiv tog termina.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Hajde mi da nastavimo, da iskoristimo to što nam je ministarka Mihajlović tu, da govorimo o putevima, o železnici i drugim aspektima koje podrazumevaju zakoni.

Siguran sam da kolega Zukorlić isto nije imao lošu nameru.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Nastavljamo sa radom.

Reč im prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala.

Nekoliko dodatnih informacija vezano za rehabilitaciju i rekonstrukciju puteva u Raškoj oblasti. Ovo što ste vi rekli da nije Memorandumom predviđena rehabilitacija Sjenica – Tutin, tu ste u pravu, zato što još uvek nismo imali potpuno spremnu projektotehničku dokumentaciju, samo delimično, i zbog toga mi hoćemo... Inače, sve što radimo radimo tako da imamo dokumentaciju i onda krećemo u bilo kakve vrste memoranduma, ugovora itd. Međutim, delegacija je,

između ostalog, i dalje tu i upravo mislim da su danas i u Sjenici i u Novom Pazaru.

Znači, ono što se sigurno radi, i vrednost toga je minimum 100 miliona evra, dakle, jesu Aljinovići, ako sam pogrešila izvinite za tačno ime, Sjenica – Novi Pazar, Novi Pazar – Tutin, to je ono što radimo. U tom memorandumu je pored ovoga još jedan važan veliki infrastrukturni projekat, a to je pitanje autoputa između Beograda i Sarajeva. To je takođe kompanija sa kojom ćemo vršiti procene investicione vrednosti ovog puta i sa srpske strane, ali isto tako i sa bosanske.

Inače, zašto je ovo važno i nije pitanje ovde samo boljeg održavanja koje će biti u narednom periodu, potpuno sam sigurna, na svim putevima u Srbiji, pa i u ovoj oblasti, jeste to što se upravo ovim novim zakonom o putevima neke stvari menjaju. Menjaju se stvari koje su vezane za sam proces održavanja, menjaju se načini kako će se vršiti kategorizacija puteva. Zaista smo imali jedan džumbus, rekla bih, na teritoriji lokalnih samouprava, kada govorimo o tome šta je koja kategorija i koji put je u pitanju, u zavisnosti od toga onda i nadležnost ko vrši održavanje itd. To je prvo, jedna stvar.

Druga stvar, za vašu informaciju, posle 27-28 godina, prošle godine mi smo naložili raspisivanje tendera za održavanje puteva u Srbiji. Ranije je to bilo na osnovu ugovora koji su postojali od 1992, 1993. godine, pa su se onda svake godine aneksirali i onda se tako nešto Srbija, u odnosu na kompanije koje su vršile održavanje, delila. Sada to više nije tako. Sada se održavanje 3.000 kilometara puta vrši na osnovu snimanja, raspisivanjem javnog poziva. Mi ćemo i za ostalih 16.000 kilometara raspisati javni poziv u toku ove godine. To vam govorim zbog toga što se pokazalo da na osnovu toga mi imamo i niže troškove održavanja, imamo bolje kompanije koje to rade. Tačno je javnim pozivom određeno kakva to kompanija treba da bude, kakvu opremu treba da ima da bi uopšte mogla da se bavi procesom održavanja. To govorim zbog toga što se u pravu. Dakle, ovde je potrebno mnogo više održavanja i ne samo da se uradi rehabilitacija i rekonstrukcija, nego kada to završimo da se onda zaista godišnje vodi računa na pravi način o putevima, jer nama se često desi na teritoriji Srbije da smo završili nešto, tako je bilo prethodnih 20-ak godina, završi se rehabilitacija i rekonstrukcija, a onda posle toga ko održava ili ne održava i onda imamo još veću štetu.

Što se tiče ove druge stvari koju ste rekli, skupljanja nekog novca od strane mesnih zajednica, mi zaista o tome nismo upoznati. Vi bar imate kontakt sa Ministarstvom, imate i državnog sekretara. Molim vas, dajte informacije. Odmah će se reagovati. Postoje institucije u ovoj državi. Dakle, svakako će se to videti zašto i kako, tim pre što postoje jasna pravila i procedure kako se ulaže u puteve, kako se gradi i kako se vrši njihova realizacija. Podsetiću vas da se nekada ranije dešavalo da ministri prođu nekim delom Srbije i da praktično nalože ili naruče izgradnju nekog puta bez ijednog papira. To se zaista više ne

dešava. Ako postoji neki problem, biće rešen, pretpostavljam, na nekom lokalnom nivou. Ali mi ćemo ga rešiti, dajte nam informacije. Hvala.

PREDESDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Reč ima narodni poslanik Nenad Božić.

Nije prisutan.

Reč ima narodni poslanik dr Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažena ministarko i uvažene kolege narodni poslanici, pred nama su jako važni zakoni. Sam institut i sama Evropska unija je nastala na boljem povezivanju i boljoj saradnji najrazvijenijih država Evrope. Njihova želja da se putevima bolje uvežu i da svoje industrije bolje uvežu dovela je do Evrope kakvu imamo. Drago mi je što vi prenosite taj trend kod nas. Puno toga se radi u Srbiji. Razvija se Koridor 10, planirani Koridor 11 će proći preko Sandžaka i proći će preko Peštera. To je velika stvar i za Srbe i za Bošnjake koji žive u tom kraju i najbitnije je da ćemo se uvezati sa centralnom Srbijom i pokušati da zajedno prezentujemo naše proizvode svim stranim tržištima. To je cilj i to je politika ove vlade.

Jako raduju memorandumima koje ste potpisali sa turskom firmom. Jeste stanje puteva loše u Sandžaku. Bilo je stanje puteva i u Novom Pazaru katastrofalno, ali moja politička partija, koju predvodi Rasim Ljajić, uspela je da za samo par godina izgradi 400 novih ulica u Novom Pazaru, a ove godine, za informaciju nekima koji još nisu čuli, nakon 11 godina, započinje, upravo vašim novcem, 200 miliona dinara ste odvojili, nastavak izgradnje zaobilaznice oko Novog Pazara i to je nešto što treba pohvaliti. Vaše ministarstvo dobro radi sa onim što ima i vaše ministarstvo zaista daje impuls i, da kažem, jedan vetar u leđa svim građanima Sandžaka koji žele dobrobit ovoj državi.

Ono što je planirano je izgradnja i povezivanje sa Bosnom, u kojoj žive i Bošnjaci i Srbi. Ono što je planirano revitalizacijom puteva, koji su u očajnom stanju i što će se vrlo brzo ostvariti zahvaljujući upravo kvalitetnoj politici, jeste brzi put Sjenica–Tutin, koji je pomenut i gde su dolazile i o kojem su razgovarale određene turske firme i članovi, njihovi predstavnici u ministarstvima saobraćaja. Ono što se planira u revitalizaciji puteva Aljinovići – Sjenica – Novi Pazar, Novi Pazar – Tutin, najbitnija stvar za građane Sandžaka ili tog dela Srbije, kako god hoćete da ga zovete.

Evo, dobro me razumete na čistom bosanskom i to je naša prednost. Naša je prednost što želimo, za razliku od drugih, da se bavimo izgradnjom i unapređenjem ove zemlje a ne da dogovorenim konfliktima, izmišljenim temama zamajavamo ljude. Krajnji je trenutak da poguramo ovu zemlju napred u ime građana koji su glasali za nas i to je nešto što ova vlada čini.

Podsetiću, najveći, i to je rekao predsednik ove države, javno se zahvalio, najveći korak i najveća veza i najbolja karika u povezivanju ove zemlje sa Turskom su bili Bošnjaci. Zaista mi je drago što je predsednik Vučić pohvalio

uticaj i delovanje gospodina Rasima Ljajića na tom pravcu. Ja se zahvaljujem i vama, jer ste i vi puno uradili i to je nešto što dobro kreiranom politikom Vlade i dobro kreiranom politikom koju predvodi gospodin Vučić sa svojim kabinetom i sa svojom vladom radite a što je na interesu svih građana i što treba svi građani da podrže.

U tom smislu SDP će podržati sve vaše predložene zakone i radujemo se svakom kilometru novog puta. Hvala vam još jednom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Bačevac.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašim rečima.

Sa potpredsednikom Rasimom Ljajićem bili smo u Turskoj i imali zaista vrlo uspešan put. Ono što bih volela da vas informišem, kada govorimo, recimo, o Raškom okrugu, u opštinu Raška je u poslednje tri godine samo za održavanje puteva uložen 131 milion dinara. Opština Novi Pazar – 360 miliona dinara, opština Tutin – 400 miliona dinara. Ovde govorim samo o redovnom održavanju. Na to, pored redovnog održavanja postoji pojačano održavanje, postoje još neke dodatne stvari. Dakle, može se reći da je za svaku od ovih stvari bilo još 20% sigurno više.

Ono što je moja poruka i zato sam se i javila, to je da putevi pre svega spajaju ljude bez obzira na to koje vere oni bili i potrebni su nam za razvoj i za nova radna mesta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Nije prisutna.

Reč ima narodni poslanik Grozdana Banac.

Izvolite, koleginice.

GROZDANA BANAC: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gosti, narodni poslanici, kao i uvaženi građani, Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti treba da stvori osnovu za rešavanje jednog značajnog problema koji postoji već decenijama i koji gotovo nikada nije dolazio u žižu javnosti. Reč je o stambenom problemu naših građana koji su zaposleni u Vojsci, Policiji i ostalim srodnim službama, a čiji je odgovorni posao skopčan sa velikim izlaganjem rizicima, pa i neposrednim opasnostima po život.

Priroda rada ovih službi je takva da su zaposleni veoma vezani za potrebe službe koja od njih zahteva bespogovorno izvršavanje postavljenih zadataka bez obzira na vreme i mesto. Samim tim, pred ova lica postavlja se daleko više ličnih problema koji se tiču porodičnog života, a među njima je svakako jedno od važnijih stambeno pitanje. Česta preseljenja i različita mesta službovanja

onemogućavaju ova lica da se skuće u pravom smislu te reči, već je većina njih osuđena na najčešće veoma duge statuse podstanarskog života. To dalje negativno utiče ne samo na stepen ličnog zadovoljstva i motivisanosti za rad već i na živote ostalih članova porodice tih zaposlenih i njihove dece.

Dodatni, još bolniji problem predstavljaju tragične sudbine onih pripadnika naših oružanih snaga koji su se u momentu izbijanja ratova na prostorima eks-Jugoslavije našli na službi u secesionističkim republikama pa je odatle veći deo morao da se iseli, ili po naredbi povlači, tako da su morali da spasavaju gole živote sebi i svojoj porodici dolazeći u Srbiju, često bez igde ičega i dobijajući tzv. nužni smeštaj koji za pojedine od njih traje već tri decenije, najčešće u skromnom, neuslovnom prostoru.

Predsednik, gospodin Vučić, prepoznao je zajedno sa Vladom značaj ovog problema i po prvi put posle dugo vremena predložili su konkretna rešenja u cilju njegovog postepenog eliminisanja. Zakonom se predviđa da će se stanovi veličine od 32 do 92 metra kvadratna graditi prema tipskim projektima za pripadnike Vojske, Policije, BIA i sudskih straža, a da će sredstva za njihovu izgradnju, kao i za komunalno i infrastrukturno opremanje obezbediti i finansirati Republika Srbija. Lokalna samouprava će imati dužnost da obezbedi planska i urbanistička dokumenta i rešenja o građevinskoj dozvoli.

Članom 10. Predloga zakona predviđeno je da cena izgradnje ne može biti viša od 500 evra po metru kvadratnom, bez poreza na dodatu vrednost, a da bi se postigla takva cena u članu 14. navedeno je da se prvenstveno koriste proizvodi svojih domaćih proizvođača u učešću od najmanje od 80%. Resorno ministarstvo će na osnovu svojih podzakonskih akata odrediti ko ima pravo na kupovinu ovih stanova, a zatim sa Republikom Srbijom kao investitorom sklapati ugovor o kupovini stana. Potencijalni kupac će zaključenjem ugovora na sebe preuzeti obavezu da najmanje još deset godina ostane u radnom odnosu u organu u kome radi, odnosno da deset godina neće moći da ga otuđi, a da ako prekorači ovo ograničenje onda će biti dužan da isplati razliku između ugovorene cene i tržišne cene u tom mestu.

Mislim da nije potrebno naglašavati pozitivne efekte ovako postavljenog sistema stanogradnje. S jedne strane, izgradnjom stanova postići će se ekonomski efekti, počev od davanja značajnih poslova građevinarskoj industriji, preko naplate poreza do povećanja bankarskih aktivnosti i davanja kredita.

Još su važniji oni efekti koji se ne mogu lako kvantifikovati, odnosno koji se mere srećom i zadovoljstvom pojedinaca koji su rešili jedan od svojih glavnih životnih problema i egzistencije. Takav čovek će biti spremniji da ima više potomstva iza sebe i da na teškim i odgovornim dužnostima daje svoj maksimum od čega celo društvo može da ima samo koristi.

U tom smislu lično bih apelovala da Vlada u nekoj perspektivi, koliko nam to finansijske mogućnosti dopuštaju, ovakve programe proširi i na sve

mlade bračne parove jer mi smo jednu ovakvu inicijativu već imali 2000. godine ali ona usled dejstva različitih okolnosti, nažalost, nije realizovana.

Mislim da bi trebalo osmisliti programe i naći načina da se po svaku cenu pomogne i mladim bračnim parovima na selu da se lakše okuće, jer je na našim selima starost i dotrajalost stambenog fonda veoma velika, a to, pored svih ostalih negativnih činilaca, dodatno utiče da mladi napuštaju seoska područja.

U svakom slučaju, uverena u prednost ovakvog zakonskog rešenja, moja Poslanička grupa Partija ujedinjenih penzionera podržaće ovaj zakon, kao i ostali set zakona koje budete predložili. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima narodna poslanica Olena Papuga.

Izvolite.

OLENA PAPUGA: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko, saradnici Ministarstva, uglavnom svoj govor u vremenu koje imam posvetiću zakonu o železnici i zakonu o putevima.

U svim obrazloženjima ste naveli da se zakoni donose iz jednog razloga, a to je zbog pridruživanja EU i usklađivanja sa evropskim zakonima. Razlog donošenja novih zakona je poboljšanje efikasnosti železničkog sistema u Republici Srbiji, citiram vaša obrazloženja: „Zbog EU koja je otpočela proceduru za ujedinjenje železnica zemalja EU u jedinstveni sistem, pri čemu ovde nije reč o ostvarivanju jedinstvene evropske železnice, nego o jedinstvenim i efikasnim uslovima za saobraćaj, bez prepreka i diskriminacije bilo kog učesnika“.

Hoću da navedem samo jedan primer Vojvodine, koja je do 1990. godine izgledala ovako: Vojvodina u periodu između dva svetska rata imala je najgušću mrežu pruga u Evropi. Železnica je tada imala presudan uticaj na ekonomski i socijalni razvoj u Evropi, a stepen razvijenosti evropskih regiona tada se iskazivao dužinom železničkih pruga na 10.000 stanovnika. Vojvodina i Slovenija su tada bile na istom nivou ekonomske razvijenosti, s tim da je Pokrajina prednjačila u železničkom saobraćaju, poljoprivredi i prehrambenoj industriji.

Godine 1990. železnica je centralizovana bez ikakvog ekonomskog kriterijuma. ŽTO Novi Sad postala je samo sekcija novog preduzeća, a na terenu je došlo do otuđivanja i razvlačenja imovine neviđenih razmera. Recimo, odneto je oko 100 km visokonaponske električne mreže, koja je bila pripremljena za elektrifikaciju pravca Subotica–Sombor–Bogojevo, a ne zna se kuda je odneto 30 km potpuno novih šina.

Mrak je pojeo i kompjuterski sistem iz Subotice i Novog Sada. Odvučeno je bez ikakve evidencije na stotine vagona i lokomotiva, sve što je bilo novo i valjano. Vojvodina je 80-ih godina među prvima u ondašnjoj Jugoslaviji uvela nultu fazu informacionog sistema za elektronsko praćenje vozova, sa kompjuterima u Novom Sadu i Subotici, a to se sada navodi kao velika novina.

Dok je postojala „Železnica Vojvodine“ i dok se o prugama i stanicama brinulo u Vojvodini, imali smo i pruge i uređene železničke stanice. Sada Vojvodina nema ništa, a kako se prazni, možda će se potpuno ugasi lokalne pruge a ostaće Vojvodinom da prolazi samo brzi voz za Budimpeštu.

Danas u Vojvodini ima 1.750 km pruga. Dve su koridorske: Beograd–Šid, Beograd–Subotica. Dve su magistralne: Subotica–Sombor–Bogojevo i Beograd–Pančevo–Vršac. Na 400 km pruga ne odvija se saobraćaj, dok se na 350 km železnički saobraćaj odvija povremeno i po potrebi.

Upravljač železničkom infrastrukturom ima obavezu da održava trajno i kvalitetno železničke pruge. To je Akcionarsko društvo „Infrastruktura železnice Srbije“, koje je 100% u vlasništvu Republike Srbije. Znači, u opisu poslova sve ove poslove obavlja ovo akcionarsko društvo, a ono treba da održava građevinsku elektrotehničku infrastrukturu. To preduzeće je 2017. godine ostvarilo prihod od naplate naknade od železničkih prevoznika oko četiri milijarde dinara.

Da li u ove objekte koje održava ovo preduzeće spadaju železničke stanice? Naime, stanje železničkih stanica je manje-više katastrofalno. Na primer, železnička stanica Novi Sad, koja je izgrađena 60-ih godina prošlog veka, bila je pojam lepote i funkcionalnosti. Danas su se u hol stanice uselili golubovi. Nekada je imala digitalni sat i monitore sa redom vožnje, a danas nema ništa od toga. To je jedan prljavi objekat, a što je najgore, nema pokretne stepenice, pa se putnici muče sa prtljagom kako bi izašli na peron. Ova stanica je prvi objekat koji vide svi posetioci „Egzita“, a i drugi putnici koji dolaze u Novi Sad.

U odgovoru na moje pitanje koje sam vam postavila naveli ste da će ta železnička stanica biti rekonstruisana u okviru rekonstrukcije pruge Beograd–Budimpešta. Pitam vas – da li će to biti samo šminka ili će se ovaj objekat ozbiljno rekonstruisati, u skladu sa modernim tehničkim rešenjima kakva postoje širom Evrope?

Slična situacija je i sa stanicama u mestima između Subotice i Beograda. Lep i savremeni voz prolazi kroz stanice koje su neokrečene, ispisane grafitima, iz oluka visi drveće itd. Kakvo je stanje sa sanitarnim čvorovima, čekaonicama itd.? Imam jednu sliku koju su mi poslali iz Sremske Mitrovice sa železničke stanice, gde je zimi pukla kanalizaciona cev i hol stanice je danima bio prekriven fekalijama. Ili na primer, pojavio se i problem visine perona u stanici u Zmajevu, gde putnici ne mogu da uđu u voz jer peron nije prilagođen pragu. Sveukupno, to ostavlja ružnu sliku o nama.

U Programu obnove i oživljavanja železničke infrastrukture od 2017. do 2021. godine navodi se da je zbog nedovoljnih sredstava za održavanje došlo do pogoršanja tehničkog stanja sistema u celini, pa su pojedina postrojenja dovedena u kritično stanje. Samo na 3,6% pruga je moguće razviti brzinu preko 100 km na sat.

Drastičan je primer Savski most u Beogradu, na kome voz juri brzinom 8-10 km na sat. Kada je izvršena provera, pouzdanost i bezbednost ovog mosta? Putnici već instinktivno prestaju da govore i razgovaraju kada prilaze tom mostu – znam, putujem tim vozom pa znam kako se putnici ponašaju – jer se plaše šta će se desiti.

Upada u oči da je na deonicama koje se planiraju zavisno od obezbeđenja sredstava izostalo povezivanje Novog Sada kao pokrajinskog centra, dok i njega ne ukinu sa drugim gradovima, tako da Vojvođani više ne mogu da otputuju iz Novog Sada u Pančevo ili Vršac, nego iz Novog Sada moraju da dođu u Beograd pa da odavde putuju u neka vojvođanska mesta.

U obrazloženju Predloga zakona navodite da autonomne pokrajine i lokalne samouprave mogu biti uključene u finansiranje održavanja železničke infrastrukture, regulisanje saobraćaja i finansiranja javnog prevoza za pruge za koje su zainteresovane. Pitam vas – da li su lokalne samouprave spremne ovog momenta da preuzmu pravo upravljanja i finansiranja, jer ne mogu da ispune sve zakonske procedure, odnosno nemaju ni sredstva, ni adekvatne kadrove, ni potrebne dozvole, sertifikate? A šta ako se desi da moja opština Kula, iz koje dolazim, prihvati da vodi i gazduje prugom na svojoj teritoriji, a susedni Vrbas to ne prihvati; da li će putnici tu da presedaju ili da idu peške od Kule do Srbobrana, jer neće moći ići vozom do Vrbasa?

Da li to znači da će se stvoriti mogućnost da će se formirati preduzeće „Železnice Vojvodine“, koje je nekada postojalo, jer kako se drugačije uključiti u organizovanje i regulisanje saobraćaja?

Drugi zakon o kome ću da govorim je zakon o putevima, o kome se danas malo govorilo, a uglavnom ću govoriti o vetrozaštitnim pojasevima. U Srbiji su vetrozaštitni pojasevi ničija briga, a do reakcije države dolazi samo onda kada se dese smetovi ili neka elementarna nepogoda.

Sadnja zaštitnih drvoreda je zaboravljena praksa. Postojeći drvoredi se uz puteve seku i ne vodi se računa o obnavljanju posečenih drvoreda. Posebna je situacija u Vojvodini. U prošlosti su putevi u Vojvodini bili štice gustim drvoredima koji su imali više zaštitnih funkcija, zaštita od snega u zimskim mesecima, u letnjim zaštita od sunca i visokih temperatura, a istovremeno i zaštita ratarskih useva, koja je bila potrebna zbog zaštite zemljišta od erozije.

Vojvodina je i dalje najmanje pošumljen region Evrope, sa nepunih 7% površine pod šumama, dok standardi predviđaju minimalnu pošumljenost od 14%. Prema procenama stručnjaka i njihovim upozorenjima u prethodnih nekoliko godina, Vojvodini nedostaje 130.000 hektara šuma. Autonomnoj pokrajini se poverava kao povereni posao državne uprave vršenje inspekcijskog nadzora nad primenom odredbe člana 87. Predloga zakona o putevima.

Ovakvo rešenje polazi od slične situacije koju nalazimo u primeni Zakona o šumama, gde inspekcijski nadzor vrši Ministarstvo preko šumarskog inspektora

itd., a autonomnoj pokrajini poverava se vršenje inspekcijskog nadzora nad primenom zakona za šumska područja na teritoriji AP.

Međutim, zeleni pojas uz puteve nije u fokusu interesovanja nijednog resora, pa je LSV dala amandman kojim definišemo obaveze podizanja i održavanja vetrozaštitnih pojaseva i nadamo se da ćete usvojiti ovaj amandman uvažavajući specifičnosti situacije u Vojvodini.

Još jedno pitanje, odnosi se ipak na Zakon o putevima. Pitam vas – kada će početi izgradnja Fruškogorskog koridora? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašim pitanjima. Nekako vi i ja uvek razgovaramo o Fruškogorskom koridoru. To je zaista vrlo važan koridor i vi znate svakog trenutka dokle smo stigli. Onda pretpostavljam da znate da je potpisani i Memorandum sa kineskom kompanijom o tome da se krene u realizaciju, odnosno u razgovore o komercijalnom ugovoru. Vlada Republike Srbije, zajedno sa pokrajinskom vladom, formirala je radnu grupu pre možda par meseci i sada počinjemo, u toku narednih mesec dana, da pregovaramo i da razgovaramo sa kineskom kompanijom, pre svega o komercijalnom ugovoru, dakle o uslovima i načinima kako ćemo raditi Fruškogorski koridor.

Nije to, naravno, jedini koridor na kome mi radimo. Imamo tu dalje i nastavak, ali oko Fruškogorskog koridora ja očekujem da bismo zaista morali ove godine da već imamo spremljen ugovor.

Što se tiče dalje zakona o putevima, pitali ste vezano za zaštitne pojaseve i tu ste potpuno u pravu, ali u članu 86. ili 87. mi smo to predvideli ovde u predlogu zakona –upravljaj javnog puta dužan je da obezbedi zaštitu javnog puta i saobraćaja na tom putu na mestima podložnim odronjavanju ili izloženim snežnim nanosima, bujicama, jakim vetrovima i sada tako dalje, da ne čitam.

U svakom slučaju, pogledaćemo amandman. Sve što može da pospeši i da učini boljim ovaj zakon, mi ćemo to i uraditi.

E sada, ja bih se malo više vratila na samu železnicu, budući da ste i vi o tome dosta govorili. Ne bih da ponavljam uopšte o tome koliko toga jeste urađeno. Nemoguće je ne videti. Postoje neke stvari koje su zaista učinjene u oblasti rekonstrukcije, rehabilitacije i reformisanja železničkih preduzeća.

Ono što je, recimo, novina ovim zakonom o železnici, jeste da mi uvodimo krivično delo za oštećenje železničke infrastrukture. Svi smo mi svedoci šta se dešavalo poslednjih godina. Nekako kao da je navika bila uništavati vozove. To više neće moći da bude i verujem u stvari da neće više biti tako, budući da sada i zakonom propisujemo krivično delo ako do toga bude došlo, i naravno, biće mnogo više kazne nego što je to bilo.

Kada govorimo o samim prugama i lokalnim samoupravama, da li one mogu da finansiraju itd., naravno da jedan deo njih koji je zainteresovan to i

može da radi. Recimo, mi imamo ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji na unapređenju železničkog putničkog saobraćaja na relaciji Subotica–Kikinda–Subotica dužine 87 kilometara. Vrednost ugovora je pet miliona dinara. Zatim imamo Ugovor o međusobnim pravima i obavezama upravljača infrastrukture i lokalnih samouprava za redovno održavanje pruge Vrbas–Kula–Sombor 52 kilometara. Vrednost ugovora je 10 miliona dinara.

Ono što je samo jedan, rekla bih, stub reformisanja železnice jeste da tamo gde postoji jasan interes jedinice lokalne samouprave krenemo u razgovore i da taj trošak bilo održavanja ili odnosa sa upravljačem regulišemo zajedno sa jedinicom lokalne samouprave.

Pored toga, postoji nekoliko okruga i okvirna procena sredstava za minimalno godišnje održavanje tih pruga. Ne bih sada čitala, najveći deo jeste upravo na teritoriji Vojvodine. Verujem da će u narednom periodu biti mnogo više ugovora u tom smislu, jer mi stalno razgovaramo sa lokalnim samoupravama i one u svojim budućim budžetima, odnosno u novim budžetima i pripremaju takve stvari.

Železničke stanice – u zakonu o železnicama, ono što je novina, jeste da su mnoge usluge sada mnogo jasnije i detaljnije definisane. Jedna od njih jeste pitanje železničkih stanica, jer, na kraju, početak i kraj svakog putovanja vozom počinje i završava se upravo na železničkoj stanici.

Moram reći da su do prošle godine dve ili tri železničke stanice bile samo rekonstruisane za prethodnih sedam godina. To je podatak koji smo mi zatekli početkom prošle godine. Svake godine zadatak „Infrastrukture“ i „Srbija voza“ jeste da naprave planove koje železničke stanice mogu iz svojih sredstava dalje da rekonstruišu. To nije nikakva šminka i to nije samo farbanje neke stanice da bi to tog trenutka izgledalo dobro, nego se zna kako moraju da izgledaju takve stanice. Ove godine objekti železničke stanice koji su planirani za sanaciju su prvo Novi Sad između ostalog, zatim Mladenovac, Vranje, Vrnjačka Banja, Lapovo, Sevojno, Bor i Niš. To su stanice koje će biti rekonstruisane, uređene onako kako treba da izgledaju moderne stanice.

Drago mi je da ste приметили, jer kada ste pričali o stanicama, vi ste rekli – prođe jedan lep i savremen voz, a onda imamo stanicu koja je loša. Tu ste u pravu. To je ono što je, između ostalog, jedan od rezultata. Mi smo počeli da kupujemo vozove, kupujemo lokomotive, stavljamo ih na sve one deonice koje smo rehabilitovali ili rekonstruisali. Idu novi vozovi, čisti vozovi, uređeni vozovi, kao i nove lokomotive, samim tim i te stanice moraju da izgledaju moderno, onako kako je to po svim evropskim standardima. To bi za sada bilo sve na vaša pitanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Kratko ću.

Na neki način ste potvrdili ono što sam rekla da će u Vojvodini postojati, da će prolaziti samo brzi voz za Budimpeštu, da će jednostavno lokalne pruge da se ugase, jer u Vojvodini će se samo Novi Sad rekonstruisati, mislim, železnička stanica u Novom Sadu, i ništa više od toga.

Oko tih kazni, ne znam kako ćete to izvesti, oko uništavanja železničkih stanica. To me nekako interesuje. Na primer, taj zakon o putevima je predviđao te vetrozaštitne pojaseve, ali stari zakon. Ne znam da li je neko bio kažnjen ko je uništavao te vetrozaštitne, uništavao drveće, sekao drveće pored puteva. Bojim se da će i sada biti isto tako.

Kažem, LSV je dala dobre amandmane i mislim da bismo unapredili i Zakon o putevima i Zakon o železnicama, pa vas molim da to još jednom pogledate, jer smo to dali iz najbolje namere.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Sad moramo ipak malo detaljnije zato što prosto niste u pravu. Ako bismo posmatrali teritoriju Republike Srbije, onda najviša vrednost investicija u oblasti železničkog transporta, pa i drumskog saobraćaja jeste upravo na teritoriji Vojvodine. I mi pričamo o tri milijarde evra investicija trenutno koje se realizuju na teritoriji Vojvodine. To je prva stvar.

Druga stvar, ne znam odakle bilo kome ideja da ćemo mi sad samo da rekonstruišemo železničku stanicu Novi Sad. Pa valjda je prirodno i logično, sami ste rekli koliko je značajna, da ćemo prvo početi od nje. Valjda je normalno da ćemo onu koja je najveća, vrlo značajna, centar administrativni i pokrajine, da ćemo krenuti to da rekonstruišemo. Dakle, zato ide u 2018. godini Novi Sad. Ne počinje i ne završava se život 2018. godine. Imaju sve naredne godine ispred nas. Mi planiramo u naredne tri godine da završimo sa rekonstrukcijom svih železničkih stanica koje imamo na teritoriji Republike Srbije.

Kada govorite o brzjoj pruzi Beograd–Budimpešta, sad ne razumem. Jeste li vi protiv toga ili ste za to? Ja mislim da je odlično i od Beograda do Budimpešte imamo brzu prugu, ali to nije jedina pruga na kojoj se radi i koja se rekonstruiše. Trenutno vam ide, između ostalog, rekonstrukcija pruge Pančevo–Orlovac–Zrenjanin, na primer.

Ne postoji nijedan deo Srbije koji mi želimo da izopštimo ili želimo da se u njega nešto malo manje ulaže ili da se samo prolazi kroz neki grad. Pa kako bi to bilo moguće? Novi Sad je administrativni centar i jednako važan kao bilo koji drugi grad u Srbiji. Da ne govorimo sada o Fruškogorskom koridoru, o ulaganjima u puteve. Mi pričamo o blizu tri milijarde evra investicija na teritoriji Vojvodine.

Ukoliko imate predloge i smatrate da je strateški važan neki drugi deo, dajte predloge, razmatraćemo za narednu godinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Gledajući dnevni red, on mami, veliki broj tačaka dnevnog reda mami da se o njima priča. Međutim, nije moguće o svemu pričati. Mislim da putevi zaslužuju jednu ozbiljnu analizu, novi zakon o putevima. Ali ja ću kratko reći o putevima, pa ću na drugi predlog zakona da pređem.

Taj odnos prema putevima i ministarstva i „Putevi“ Srbije, mislim, prvo izašli su u javnost jasno, glasno šta se radi, odnos prema putevima ali svih nivoa, od auto-puta do lokalnih puteva do puteva u mesnim zajednicama, čak i onog najnižeg nekategorisanog puta. Pojavljuju se i ministar i direktor Puteva Srbije, s obzirom na to da sam bio učesnik toga, koji dosta brinu o putevima svih nivoa, jer putevi su putevi, bez obzira na njihov značaj, veličinu, potrebu, da li on služi za međunarodni saobraćaj, da li služi onoj najudaljenijoj kući u selu. Znači, treba brinuti o svim putevima, bez obzira na to što to nije krajnja nadležnost ovog nivoa države, ali jednostavno ima i sredina koje ne mogu da se ponesu sa tim problemima, pa onda tu uskače država da pomogne na tim putevima. Zato moje pohvale za odnos prema putevima i izgradnji, u onom delu koliko se izdvaja sredstava za puteve.

Dalje, prešao bih na, zato što sam ja iz te oblasti pa valjda me to najviše i privlači, Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova. Jednostavno, ja hoću i sada da kažem zbog javnosti da je ovaj zakon, po mojoj proceni, iako nisam pravnik u tom delu, ali mislim da je zakon sjajan. Možda jedan od najboljih i najkvalitetnijih zakona, koji nije veliki, nije opterećen, jednostavan je, razumljiv, primenljiv.

Kada sam uzeo da ga pročitam detaljnije, da se spremim za ovu javnu raspravu, ja praktično nisam imao prostora za nešto, jer najlakše se spremiti za raspravu ako imate primedbu na nešto. Kada nemate primedbu, onda je teško. Ja prosto nemam primedbi i mislim da je ovo nešto što pomera granice u jednoj oblasti koja nije ni laka, ni zgodna za rad, ali je ona dovedena na lak način, pojednostavljen način i ono je što doprinosi razvoju ove države, privrede, javnog sektora, a prvenstveno građana.

Ono što se vrlo često prigovara – zašto nije neko upisan u katastru nepokretnosti itd., jednostavno i do sada su zakonski propisi govorili, odnosno zakonski propis, odnosno Zakon o državnom premeru i katastru je govorio da je imalac nepokretnosti obavezan da prijavi sve promene na svojoj nepokretnosti. Jednostavno, nismo to prvo mi radili, pa se onda može prigovarati dalje nadležnom organu ili posebnoj organizaciji, odnosno Republičkom geodetskom zavodu.

Sadašnji Predlog zakona, gde ja kažem da nemam gotovo nijednu primedbu, on opisuje tok postupka u katastru nepokretnosti i tu je prvenstveno uveden onaj status službenosti. Od 1. jula 2018. godine notari, odnosno javni beležnici su u obavezi da kroz elektronsku poštu, odnosno elektronski šalter, dostavljaju određenu dokumentaciju Republičkom geodetskom zavodu, odnosno

organizacionim jedinicama na teritoriji gde one dejstvuju, gde je praktično najveći broj isprava i što se tiče javnog beležništva, i što se tiče sudova, i što se tiče drugih državnih organa koji donose takva akta, da će praktično svi u nekom narednom periodu biti obavezni da ubrzaju dostavljanje takvih izveštaja. Republički geodetski zavod će preko svojih organizacionih jedinica preduzeti mere da to uzme u postupak i da što pre reši.

Ono što je na neki način do sada bila praksa, a sada posebno, jeste da će službe za katastar nepokretnosti gledati da li su ispunjeni formalni uslovi za upis nepokretnosti i vodova. Ovde se vodovi ne pominju, ali mislim da je to bitna stvar i neka perspektiva i nešto što će nas terati da to moramo da radimo. Obično su vodovi sakriveni. Oni moraju negde biti ucrtani da bismo u datom momentu, ako nam zatreba, rekli – da, u tom podzemlju se nalazi to, to, to itd. Zato je bitno i to upisati, što se tiče tehničkog dela, a što se tiče i pravnog dela ili upravnog dela.

Dalje, rekao sam oko povezanosti sa e-šalterima. Nešto što treba naglasiti, mislim da ovaj zakon govori, a to je ispravljanje grešaka. Greške su moguće, dešavaju se i postoji mogućnost ispravke greške na jedan lak način. Ako se utvrdi da je napravljena greška, onda je lako možete ispraviti. To je jedan veliki plus. Pogotovo na imovini, nepokretnostima, gde smo svi mi pomalo osetljivi, neko više, neko manje, a mislim da smo svi osetljivi, a na kraju, i država je na to osetljiva.

Dalje, obezbeđena je drugostепенost, što je jako bitno, sudska zaštita, i ja bih možda rekao da su mnogi zakoni zakočeni u startu. Ovaj zakon nije zakočen. On daje jednu širinu, prostor za dobro funkcionisanje države, odnosno Republičkog geodetskog zavoda.

Ono što se najviše postiže jesu brzina i jednostavnost, a to postići nije lako, pogotovo sa novim zakonskim propisom koji se ovde nudi Skupštini na usvajanje.

Sprovođenje ovog zakona vršiće Republički geodetski zavod preko svojih organizacionih jedinica, jedinica u gradovima i opštinama, odnosno popularno katastara. Zbir katastara je praktično Republički geodetski zavod sa centralom i rukovođenjem u centrali. Siguran sam da će Republički geodetski zavod preko svojih organizacionih jedinica ovaj zakon dobro sprovesti, da će radnici koji rade u Republičkom geodetskom zavodu ovako dobar zakon sprovesti u delo, gde će to biti jako vidljivo i za ovu našu državu i za građane.

Ono što je, po meni, isto bitno i što bih želeo da kažem ovde, možda nije do kraja tema, ali hoću da kažem da u katastarskoj geodeziji svaki podatak, apsolutno svaki podatak je trajan, bio on tehnički, bio on pravni. Reći ću nešto što može biti dobar primer. Ja volim da pričam kroz primere. Recimo, terenski podatak, ukoliko je odrađen u bilo koje vreme, on je uvek trajan podatak i on se uvek ostavlja. Rešenje o promenama na nepokretnostima i upis prava na nepokretnostima uvek su trajni. Ovde ne postoji nešto što se isključuje pet

godina, deset godina itd. Svi podaci su trajni. Zato je ovo bitna oblast sa dobrim zakonskim propisima. Jednostavno, mislim da će se pomeriti ozbiljno u svim delovima u ovoj državi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dragi poslaniče, hvala na ovim rečima, posebno kada govorimo o katastru. To je zaista još jedna preostala važna oblast koju moramo da rešimo.

Želela bih takođe da informišem, pretpostavljam da to većina vas zna, mi smo u drugom stepenu imali oko 26.000 nerešenih predmeta koji su samim tim dirali još najmanje 40.000 ljudi, zato što su bili nerešeni dugi niz godina, još od nekih devedesetih. Mi sada pričamo o prepolovljenom broju. To je ono što je katastar uspeo da uradi za prethodnih gotovo godinu dana, ali baš zbog toga mi ćemo sada imati situaciju da će se upis u katastar u odnosu na ovaj zakon, vršiti u roku od pet dana. To je jedna stvar. A druga stvar je da više zaista neće biti da se ide na nekoliko šaltera, pa kada krenete prvo u katastar, pa posle toga dalje u Poresku upravu, pa se vraćate kada upišete itd. Toga više neće biti. Sada imamo javnog beležnika koji će praktično to obavljati za nas, odnosno za svoje stranke.

Takođe, pominjali ste na samom početku puteve. Jedan podatak koji je javan, jeste da je recimo, prihod od putarine 2017. godine u odnosu na 2013. godinu, pričamo o putarini na auto-putevima, povećan za 42 miliona evra. To se desilo ne zato što je neko odjednom odlučio da ide kroz Srbiju, nego zbog toga što je Srbija počela da završava mnogo brže i efikasnije svoje projekte u putevima, pre svega auto-putevima, i mi smo na taj rezultat ponosni. Očekujemo i ove godine rekordni broj automobila na Koridoru 10, odnosno na auto-putu. Tako da hvala, verujem da ćemo ovaj zakon usvojiti i da ćemo ga, nakon toga, što pre i realizovati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović. Nije prisutan.

Zahvaljujem se prof. dr Zorani Mihajlović i njenom timu na posvećenosti i saradnji i svim narodnim poslanicima.

Nastavljamo sa radom sutra u 10.00 časova. Hvala svima.

(Sednica je prekinuta 18.55 časova.)